

Dağın Kalbinde Gizliyiz

Sarya-Baran arkadaşların anısına

“Unutmak ihanettir.”
Başkan APO

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

1.BÖLÜM: ÖNDERLİĞE YAZILAN ŞİİRLER

SESİNE GELDİM
UYANDIK DÜŞTEN
SEVDAM GÜNEŞ TADINDA
FIRAT
SELAM GÖNDERİN ÇOCUKLARA
AŞKA TARİF ARIYORUM
AYDINLIĞA YOLCULUK
KİM SORAR
NÖBET
BİR GÜN MUTLAKA
KAMELYALI İMRALI
SANA ULAŞMAK İÇİN
ACIYI HİSSEDİN
UMUDU ŞAFAĞA GÖMDÜM
UMUDUN ADI
HER ŞEY GÖZLERİNDE GİZLİ
YAŞAMIN TÜRKÜSÜ
ÖZLEMİN ŞELALESİ
İNSANLIĞIN DOĞUŞ GÜNÜ
HER ŞEY
HÜMANİST ÜTOPYALARIM
GÜLÜŞÜNDE TARİH VAR
YARATAN
ÇAĞDASIN
ESARET
SÖYLEŞİ

2.BÖLÜM
ŞEHİT ARKADAŞLARIN ŞİİRLERİ

GİDECEKSEN EĞER
MÜJDE
IRMAK
SEBEBİM
HEREKOL'E SELAM SÖYLE
UNUTULUR MU AMED
SEN DUYDUN MU HİÇ
GİDECEĞİZ DEMİŞTİN
ÇAĞRI
İNTİKAM
BEN HALKIM
KARA GECELER
ANLAT
UZAKLARDA
CEZA
DİRİLMEK
YİĞİT HAYKIRIŞLARI

3. BÖLÜM
ŞEHİTLERİMİZE YAZILAN ŞİİRLER

MAVİ DESTAN
BENİ DE GÖTÜRÜN
ROZA
SAİKA
BERİTAN
YOLCU
XEZAL
İKİ FİDAN
SIR
ÖZGÜRLÜK ÇİÇEĞİ
SEKİZ BEDEN
VAN GÖLÜ'NÜN MAVİLİKLERİNDE
BİZİM HAVARİ
KARADAĞ'DA KÖK SALANLAR
ÜLKEM
GİDİYORLAR

ATEŞTENDİR BEDEN
ŞEHİTLERİMİZ
BİRİLERİ YAŞADI DİYECEK Mİ
BABAM
ÇİYAYÊ SPÎ
TANRININ GÜNÜ
ONLARSINIZ
LELİŞAN
SANA HİTABEN
ÜÇ YÜREK
SESLENİŞ
KIRMIZI MENDİLİMİ ZAGROS'A VERDİM
YAŞAMALISIN
YENİDEN DİRİLİŞTEN KAZAN ÇAĞINA

4.BÖLÜM

TOPRAĞA YAZILAN ŞİİRLER

FERMAN
ADSIZ ÜLKE
TOPRAĞIMA
HIRÇIN
BOTAN
AFRİKALI DOSTUM
AYAZLI DORŞİN
DİCLE-FIRAT
GÖÇ

5. BÖLÜM

GERİLLAYA YAZILAN ŞİİRLER

UMUDU YARIM KALMIŞLARA
BANA BIRAKMA ANLATAMAM
UMUDA YÜRÜYORUM
SEVDAMIZ
HEVAL
ÖZGÜRLÜK YOLCULARI
BİR YİĞİT VURULMUŞ
KARA BULUTLAR GÖKYÜZÜNDE

UMUDUN GERİLLASI
ARKADAŞ
SANCILIDIR SONBAHAR DOĞUMU
HİÇBİR ŞEYİM YOK
DOĞUŞ
SEVDA TÜKÜSÜ
YOLDAŞ
ATEŞE TÜRKÜ
DAVET
AZAD'A
ANILARIMIZ
HAYDİ GİDELİM

6.BÖLÜM
KADINA YAZILAN ŞİİRLER

ZİLAN
PAWAN
ANNEME HİTABEN
KADIN İÇİN
ANSIZIN
SUSUZLUĞUM
DENİZ KIZI SEN OL
HASAT ZAMANI
ANA
KADIN ÇİÇEĞİ
TÖRE VE ÇOCUK
GÖZLERİM ZİLAN'IN GÖZLERİNDE
AFRET
SELENA

7.BÖLÜM
SERBEST ŞİİRLER

KAVGAYA UYANDIM
AŞKA DAİR
SEVDACAN
ZAMAN
UMUT
AŞKIN GERÇEK YOLU
İŞGAL
MÜMKÜN MÜ
NANNA

ÇOCUKLARA ARMAĞAN
GERÇEĞİNE DÖN
SOĞUKTUR YALNIZ DORUKLAR
ÇOCUK YÜREKLİLERE
HASRET
SANCİ
EMEKÇİ KIZ
YALNIZLIK
GİTMEK
HÜZÜN
FEDA
HARABE
ALİYA REŞ'TEN
UÇURUM
TUTANAKSIZ ANILAR
DOĞANIN SÖYLEDİKLERİ
ALTI YIL
BAŞKA
DENİZ BENDE KAYBOLDU
NİNNİ
MEKTUP
ACI
GEL
DORUK

ÖNSÖZ

Yıllar, yıllar öncesinde ekildi tohum. Toprak susuz ve yeşilsizdi. Toprak bir hücre, bir can bekliyordu. Öyle uzun, kurak yıllar geçmişti ki; tohumu yeşertmek, kurumuşlara su vermek, herşeyi yeniden yaratmaktı baştanbaşa. Köreltenlere, kurutanlara ağular sunmaktı. Ki körelsin, köreltmesindi. Sözün özüne, mânâya en çok yakınlaştığı eylemlerle **can**landı toprak. Ve en keskin ağular, en özlü sözün mânâyla buluşmasıydı. Her adımda bir kalesi yıkıldı korkunun, yenilginin ilah olduğu o sonsuz düşüşün.

Dehak yoktu şimdilerde, yine de kandan süzüldü Ab-ı Hayat.

Can kendini yarattı. Kendi toprağını kendinde fethetti.

Can, ruhlara can verdi.

Bir elinde ağular, bir elinde Ab-ı Hayat sundu ruhlara.

Canlanan her ruh fethedilmiş bir avuç toprak gibi yeşerip filiz verdi.

Ve yıllar, yıllar oldu. Meyveye duran tohumlar yeşerdi, çoğaldı.

Özgürlüğün Bahçesi yaratıldı.

Yıllardır yitirilenler büyütüldü.

Onur

kavga

ve aşk...

Ve bizler bu bahçenin tam ortasındayız.

İşlenmeyi bekleyen toprağımız bize kucak açıyor şimdi.

Dizeler hasat ediyoruz, Özgürlük Bahçesi'nin en güzel çiçeği gerilladan.

Gerilla güneşinden, gerilla gökyüzünden, gerilla yıldızından, gerilla matarasından, gerilla ateşinden...

Ve gerilla umudundan...

Şiirler harmanlıyoruz.

Özgürlük hasretinden çatlayan toprağımız suyunu buldu şimdi. O su

Candan kopup geliyor. Topraktan süzülüp köklere ulaşıyor ve can veriyor. Akıp gidiyor yerin altında, yerin üstünde. Bizler de coşkun sellerle birleşip ulaşırız büyük denizlere. İşte o zaman bir deniz dalgasında yükselir, yıldızlara ayak basarız. İşte o zaman Güneş'i yudumlar, karanlıklara hükmederiz.

Kimi zaman taşların arasındaki hüznün sızıntısı; kimi zaman bir toprak kabarması gibi, coşkun sevinçlerin önüne katıp götürdüğü bahar oluruz.

Bir hüznün parçacığını, dolu sevinçlere yeğleyen yanımız, kimi zaman bir umut zerreciğini “umutsuzluğun kara ideolojisi”ne galip getirir.

Bir mısra ya da bir damlayız artık.

Düştüğü yüreği serinleten bir mısra; düştüğü gözlerimize ışık dolduran bir yağmur damlası.

Kimbilir yaralı bir gerillanın yüreğini serinleten ya da Adûlê’nin elinden içtikçe Derweş’in yüreğinde yangınlar tutuşturan su oluveririz.

Ve bize **can** veren Özgürlük Güneşimiz, kavgayla aşkı yarattı.

“Adûlê olmak, Derweşê Ewdê olmak zordur.

Yiğitliğin başka ölçüsü var mı? Aşkın başka ölçüsü var mı?

Adûlê’ye dünya zindan olmuştur veya taş başına yağmıştır. Bundan başka birşey düşünecek hali kalmamıştır. Ülkesi elinden gittikten sonra her şey onunla birlikte gitmiştir. Ülkedir, birliktir; dolayısıyla bunlar olmadıktan sonra, özgürlük isteyen, büyük aşk isteyen kız da, delikanlı da yaşayamaz. Senin korkudan uzak, ayak basacağın bir karış toprağın yok, bir günlük özgürlüğün yok! Bunlar bir gerçek iken, sen buluşamazsın; sen fazla sevemezsin.

Onun için Adûlê ile Derweşê Ewdê yenildiler, ezildiler, kıyamet kadar ağladılar ve büyük destanlar söylediler. İşte bu, şerefli, onurlu Kürt tarihidir. Bu tarihi ben anladım ve herkesin anlamasını istiyorum.

Lafla değil, ikiyüzlülükle değil, doğru anlayıp yiğitçe hakkını vermeye çağırıyorum.”

Mardinkapı burçlarında
Ebemin adına Zekiye Alkan derlerdi
Göbek bağımı Zekiye Alkan'ın seç telleriyle kestiler
Boram boram memleket kokuyordu yanık memesi
Anam acı çekmesin diye
Vücudundan koca bir ateş yakmıştı...

Sema YÜCE

ÖNDERLİĞE YAZILAN ŞİİRLER

"Anadolu'yu sulayarak geçeceğiz Marmara'ya..."

SESİNE GELDİM

Sesine geldim
Fetih zamanlarına yayılmış seni bulmaya
Ruhumu dayadım cana:
Can, işgal dokunmazı gök dağıtan fatihtir,
Ruh, fethedilmiş bir avuç topraktır.
Yüreğimi lanetlerden kurtarır esintin,
zaferi eker, zirveye çeker
Sen, varamadığım o zirvesin
-ki hep dokunmayı özlerim
Seni düşündükçe içimdeki ırmak çoğalır
kendi yatağını arar, sende aklanır
sıradağlar sıralanır diyaloguna
yıldızlar, ay ve tüm evren.
Karanlıkların zifire boğduğu gecede
güneşi toplarım gülüşünde
içimde çakan bir şimşektir gülüşün.
Baktığın yerde fırtınalar kopar,
fırtınalarına umut ekerim.
Seni bir gün, seni bir an solumak...
Evrenin ibadet susuşunda nefesini duymak...
Susuz yüreğimde mızrap vuruşların
Senin ritminde açar tohum
her tohumda bir intifada büyür
özlenen yarınlarla çiçeklenen ruhum
senin ezginle semaha durur.
-ki yaşam, coşkulu bir semahtır seninle
şimdi barış adasındasın, yüreğin dağlarda
kimsenin uğramadığı, herkesin orada olduğu adada...
söz söyledin, mana vereyim
yıldızlardan yol serdin, geleyim.
geleyim,
yarınlara avuç açan çocukların
yürek atışlarını toplayıp geleyim.

Dilzar DİLOK

UYANDIK DÜŞTEN

Annemin ninesinden kalma masallarında
yedibaşlı ejderhalara meydan okuyan yiğitler.
dünyayı kurtarmayı unutmuşlar mıydı bu zamanda?...

Saklısındayız gecenin
Sen günün kendisi.
Ezeli sabrımda kanıyor yokluğun
Harap olmuş yurdumdan hicrete başlıyor
ovadan yaylalara
uzaklara
dağda durak buluyor
dur-durak bilmeyen acı...
Şimdi savaşıyoruz
toprak geçilmiyor kemikten
çarpışıyoruz göğüs göğüse
"teke tek dövüşlerden" ziyade
kalabalık devlerle dışımızda
ve içimizdeki cücelerle.
Tanrıların savaşından artakalan katiğim umutla bezedim
saçlarına taktığım tacı
zamanın hükmü geçmez sarayda...

Sevda mirasım şiirler adıyorum
Asrın konağı evimiz yüreğine
güneş yanığı tenimizde gündeğümü yarınlar
şarkılar duyuyorum ayak sesinden
sloganlara bürüyorum halay sevincimi
ne yer yetiyor
ne gök
ne de meydanlara sığıyorum
Bilendim aşkla ORTAsında DOĞUnun
Seyrine aktım nehir nehir ülkemin
Kuşatılmış denizler yarıyorum
yücelmiş başlangıçların zirvesi milad
O Doğulu Gülüşü keşfe çıkıyorum.

Yıkıyorum efsanelerin çağımızın ölçülemeyen zaman hesabında
adı geçmez kaç kahramanın
İsa'dan öncesi kaç asır geçti
sonrası kaç asır oldu bilinmez belki
yeniden bedeninde yıkıyorum
Kesikbaşlar topluyorum heybeme
tarihin nal seslerinden artakalan
bize ulaşan söylencelerden
bir de hala duman tüten coğrafyadan...
Kurumamış kızıl damlaları alnıma sürdüm.
Fırat'ın kendini vurduğu kaçak sınır boylarında
hudutların ötesinde Dicle'yle buluştum
Ve koylarına taşındım Marmara'nın.

Masaldan uyandım.

Annemin ninesinden kalma destandan
yedibaşlı ejderhalara meydan okuyan
ok geçmez zırhı inanç kuşanmış kahraman
dünyayı kurtarmaya geliyor bu zamanda...

Zin Agiri LALEŞ

SEVDAM GÜNEŞ TADINDA

Yazılır satır satır bitmeyen an tadında
Onur nağme olur birgün şiir tadında
Kıvılcım ateş olur yanar yürek tadında
Serpilir ekin olur kokar toprak tadında
Sözcükler yıldız olur gökte bulut tadında
Çığlık olur özgürlük üveyik kuş tadına
Uçuşur ışık olur sevdam Güneş tadında
Ezgiler hasret olur çoban kavalında
Mevsimler bahar olur sevdam güller tadında
Umut serptik yollara bir mayıs sabahında
Zagros'tan Marmara'ya sevdam deniz tadında.

Xezal EKİN ÖZALP

FIRAT

Duruşun sessiz
duruşun tarih
kandır çağlayışın Fırat
Ancak anlayanlar söyler türkünü
söylüyorlar işte
Asiliğini kana kana avuçlarıyla içenler
öfkelerini öfkene katanlar...
küsme bize
Deli Fırat,

Asi Fırat,
Nazlı Fırat

senin suyundan avuçlayacağız
parmaklarımızın arasından
damla damla dökerek suyunu ülkem topraklarına
Anadolu'yu sulayarak geçeceğiz Marmara'ya
öfkeliyiz Marmara'ya
Katmayacağız suyunu suyuna
tenin Marmara'ya değmeden
Başkan Apo'ya
bir avuç sevdanı sunacağız,
paramparça yüreğimizle

SELAM GÖNDERİN ÇOCUKLARA

Bir sabah tanıştık onlarla
açıldığında demir sürgülü, soğuk kapı
hergünkü gibi dikildi gardiyan
elinde bir yığın gazeteyle.
Sordum ona "Bugün mektuplar gelmiş mi?" diye
"195 mektup var" dedi kısık bir sesle
195 mektup,
her mektubun içinde 195 çocuk
hepsi bugün ziyaretçim,
şu küçücük dört metrekaresikte...

Hoş geldiniz çocuklar
hücreme çiçekleri getirdiniz
büyük yürekli dostlarım benim
baharın soluklarıyla geldiniz
koca dünyayı getirdiniz adama
serin rüzgarları getirdiniz havasız hücreme
tüm renkleri denizlere saldınız

Çocukları solumak...
195 kez solumak.
İçime içime çeker,
tek tek kucaklarım onları
Ardından karıştırırken gazeteleri
gözüme ilişti bir köşede
Urfalı çocukların sıralanmış resimleri
Siyah beyaz zeminde
çocuklar hep beyazda
Boy boy durmuşlar objektife
her bakışta bir söz, bir eylem gizli
en küçüklerindeyse bir dünya

Kilitlendi bakışlarım
kesintisiz yarım saat

Ben o çocuklarla gittim
195 mektubun geldiği yere
o çocuklarla gittim tüm dünya çocuklarına
küçük bakışları büyük etkiledi yüreğimi
tüm çocuklar o bakışlarda gizli
o bakışlarda adsız romanlar
küçük eller üzerinde yürüdüm bugün
verdim elimi çocuklara,
götürdüler beni
özgürlüğe, gökyüzüne
özgürlük onlarla başlar
onlarla biter.

Bugün kucakladım denizin, toprağın kokusunu
Ben zaten hep çocuktum
çocukların dünyasında gizliydim.
Dalmışken küçük dostlarımla sohbe
irkildim o demir sürgünün sesiyle
"Havalandırma süresi bir saat"

Yürürken adım adım
göklerde gördüm o süzülen turnaları
elimi kaldırdım
yüreğimden gelen sesle "selam" dedim
"selam söyleyin turnalar,
selam söyleyin 195 çocuğa
söyleyin onlara güzellikleri öğrensinler
bilimi...
Söyleyin analara, babalara
aç bırakmasınlar onları

Söyleyin turnalar, söyleyin
Urfalı küçük çocuklara,
çocukları öptüğümü,
tüm çocuklara selam söyleyin
Başkan Öcalan'ın onlar için yaşayacağını
söyleyin onları çok çok sevdiğimi
hepsinin gözlerinden öptüğümü..."

Botan ÇİYADERKET

AŞKA TARİF ARIYORUM

Aşk dediğin
zavallı bir kapıyı duvara çarpıp çıkıncaya kadarsa,
ölüm dediğin, tetiği çekinceye kadardır.
ama ne aşk kapıyı çarpıncaya kadardır
ne de ölüm tetiği çekinceye kadar...
Aşk, algılamaktır
Ve güzelleşmek...
ölümün bilincinde olmak, anı bilinçli yaşamaktır
özgürlükle buluşmaktır.
Ölüm, amaca ulaşacak kadar bağlılıktır.
Aşk, inancın doruğudur.
Ölüm bilinci, aşkın doruğudur

Aşık oldum kardelenlerin asiliğine
yeni filiz veren mor menekşelere
ve bir çiğ gibi çoğalan dağ lalelerine
aşkın en güzelini buldum
bir kelebek gördüm, uğruna ölecek kadar
papatyaya konuştum
öten bülbülü gördüm, ülkemin sevdalısı
ürkek bir tavşanın ölümünden kaçışını
inadına inat güneşle yarışırcasına bir gece kuşunu
hepsi yaşamı uğruna ölecek kadar seven
ölüm anının bilincinde...
Yüreğimi alıp götürdü
Güneşin doğduğu yere

sevdalanmışım bir resme
ve bir ses çağırır beni
Resim, bütün güzelliklere
ses, en derin uykudan uyanışa davetti
Belki duygu veya sebep
belki de kin-öfke

Bütün davetliler bu aşkın dansında
Müslümanların Kâbe'ye yürümesi gibi
Muhammed'in müminleri gibi
İsa'nın havarileri gibi bu aşka kilitli
Ülkelerine...

Dünyaya...

Evrene...

Derveşê Ewdê û Adule'nin aşklarının trajik sonları
Yaşanmamışlıklarınadır.

Yüce aşk, ülke sevgisi ve yüce aşk yaratanadır.

Bu aşk ateşi

Ne Promete'nin çaldığı ateş ne de Eros'un aşkıdır.

Bu aşk cehennemin içinde buz dağlarıdır,
erimeyen.

Koşun, bu aşk dansına koşun.

Kerim ÇARÇELA

AYDINLIĞA YOLCULUK

Yıldız doğurtmak karanlığına gecenin
bir müjdecî kuş uçurmak gökyüzünün maviliğine
bir özgürlük türküsü çağırmak tanyelinin koynunda
tutsak ve yasak...
bir tebessüm oturtmak gözlerinin ısıltısına
masum bir çocuk edasıyla
hatırlanan anıların şerefine
sonra birden tuzlu gözyaşlarını akıtmak
Soylu güneşe
özleminin derinliğine,
ve bir soru sormak
haylazca olduğu kadar saf ve düşünceli

Güneş hep aynı mı doğar?
Gülümsemesinde, cevapsız bakışlarında
güneşin doğuşunu seyretmek
aya, yıldızlara inat
aldırmadan
Yüce sevdama,
geleceğin aydınlığa varmak

Eylem DENİZ

KİM SORAR

Tarihin boşluğunda uzanan bir el
bir ananın elleriydi
yok olmuş bedeninin nefesini
sonsuzluğun boşluğundan alıyordu
Ana kendiyle kavgalıydı
ve kendini arıyordu
çocuğunu almış kucağına
haykırıyor, bağılıyor...
ama kimse duymuyordu
Ellerinde bastonu
sırtında boş torbayı taşıyordu
gezgin olmuş umudunu arıyordu
Aç, susuz, perişan ana
kaval çalan çobanın yanına gidiyor
çalınan ezgiye kulak veriyordu
aradığı bir melodiydi belki de
Sor, sor
 haydi sor
 niçin ağladığını sor
Umudu, mutluluğu
tutsak edilmiş güvercinin
 özgürlük tutkusu için ağlıyordu
Ama yine de sor
Narin genç kız ne zaman ağlar

Ak gülüşlerden hasret, özgürlüğe
Güneşin doğuşuna tutkun.
Çılgılığı, İmralı'da
yüreği adanın soluklarındadır.
sevincinden
heyecanından ağlar genç kız
Çünkü toprağın bereketi
ışık olup İmralı'dan taşıyor
bundandır İmralı'ya hasrettir.
 hasretiz biz de...

Sakine CİZRE

NÖBET

Yıl 2000, 8 Nisan gecesı
Xinere'nın öylesine bir tepesindeyim...
Saat gecenin onikisi.
Gökyüzü kapkaranlık
yüzümü kaldırmış bakıyorum,
kararmış gökyüzüne
ve usul usul yağın yağmur taneleri
Düşüyor yüzüme.
Hayır hayır!
Yüzüme değil, yüreğıme akıyor
yüreğimin içine.
Aklıma henüz gelmiş
ve daha sormaya fırsat bulamadan
"Ben neyin nöbetini tutmaktayım" diye
Bir çığlık kopuyor gökyüzünden,
Kulaklarımı sağır edercesine.
"Dinle" diyor
"Ey ateşin ve güneşin çocuğı
bil ki bu ses sana
ve seninle aynı yazgıyı paylaşanlara
bil ki bu asrın eşiğinde,
tarih size emanet
ve tarihe olan borcunu unutma...
şimdi tarih yazmanın sırası sende
yazmaktan korkma...."
İrkiliyorum tepeden tırnağı
ve tekrar gözlerimi açtığımda
karanlıkların içinden ülkemin
sönük geçmişine öykünen bir yıldız görüyorum uzakta,
ne kadar koyu olmasa da karanlık
ve yıldızın ateşini çalsa da
tarihten silememiştir izlerini
kanatlanıp uçuyorum birden
yıldızlar ülkesine
kimler yok ki burada
ve tanrıları tanrıçaları görüyorum.
İştar'ı, aşk tanrıçası Afrodite'i
ve daha nicelerini...

derken gözlerim kamaşıyor
takılıp kalıyorum özgürlük tanrıçası Zilan'a
öylece kalıyorum bir süre
"Zilan" diyorum sonra
Ve kapanıyorum dizlerine, ağlıyorum
"kalk" diyor hiddetle, "kalk
ayağa kalk, ağlama!"
doğrulup kalkıyorum.
Ateş dansına durmuş yine Güneşin çocukları
ve kucaklıyorlar beni
alıp aralarına,
ateşle sınıyorlar.

Sonra, sonra...
Elime bir meşale tutuşturup uğurluyorlar.
"Bu meşale" diyor "yolunu aydınlatacak senin
var git, yolun açık olsun!
Var git karanlıktan gelen çılgının peşine
peşini bırakma o çılgının
ve üzerine yürümekten korkma karanlığın
Güneşe ulaşacaksın
o karanlıkları yendiğinde
O karanlıklar ki güneşi çalmak isterler
karartmak isterler kirli elleriyle
ve karanlık beyinleriyle
Var git, gün bugündür
Var git
güneşe ulaştığında;
parolan özgürlük olsun
söylemeyi unutma!..."
Kanatlanıp uçuyorum yine
sol elimde can simidim meşale
korkusuzca dalıyorum karanlıkların içine
yarıp çıkıyorum karanlıkları
varıp vampirlerin ülkesinde
selama duruyorum vampirlere inat
"Barış" diyor Başkan tebessümle
"git" diyor
"bırak, yarın beklesin seni
sen yarını bekleme!
Var git
Mani'nin
Zerdeşt'in
Ehmedê Xanê'nin ülkesine
Var git Newroz ateşinde arındır kendini
Ve Fırat'ın sularında çeliğe sor yüreğini

benden selam söyle havarilerime
fedailerime
halkıma
Ve tüm insanlığa”

Başkanımlı gördüm.
Onun nöbetini tutmaktaydı tarih
karanlığa inat aydınlığa gebeydi
aydınlık barışı müjdeliyordu.
Özgürlüğün şiirini ezberliyordu
ateşten yürekler
aydınlık barışın
ve özgürlüğün destanını yazıyordu
tarihe...

Yıl 2000 ve 9 Nisan sabahı
Zagroslar’da Xinere’nin öylesine bir tepesinde
Ben nöbetteyim
tarih nöbette...

Yılmaz BAŞKALE

BİRGÜN MUTLAKA

Bir ay doğuyor
ihanet tanımaz artık gecelerim
akıyor sular
karışıyor çağlayanlarıma
kaçabilir miyim
gözyaşlarıma saklanmış gülüşlerden?
Güneş'in tarifsiz yakıcılığını duymakta
tenimin soğukluğu

Biliyorum
gün gelecek
tüm buzulları yeryüzünün buhar olup uçuşacak
Dört duvarlı GÜNEŞ'e.

Dorşin POYRAZ

KAMELYALI İMRALI

Irmaklar deli
coşkun akar
yürekler kopar
sonsuzluk aşkını arar
Kamelya bir özgürlük bahçesidir
Buradaki çiçekler sohbetle açar
"merhaba gülüm, nergisim
çocuk tazeliğinde kokan neslihanım
merhaba, benim gülümseyen kayısı çiçeğim
hayırdır, nedir bu büyük sevincin?
Ayaklar ezemez, kıyamaz basmaya
Anadolu motifli dünya yeşili çimlerim!"

Uzaklardan gelince sesi yanı başımda yankılanır
"Çiçeklere basmayın!
Çimlere basma, kızarım serseri!"

Mevsimler kovalamaz birbirini
rüzgarlarla savrulsa da ölmez kayısı çiçeği
yağmur yağsa da üzülmez papatya
güneş çıkmasa da kızmaz ayçiçeği
kim söyler "kardelen sadece karda açar" diye
yaz mevsiminin kızaran alevinde
tenim yanar kardelen yanmaz
kim söyler "kaktüs çöl sıcakını sever" diye
tenim donar kaktüs donmaz
bir günde bir sene, bir senede bir asır
on metre karede bir evren
evrenin içinde bir dil, bin sevgi

Konuşur bitkiler, ağaçlar
konuşur kamelyam
doğanın dili
Mezopotamya'dan konuşur
 irkine gitmez güvercinler,
tanrılar kuş yüreğiyle açar yüreklerini
büyük yürekler anlar güvercinin küçük dilini
sarmaşık sarsa da duvarları
dünyam hep yeşildir
yeşilin içinde açan bahar
ve Şam soğuğu sonbaharında
kazaklar giymek istemez g l yaprağı:
"Ben böyle asilim, böyle güzelim" der.
Gılgamış bahçesi
Muhammed'in cengi
Prometheus gecesi
Cennetin ateşı
gözlerim görmez olsun çirkini
Yasaklarım bakışı, a amam
anlamazsam bakamam
bilirim ağaçların, tarihin dilini
neslihanın neşesini
ay ı eğinin güneş dansını
yaşarım Ortadoğu'yu
düşünürüm, cihanın özgürlük heyecanını
kamelyamda bulursun çocukluk düşlerimi
onbeşinde yaşanır her şey
yaşam hep onbeşinde kalır
gözler uyanık doğar, uyanık ölür
sa lar ağarmaz
umut senin olur.

Ve sen güzellik hanesinin misafiri
"Spartaküs aşkına, uyuma kızarım!"
kaktüs diken atar
papatya sana kırıgın
aldatılmaz ve aldatmaz yüreğim
sevgisi kardeş, yoldaş
bağrında insan sevgisi
ışık hızı ve sonsuzluk sınırı
beş saat, onbeş saat
daha daha on beş gün, otuz yıl
değiştireceğiz evreni adım adım,
dil dil
bakış bakış
sen yorulsan, ben yorulmam
dünya dursa adımlar durmaz
otuz yıl olur otuz asır
gerçekler doğru gider
bir ben bilirim Kamelya'nın dilini
dne dne bir daire semaha
ben buradayım, ey kötülüklerin birliği
ben buradayım, sen nerede
bir parça soğanımla birazcık kuru pilavımla
bilirim sen doymazsın bu sofrada
aşkın sofrası, fakirin yufkası
şarabım olmasa da
gnl hatırı bir bardak hayat suyu
içemezsin dilin yanar, hançer batar
köleler burada
efendiler arkada
yiğit bu meydanda
ya o "biz erkeğiz" diyenler,
pekiyi "biz tanrı tanımayız" diyenler

Korkmayın benden
korkmayın bilimden
elimde yok sizinki gibi hançerlerim, arkadan vurayım
buradayım uluorta
sadece çiçeklerimle, güvercinlerimle
sonsuzluk yüreğimle kamelya meydanındayım
konuşun diyorum size, konuşun
cevap versene dilsiz tarih, donuk göz
bakma öyle
niye geldin cenk evine?
Korkuya yer yok burada
vurmam senin efendilerin gibi
Bir avucumda yaşam iksirim
diğerinde intikam
hangisini istersiniz küçük hanım
ya siz küçük efendi
hoş değil mi dört mevsimde yürümek?
Hoş değil mi özgürlüğe yürümek?
Yılanlar gezemez otlarımız içinde
küçük kafanızda hangi tilkiler gezer
parlayan yıldızlar bahçemizde
merhaba kutup yıldızı
samanyolu
Güneşin içinde yerimiz var
dolunay içinde

Kamelya içinde evrenden bir bahçe
ressamlar çizemez mutluluğun resmini
müzisyenler seslendiremez benim dilimi
ben buradayım
sizler nerde
ben gerçeğim, dalmayın hayallere
unutulmazsınız, hiç unutulmaz
tarih unutmaz sahte sevginizi
"aşktan kopardım" sandığınız gülleri...
sorarım sizler
ne arıyordunuz gerçekliğin içinde?

beni sevmez olaydınız
yanıma gelmez olaydınız
bir ben ve yarattığım eserlerim
neden doluştunuz, içimize neden?
Söyledim sizlere, neden anlamadınız?
Ateş olun, atom çekirdeği
kabul edemem böyle sizleri
Kamelyam ölümsüz
Bir yürek bin eder
milyonlar bizi bekler
tohum olsak, bahçemizde insan çiçeği biter
dokunma kayısı ağaçlarıma, üzüm salkımlarıma
dokunma güvercinlerime, beyaz güllerime
Evliyanın yanında münafık gezme
Toprağım kutsal kâbe kamelyam
bir avuç Trakya'dan bir avuç Asya'dan
bir avuç Mezopotamya'dan, bir avuç Anadolu'dan
kiriysen basma toprağıma
özgür ruh hesap sorar

sevdim kavgayı
açmayan gülü açtırmayı
sevdim yürümeyi
anlatmayı baharları
seviyorum yürekleri
yürekler toplamayı
seviyorum insanlık bahçesini, halk güllerini
çağlayanım ben, göktaşı yağmuru
Ordan buraya, burdan oraya uçan.
Turnaların, gezginlerin yoluyum
her mevsimim ben,
bulucusuyum hayallerin, gezegenlerin
insanlık kadar eski ve onun kadar gerçek olanım
bilinmezliklerin keşifçisiyim
gökyüzünün ve yeryüzünün
aşkım ben, umudum, sonsuz bir arayış
hepsine kamelyamda yer bulunur
o çocukluk hayallerinde aranan
Şeker Kız'ın yedi renkli çiçeği burada bulunur
bitmez tükenmez bir sevdadır benimkisi
korkutur tüm efendileri
sevdam korkutur
korkudan olsa gerek
dört tarafımı duvarla ördüler
duvarları bir adaya yerleştirdiler.

fermanı vermişler
değmemeliymiş ayağım toprağa
görmemeliymiş gözlerim gökyüzünü
suçum yeri ve göğü buluşturmakmış
Korkmayın,
korkmayın size bile verecek şeylerim var
Suçum değiştirmekse dünyayı
Ben insan çiçeğiyim
çiçeklere kıymayın efendiler
ne tanklarım var ne kobralarım
ne de bir kıtadan öbür kıtaya ulaşacak füzelerim
sizleri yok edecek nükleerlerim de yok
Bir yürek, yüreğin içinde sonsuzluk
bir dil, dilin içinde doğruluk
Güneşe el uzanır mı?
Nasıl sığdıracaksınız dört metrekareye
aldatmayın kendinizi, kandırmayın
Kamelyam burada, küçük ada İmralı'da
Nergiz çiçeklerim sağ köşeye, papatyalar sol köşeye
kırmızı güller kapı girişine
güvercinlerim de gelmiş barışı müjdelemeye
dostluklarıma dostlar eklenmiş
Hamsi Karadeniz'i aşmış gelmiş
Karagöz yanında denizanasıyla gelmiş
Mürekkap balığı notlarımı yazmaya
Yunus balığı beni yalnız bırakmamaya gelmiş
Martılar, güvercinlerime yoldaş olmaya
Midyeler, en güzel incilerini bana sunmaya gelmiş
Duyumsuyorum duvarların ardından
Sessizce okşuyor, mavi dalgaların hışırtısı

İmralı, denizlerin kalbi
bastığım yer yaşam bulur
adın- sanın dünyada bilinir oldu
kupkuru ruhun bir anda canlanır oldu
yaşlı yalnızlığına direncin gençlik oldu
İmralı, denizlerin kalbi
meydan oku Kız Kulesi'ne, utandır yeryüzünü
cesaret edemediler,
yer bulamadılar senden başka,
şimdi içimde saklısın İmralı
buluşturursun bedeninde Mezopotamya'yı ve dünyayı
özgürlük öğretisidir yaşamım:
İnsanlık Akademisi Kamelyalı İmralı.

Botan ÇİYADERKET

SANA ULAŞMAK İÇİN

Zamanın kutsal deviniminde
dingin ve anlamsız çırpınışların
dizginsiz furyasına kapılıp
ifadesiz bırakmak
saflığın hasretiyle
kan kokan tomurcukları
ve aşk ile anlam bulurken her lahza
yine de beislere bürümek geçmişini
yüzüm dönük ve donuk
sabırsız ve durağan
tuvallere sığmaz bir derya ile ben
çizdiğin resimde silik bir iz
ya da evreni saran sesinde cılız bir ezgi
sen sınırları deliyor iken bakışlarınla
tarih ve sen
sen ve evren
aşk ve özgürlük ifadesine kavuşmuş iken her lahzada
sana karşı "Magdalena'nın lanetine" bürümek gerek kendini
kaç kayıp zaman
ya da kaç milad yaşadık
"O" zaman kipinde saklı
bir paradoks ömürdür bizimkisi
kayıp benliğimizin derin izleri çarpar Zilan yüzünde
Zilan; aşkın soluğunda
yürekleri sınırsızlığa varan yüzündür.
Ve kasvet yüklü bir yürek deryasında benliğim
Zilan; dördüncü kelebeğin izahıdır sende
kaç kayıp zaman ya da kaç milad yaşadık
ihtiyarlığın dingin izlerinde
sana ulaşmak için.

Sema BERİ

ACIYI HİSSEDİN

Savaşız olan var mıdır?
Pasif duygularla korkanlara soruyorum
Zuhal yıldızı savaştı mı acaba?
İnsanlar ki ulaşmak için savaşıyorlar ona
Oportünistliğinden, o kadar
sorun var mı ki ispatlanmak için
sevdiğine kamuflajlı sözlerle duyuruyorum mevzuyu
15 Şubat gözyaşlarıyla
şubat gerçekliğiyle
bastırıyorum isyan başkaldırısını
telli sözler gönderiyorum çevreme
fırçasını ayakkabıya vuran çocuk öfkesindeyim
bitli battaniyenin karanlığını çekerken dalıyorum
bentler boşuna bırakılmış yollarıma
balyoz deliliğiyle yıkmışım
tırnak uzatıyorum,
bombaya bir fünüye de ben oluyorum
ilgi çeken noktalara imza atmayı,
kanla yapmayı gerektiriyor derken solcu duygularım
insanların sıkılğan sabahlarını düşünüyorum
oyun arkadaşını bırakan çocuğu
bilinmeze yola çıkan köylüleri
yakalasaydım bir subayı
gözlerine bakarak soracağım
haklarının gerekçesini
ola ki tatmin etmesin
Çarada'nın boş evlerine yazılan sloganları
İki yıllım geçti diyeceğim ve karşıdayım
Sloganın sahibi benmişim
nazlanan bahara çıldırasıya bağıracağım.

Munzur DİCLE

UMUDU ŞAFAĞA GÖMDÜM

Umudu şafağa gömdüm
çırılçıplaktı kış
kar beyazlığı kadar çıplak
ve beni sana bağlayan umudumdu
boranlar, fırtınalar ve tipi
avuçta içilen sigaraya baskın gelebilir mi?
Yüreğimdeki ateşli beni ısıtan
yüreğim sen
sen, benim içimde
bense çılgınca sana bağlı
bizi bizden ne ayırabilir ki
deryalar mı,
adalar mı
yoksa paslı demir kapı mı?
buz gibi soğuk duvarlar
bizi bizden ayıramaz
sen yüreğimde ve beynimde
bir de rüyalarımda
Bir gün bahar gelecek
kış çıplaklığı utanacak.
Adem ile Havva'nın ilk buluşması gibi
Yemyeşil bahar örtüsüyle örtünecek
ve her şafak, umutla güneşi bekleyecek
gün gelir bahar ve kış sarmaş dolaş olur.
gün ortasında, her şafakta güneşi beklemek
umutla seni ve o günü
en derin umudumla şafakta beklerim.

Mazlum AMED

UMUDUN ADI

Bugün canım gülmek istiyor Roza
doyasıya kahkaha atmak
anıları tazelemek istiyor
Bugün canım, sıkıntılarıımı bir yere emanet bırakmak
sadece senin hayatla ilk tanışman gibi
merakla insanları izlemek istiyor
Bugün canım, özlemini duyduğum dağlara
özgürlük rüzgarını solumak
ve senin kirlenmemiş duygularıyla
yalnızlığıımı paylaşmak istiyorum
bir dilenci gibi dışarılara atılmış sevgileri toplamak
İmralı'ya yağmak istiyorum
Bak sana söylemem yanlış ama
bugün canım hırsızlık yapmak istiyor Roza
fazlalık olarak görülen tüm umutları çalmak
fakirlere dağıtmak istiyor
Bugün canım öğrencilik yıllarıma dönmek
beni yaşamla tanıştıran zamana teşekkür etmek istiyor
Şimdi de canım
sıkıntılarıımı cehenneme bırakmak
ve yaşamak için yola devam etmek istiyor
aslında benim canım
yaşamı yaratansız yaşamaya sıkılıyor Roza
benim canım
yaşamın parmaklıklar ardına alınmasına
insanlık adına
insanlığın yargılanmasına sıkılıyor.
canı cehenneme
özgürlüğün elini kelepçeleyen insanlığın!
İnsan maskelilerin canı cehenneme!..

Rana DENİZ

HERŞEY GÖZLERİNDE GİZLİ

Bir ses duyuldu evrende
yıkık ülkelerin sevdasında
rüzgar olup esmek
kuş olup uçmak istedim bu sese
Kerbela misali bitmek bilmeyen
günler ve aylar yarışırken tarihle
sıralanır zincir taneleri gibi dağlar peş peşe
hangisini söylesem sana
Munzur, Akdağ, Çırav, Cudi...
Bir tanrıçanın saç örüğü kadar hepsi
kirpiklerinin gölgesinde iki damla yaş:
belki Dicle
belki Fırat.
her şey gerçek
her şey ölümünedir bu yolda
Kezvan ağaçlarında yeşillenir sevdalar
bin bir sırrın kilidi yürekte
her şey gözlerinde gizli

Çeko ŞİMAL

YAŞAMIN TÜRKÜSÜ

Bir türkü tutturmuş yüreğim
umutlu bir ezgi
biraz kederli, biraz asi
ateşten gerçek bir yaşam istiyorum
bir yaşam,
yaram kadar acısını hissettiğim
inancım ve sevincim kadar yüce
yaşam diye pazarlanan değil
Ben olduğum için,
benimdir diyebileceğim bir yaşam istiyorum.
Ateş dansına yürüyor bedenim
uçurumlarca haykırıyor
yüreğim, dilim, beynim
Bir yaşam istiyorum
en büyük sessizliklerin kucağında
tırnaklıyorum toprağı
söküp yüreğimi
gömüyorum bağrına ülkemin
bir yaşam istiyorum
açmamış olan en güzel çiçek
akmamış olan en hırçın ırmak
söylenmemiş en doğru söz gibi bir yaşam istiyorum
henüz hiç yaşanılmamış olan
Bakışlarım takılı kalıyor, her defasında
bakışlarında Mazlumlar, o yaşamın dilini anlatıyor
acısının yüreğime düştüğü, yaktığı
külünden kendini yeniden yarattığı bir yaşam istiyorum
altın saçlarına özgürlük tacını giydireceğim
paramparça bedenimin her parçasında
binlerce gülün biteceği bir yaşam istiyorum

Tanrıçalar katında
Zilanca olsun istiyorum
Mazlumca olsun
Ve Pir Kemalce olsun istiyorum
Cesaretlice, onurluca...
Başarının dili ve yüreğiyle
Güneş'le buluşan bir yaşam istiyorum
Bir yaşam
Henüz hiç yaşanılmamış olan...

ÖZLEMİN ŞELALESİ

Uzun ve nazlı bir ırmak gibi
akıyor düşlerim bir çağ gibi
beynimden, yüreğimden bütün hücrelerime
düşüyorsun aklımın en ücra köşesine
puslu Nisan gecelerinde çıkan ay kadar
güzel gülüyorsun rüyalarımda
kavuşmak bir özlemdir hiç bitmeden
tükenmeden yüreğimi kemiren.
Biliyorum kavuşmanın kutsallığını
bir çığlık kopuyor, bir şelaleye dönüşüp akıyor
ömrümün en uzak köşesinden bilinmeze
sonsuzluğa
Bilinmezlikte korku ve merak
bilinmezlik hüznü akıyor
imgeler yetmiyor güzelliğini anlatmaya
zamanın yaralı ve masum çocuklarına
ellerim uzanmıyor Zagros eteklerinden
o kahrolası, viran olası adaya
ama kiblegah yapıyorum orayı
yüreğime beynime nakşederek tüm güzelliğini.
Dağlar yol açıyor
aşkın taşlarıyla parçalanmış ayaklarımıza.
Sevdalılar yürüyor ülkeme
sırtlarında ülke aşkının tonlarca ağırlığı
omuzları dik, kolları açık umutlu yarınlara
dudaklarında sevda türküsü mırıldanıyorlar
bir çocuk gülüşü güzelliğinde
O gülüş ki yıkıyor zindan duvarlarını
o gülüş güzelliğinde açıyor türkü paslı mazgalları,
ışık süzmez pencereleri

Bembeyaz aydınlık kaplıyor
intişar adımlarının telaşıyla geçiyor önümden
Aşkın savaşıları
sevdalı yarınlara ulaştırmaya dünyayı
gerillalar geçiyor inançlı adımlarıyla
yüreğime basa basa
bilinmez bir yol mudur geçtikleri
adımlarında bir intişar telaşı
özgürlüğün mavi gözlerine sevdalı her biri
dağ, taş, kar, boran engel değil onlara
Güneşe koşan yolda
ellerinde kurtuluşun namluları
 yücelerde kartal uğuruyorlar
özgürlük tanrısına söz veriyorlar
sevdalarından bir kale yapıp
Güneşe ulaşmaya...

Azad KARER

İNSANLIĞIN DOĞUŞ GÜNÜ

Suskun bir çoğunluk
gepegevre karanlık ve sessizlikler içinde
kayıp bir birey, bir kimlik
ve bir halk
beklenen günün doğuşu Dört Nisan gününde diriliş
bir tohum, toprakta sabırsızca hareketlenen
baharı selamlamak için
bir tomurcuk, güllere dönüşen
yaşama güneş rengi vermeye doğmuştur
Dört Nisan günü insanlığın doğuşudur
esaret zincirlerinin kırıldığı gün
ayağa kalkış, diriliş günü...

İlk direniş çocukluğunda başladı
ve derken büyüdü
büyüdükçe yürek büyüdü
köylerden şehirlere
şehirlerden meydanlara taşındı, sığmamacasına
kulaktan kulağa yayılan bir sözcükten
bir dil oldu duygulara tercüman olan
ve bir ruh oldu cansız bedenlere
ölüm uykusundan uyanırcasına bir sevinçle
birer birer çoğaldılar
milyonlara dönüşen bir doğuştan
nice doğuşlara yol aldılar
bir damla, deniz oldu
bir kıvılcımla binlerce yürek tutuşturdu

Ey kutsal yüreklerin güneşi
gerçeğin sesi
seninle doğduk seninle öleceğiz
lanetlendi Şubat, kirli ellerle
güneşe ulaşamadan eridiler sıcaklığında.

Ey Yüce İnsan
kadın seninle kendini buldu
seninle olacak bu beklenen günde.

Bermal HAKKARİ

HERŞEY

I.
Ne mi arıyorum burada, kaybettiklerimi
seni, beni, onu
sen, yani o olan sen
sen, yani ben olan sen
aradığım sensin
ben
seni, kadınların çırılçıplak yüreklerini
toprağa verdiği çağda kaybettim
ve seni toprakta, gökte arıyorum
düşünsene bir gökte
ben ve gök
ben ki gökte bir noktayım ancak
olsun her aramak sen değil misin?
Sen değil misin yaşamak?
Değil misin sen kavga?
Ah!
Neleri koymazdım ki şu yüreğime
neler almazdım ki şu bilincime
çıldırasıya aramak için seni
ben seni, sen olmadan
ben doğmadan sevdim
ben seni mutluluğa sevgiye dair
hiç bir şey yokken sevdim
yüreği küçük bir ihtiyarım ben.

II.

Ne yapsam sığmıyorsun gözlerime
çırpınıyorum, yüreğime sığmıyorsun
çarmıhtaki İsa değilsin
ateşlerdeki Bruno,
derisi yüzülen Nesimi değilsin.
parçalanıyorum, düşünceme sığmıyorsun
kellesi koparılan Bedrettin de değilsin
sen tüm bunların yaşandığı ansın
Kopan kelledeki bilinç
çarmıhtakinin yüreği
yüzülen derinin altındaki ruh
ateşteki dalgasın
yitirilen insanlığın kaşifisin
başlatılan kavganın ruhu,
varılacak özgürlüksün.
Olmak ile olmamak sınırındayken olacak olan
başlayıp bitecek,
ve her şey sen
bilirim uçurumların görünmez dibini
senin katında görünür oldu her şey
nasıl da seviyoruz birbirimizi
kim yazacak bunun şiirini
halayını kim tutacak
akan sular gibi seni yaşamak aşk gibi
düşünmek seni, hasret gibi
ve seni ömrümün yetemeyeceği bir yolda arıyorum
aklımın eremediği bir felsefede.

III.

Sonra seni görüyorum uzak düşlerimde
sonra deniz
deniz görünür düşlerimde
kendini usanmadan yıkayan denizler
her dalgası bir düş, bir gerçek
bir kez olsun dokunabilseydim sana gözlerimle
duyurabilseydim yüreğimin inleyen nağmelerini
sonra uzatsaydım ellerine ellerimi

Özlem bu ya
doyasıya özlem harmanlıyorum senden yana
Sevmek bu ya
bir yanına yalnızlığın buruk rengi
bir yanına sığdırmak yüreğine sonsuzluğu
Yaşamak bu ya
denizde bahar gibi
baharda deniz gibi
yeşil ve mavi
coşkun ve dalgın
hüzünlü, hırçın
soğuk ve sıcak
ve hepsinde sen, sen her şeydesin
aradığım sen, sen aradığımsın.
duymak, inanmak, anlamak, görmek
ve hissetmek seni kendimde
aşk bu
özgürlük bu
bu sensin
sen bensin; ben senim.

Canda ANDOK

HÜMANİST ÜTOPYALARIM

Meydan okuyorum size
hepinize
çıkın karşıma savaşın,
hep siz yönettiniz savaşları
kendi savaşlarınızı
ama hiçbir zaman vuruşmadınız
yengiyi hep siz sahiplendiniz
ve ganimetleri Olympus'a taşıttınız
Kahpeler!
inin Olympus'tan aşağı
vuruşmanızı istiyorum benimle
silahsızım hem,
ne demir
ne maden
yalnızca düşüncemle karşınızdayım
hep sizin olduğuna inandığınız silahla...
vuruşmak istiyorum sizinle
Hah!!...Hah!...Hahha!
Tanrılar çıplak mı
çıplak olan hakikat mi
hakikat ne o zaman
ayak takımı sürüler mi
Meydan okuyorum topunuza
hani kahramanlığınız
hepsi yalan mı yoksa Truva zaferiniz
neden çıkmıyorsunuz karşıma
Çıplağım
tüm elbiselerimden sıyrıldım
soyundum o uygarlık alçağından
ulusların aldatıcısı sahte görkemden
Olimpus piçinden...

Var mısınız vuruşmaya
hayır hayır saklanmayınız
uygarlık işte yanınızda
bense kurtuldum ondan
Hah!...Hah!...Hahha!
yer değıştik değil mi daha şimdiden
Helena ve Paris'in aşkıymış
sözde namusunuz, haklı savaşınız
kıtalar arası ticaret yollarıydı
asıl çıkar ve menfaatleriniz
hani ilgilenmezsiniz yeryüzüyle
ne işiniz var bu nimetlerle
insanlık değerleriyle
tanrılar nerde, neden öyleyse bu tenezzül
ikiyüzlü sahtekarlar haydi!
çıkarın madeni silahlarınızı
cezalandırın şurada beni.
zamansızlığın ve mekansızlığın sahipleri...
iradesinden başka bir şeyi olmayan beni
işte zamanın ve mekanın içinde
ateş şimdi ellerimde
ya sizinkisi nerede
büyük bir kandırmaca
yıktık içimizdeki Olympus doruğunu
büyük palavra
Promethe daha o an anlamıştı bunu
o sizin düşkünlüğünüzün ürünüdür
sizden asla bir şeyler taşımadı
tenezzül etmedi parlak metallerinize
Güneşi aşağılara çektiniz
kendinizi yükseklere
sizi ısıtsın diye...
haddinizi bilmeden "güneş de biziz" dediniz
sizi hilekar şempanzeler

tümünüzü bir arada tutan güç
kudretiniz değil
ışığınız ise o zaten alıntı
zayıflığınızın sırnı paylaşmanızdır
salt bu kadar
işte bu kadar
işte yine gerçekler sıyrıldı elbiselerinden
artık gerekmez bize üniformalı siyasi politikacılar
ne de elbiseli sahte sanatçılar
heyhat savulun!
ölümsüz olan eserler ölüyor birer birer
tecaller kaçıyor bak
artık yitiyor tanrılar
Nil kıyılarında olduğu gibi
Büyük Roma'da şimdi de tüm cihanda
ne de gerçeksın ÖCALAN
2001 yılında ne de uzağız senden
yeni bir keşif, nihayet
uzaklığımız
seni Ollimpuslar'a çıkarmaktan değil
o, düşünmeyen yaratıkların bile
barınmak istemediğı bir dağ şimdi
inan bize öfkelenme...
gerçekten bir hayli uzaktık sana...

Rençber

GÜLÜŞÜNDE TARİH VAR

Yüzyıl öncesiyle bağ kuruyorum
geçmişimi öğrendikçe evrenselleşiyor tüm dünyam
ve içimde bir şeyler kıpırdıyor
çığlık çığlığa sığamadığım iki sözcük dilimin uçunda
ses tellerimden usulca
iki dudak arasında
oksijene ihtiyaç duyan bir yaşam teneffüsü
Ve soluğu yağmur altında soluyorum
içime aktıkça gözyaşlarım
ülke oluyor yüreğim
Çavbella ile başlamıştı kavgamın türküleri
Sonra, Cemo, Dersim
ardısıra kesilmeyen türküler benliğimi alıp götürüyor
ellerin uzanamadığı akışlara doğru
bir bakıştan bir iç bakışa
sonsuzluğun gezegenine doğru
zamanı belirsiz hücrelerde başladım seni tanımaya
emekle beslemeye
ve ütopyamda seni hissettikçe
dilimin dönmediği bir sırdan
gözlerinden uzak şimdi
gözlerin, kaleme dökülen dörtlükte
seni hissettikçe
bakışlarım sonsuzluğa doğru göç ediyor
sözlerim seni konuştukça
gözbebeklerim büyüyor
ülke topraklarında seni bir iç dünyaya götüren
ülkemin ateşinde mısralarım oluyorsun
kadife tenli bir zamanda seninle bir oluyorum
cinsimin özü oluyorsun
çağım sevdanla başladı
özlemlerim oldun duygularımda
sevginin sıcak şafağında.

Berîtan BAZ

YARATAN

Allah deyip kul olmadım
Bedelini bildim Bedrettin oldum
Dağlarda aşkı yarattım
Ululuk insandadır dedim
Lanetlediler tarih sayfasında bizi
Lanetlenir mi uygarlık, inadına özgürlüğe yürüdüm
Acılar dolusu tarihi aydınlattım
Hilal ay ışıklı yüreğimle.

Özgürlük dedim. çarmıha gerildim
Cellatlar kan ister kan
Ararat'a çoktan güvercinler uçurdum
Lime lime olmuş halkımdan
Agitler yarattım Ağustos sıcaklığında
Ne yapmalı dedim, tarih yarattım.

ÇAĞDASIN

Derinleşebilmek için derin bir yalnızlık
ve iç dünya gerekiyor
Yalnızlık
belki de geleceğe uzanan bir sonsuzluk
belki de iç dünyaya dönük zamanın ötesinde bir yolculuktur
olana değil olanın ardındaki gerçekliğe dönüştür
bir parça İsa gibi, Meryemsiz sabahlara gülen
bir tanrı lütfu babasız ve yalnız
çöllerde arayarak bulmaya özünü
bir parça Manidir yalnızlığı
hurma bahçelerinde arayan ikizini
ve zaman karanlığında bulduğu andır, ikiziyle buluştuğu
bir parça Zerdeşt'ten alarak yalnızlığı
on yıl boyunca mağaranın kuytuluklarında
ormanın derinliklerinde arayarak tanrısal yalnızlığı
bağrında taşıdığı "an"la
omuzlarında insanlık tarihi
an, geleceğe kurulan bir köprü
zaman karanlığından sıyrılan aydınlık
zaman ise, karanlıkta bir tuzak
ve bir cellattır omuzlarımızda taşıdığımız
"Ben ne doğdum ne ölürüm
ben her çağda
ve hiçbir çağdayım."

Şervîn ERDEM

ESARET

Ben zamanlar öncesi saf insan
çağlar sonrasına selamlarım var.
Esir düştü çağ, esaretimle
Ölüme bakıyorum, ölüm ölüyor gözlerimde
Güvercinler uçuruyorum hücremden
Şimdi siz söyleyin bana
kaç yalan bir esaret eder
Kaç ihanet yıkık bir dünya...

Medya DOZ

SÖYLEŞİ

Nedense dağ başlarındaki
öfkeler de sevgiler de delikanlıcadır
gerillanın kitabında özlemler hep güzel şeylere gebedir
“Min biriya te kiriye”
takılır gözlerim resmine, düşünürüm
yakın iklim, uzak coğrafyalara dalar genç beynim
siyaset sahnesinin kaç varsayımlı belkilerini çarpar bölerim
sonuca götürmez, hesaplar şikeli
geri dönerim, yüreğim yokluğuna dolar
burkulurum, utanırım ağlamaya
saklar göz yaşlarımı, susarım
kalp kapısından gizlice dökerim
nisan yağmurlarıyla ıslanmış toprağı
andırır yüreğimdeki nem
berekete umut beslerim
kaç açılmamış tomurcuğa sürülürüm
tarifsiz bir şey düğümленir boğazımda
yokluğuna mı daralır genç ömrüm
sonra kanıma uzanır ellerim
ve merhabalaşırım
şiire gebedir katran katımlı gecem

depreşir içimde bir şey
hissettiğim sıcaklığında
çözülürken içimdeki buz dağının zirvesi
ısınan yüreğim sana doğru akar
öfkemizi umut, yokluğuna özlem
konuşmalarımıza belkileri ısmarlarım bizden yana
asi zamanın depreşimine
cesaretime bakıyorum,
gecenin yarısını beş geçiyor
kaybolduğumu sandığım dağımda
tekrar uyanıyorum
burkulan yüreğim
iki saat önce bıraktığım yerde
yorgun argın, takatsiz
bir teselli düşünüyorum
dur, diyor içimdeki
bir devrimci asla tesellilerle yaşamamalı
dur, diyorum kalles zamana
küfürlü muhalefet senfonisini fırlatırım
tekrar susarım
yürek yine buruk
zaman yine kalles
dağ yine dumanlı
ve zifiri karanlık
bir tek senden yana görüyorum aydınlığı
“Lo rihê min”
görmüyorsam kör olayım
aksın önüme iki kara gözüm
varsa yalanım
kavuşmayayım sana
her neyse!
Yıldızlar altındaki bu dağ ayazlı gecede
Yanıbaşımda kleşim ve raxtim
Qandil Dağı’nda ben
İçimdeki Qandîl bağı
Usul usul zamanın ritminde yaşarken
Yüreğimin sana açılan penceresinde
Sana efsunlaşmış gençliğimle
Senli sırlarımı
Bendeki sana fısıldarım
Her nedense uzakta bir şimşek çakar beynimde

O lanet günü hatırlarım
Takvimin 15'ini hatırlamazsam olmaz mıydı yani
Olmazdı rihê min olmazdı
Unutabilir mi bir gerilla yüreği
Kim unutabilir ki
Aklıma geldikçe
Başım kendiliğinden önüme düşer
Kendi payıma utanırım
Utanırım aydınlıktan
Anlayamadan
Bilim hangi zamanın kayıtlı sicilinde
Platonun gurur dediği erkekliği anımsıyorum
Şahin bakışlarını cam kafeste gördükçe
Utanırım o gururdan
Yaşanmışlığın tanıklığını yaparken
Asi bir rüzgar
Tarih, derinliğin ummasına götürürken beni
Şimdi anlıyorum
İçimiz niye anlamadı seni
Anlayamadık seni
Anlayabilmiş miydi öncekiler
Sokrat'ı, Galile'yi, Nesimi'yi,
Bruno'yu, Hallac'ı, Şeyh Bedrettin'i
Anlamadık seni
Yine resmine bakmaktan kendimi alamıyorum
Gölüşün çarpıyor yüreğime
Usulca bir sevgi büyür gecemdeki yüreğimde
Gece yavaş yavaş elveda diyor gün doğumuna
Gün doğmaya hazırlanırken
Rojbaş sesini
Uyumayan ruhumu
Yorgun bedenimde hissediyorum
Kleşim sol elde, içimde sen
Doğu yakasında doğuyorsun yüreğime
Ne aydınlıksın, sıcaksın.

Mazlum UMUT

ŞEHİT ARKADAŞLARIN ŞİİRLERİ

“Aşkın göklere uzanan altın kemerli köprüsünü buldum.”

GİDECEKSEN EĞER

Gideceksen eğer, varsa gideceğin bir yer
öyle bir yer olsa bile
o yerlerde insanlar
yıldız yağmurları altında
Hint kasırgalarında
ateşe sarılıyor olmayacaklar
söylemedi, demedi deme
gidiyorsan eğer, bilmelisin
o yerlerde insanlar
yürek gümbürtüleriyle karşılamayacaklar seni
Gideceksen eğer biliyorum olmadığını ya
öyle bir yer yok
Gideceksen eğer yine de
çizgilerin ötesine
bütün renklerin siyah ve beyaz olduğu mavisiz ülkeye
günün birinde aldanmayacak bir yere
ılık rüzgarlar salmayacaksın
kirli, sarı yağmurlar yağacak üzerine
elbette ki sofrandan aç kalkacaksın
deryalara kavuşamayacaksın
türküler uzağından geçecek
Eğer gideceksen ellerine sığınmak isterim
kalman için ya
yine de gideceksen eğer
seni yıldızsız, bitimsiz bir gecenin
kuytuluk bir yerinde,
kirli karanlıklara gömerim

Şehit Zinarîn

MÜJDE

Bir selamın ola
gele kuşun kanadından bahar
kanlı kavgalı
yiğit dövüşenlerin soluğunda
akan kızıl kanda çimlenip yeşere gül
adını özlem koya
sıvışıp kara gecenin altından
toprağa erişe güneş
umudu sağa
memesinden vere köküne

Şehit Zinarîn

IRMAK

Akışın yaşamımızdır
durmadan, dinlenmeden uyumadan ak!
akışın anlarının ayırdına varmadan
soluk soluğa
taşlara, kayalara, yosunlara aldırmadan
aşka, sevdaya, ayrılıklara takılmadan
yalnızca akışının yaşamın olduğunu bilerek
ve akışının yaşamımız olduğunu bilmeksizin ak!
Güneş, sende seyredursun kendini
genç kızlar sende görsünler bahara durmuş suretlerini
aşıklar, serinliğinle tutuşturursunlar yüreklerini
sen bunları bilmeden ak!
yüzyıllık efsanelerinle
sesindeki tılsıma karışan gizli öykülerinle
savaşa, kavgaya, ölüme kulak asmadan
varlığının yaşamımız olduğunu anlamadan
hem herkesin
hem hiç kimsenin ol-mayan IRMAK!
giderek uzanan saçlarıyla
hiç durmadan ak.

Şehit Sarya
(Nursen İNCE)

SEBEBİM

Durun!
Yüreklerimizde yükselen özlem zelzelesini dinleyin
Durun!
Benliğinizdeki kısılmış sesin
çığlık olup
dalga dalga yükselişini dinleyin
bu sesler,
aşkın bitimsiz düşlerine vakitsiz misafirliğimdir
kusura bakma yoldaş
zamanı çalanların belli
o yüzdendir vakitsiz gezgin oluşum
o yüzdendir kalemi dost eyleyişim.

Şehit Xebat
(Yılmaz ALTUN)

HEREKOL'E SELAM SÖYLE

Bir türkü yaktım gönlümde
yoldaş Herekol'e selam söyle
dönmüşse baharda koçer kızlar
heybesi peynir ekmek dolu çobanlar
kuzucukları da unutma, selam söyle
Ağacı yoksa da
siyah dumanlı dikenine
çeşmesi yoksa da
diş sızlatan kar suyuna
gökyüzünün güneşine
gecesinin soğuk titremesine özgürlük tutkusuna
erişilmez duygusuna da selam söyle
ben yoksam da biliyorum
her tepesinde vardır mutlaka can yoldaşlar
mevzilerde boş mermi kovanları
BKC'ler kurulu önlerinde
soba borusuna da selam söyle
dört roketine de
doğka yine hastadır karargah noktasında
üzülmesin ona da selam söyle
havan toplarına
kazan çukurlarına selamım yok yoldaş
kinimi ve nefretimi ilet yalnızca
bahar çiçeklerini unutma
renklerini sayarım istersen
sarı, kırmızı, yeşil, leylak moruna

Her noktaya adını veren kızıl gülleri
Şehitleri ...
af buyursun tarih
onları en başa koymalıydım mektubumda
onlara da selam söyle
Bixici Hezil'e, Kato'ya
Erkentli Zübeyr'e, Kahraman Zinarin'e
Yüce yoldaş Azime'ye
selam söyle gönülden
kaç gün kaç gece anlatsam
bitiremem Herekol seni, efsanedir sende yaşam
eremediğim sırrına da selam olsun
kim diye sorarsa "sana sevdalı bir gerilla" dersin
unutma sakın, unutma yoldaş!
Herekol'e selam söyle.

Şehit Doktor Fidan

UNUTULUR MU AMED

Unutur muyum seni
o zifiri gecelerinde
görmeden hissettiğim
hissettikçe sevdiğim dağlarını unutur muyum
Gorsi anayı çevreleyen hain ovayı
unutulur mu Amed?
sen söyle
Akdağ'ın yeşil cennetini
ve yeşiller içinde yükselen
İskender'in heybetini
unutulur mu Amed
unutulur mu Şehit Remzi
bize kucak açıp bağrında saklayan vadileri
daha kanı kurumamış toprağı da
yatan çınar gibi devlerin
kahraman yiğitlerini
unutulur mu Amed?
hiç unutur muyum seni

Şehit Sedat ÇEKO

SEN DUYDUN MU HİÇ

Sen duydun mu hiç?
insanların “kurtarın beni”
derken attıkları çığlık sesini
Sen duydun mu hiç
küçük bir kıza uzanan namert elini
sen gördün mü hiç
panzerlerin altında
Un-ufak ezilmiş çocuğun bedenini
ve onu gören gözü yaşlı anayı,
sen gördün mü hiç
bir dağın zirvesinde
şafak vaktinde dünyanın kızıllığını
ve sen dinledin mi hiç
BARIŞ diyen bir idam mahkumunun sözünü
dinledin mi
yeniden doğmaya bizi çağıran sesini
sen hissettin mi hiç
bağrında yaşadığı halkın acısını
sen duydun mu hiç?

Şehit Sedat ÇEKO

GİDECEĞİZ DEMİŞTİN

(Şehit Sinan arkadaş anısına)

Gideceğiz demiştin
kara deliklerin gizemini çözmeye
gülerken hatırlarım seni
gökyüzünde kayıp giderken yıldızları
"En iyi seyredeceğimiz manga yerine gideceğiz" demiştin
bir gün Dağkapı'da nasıl ciğer yiyeceğimizi
eylemden sonra
işte o yüksek manga yerimizde tartışacaktık hani
çayımızı yudumlarken şaka yapmayı yasaklayacaktık
kahkahalar atarken anımsıyorum seni
üniversite sıralarında
bir faşisti cezalandırırken...
hani, hani bize askeri eğitim verecektin
Dorşin'de yüzerken resim çekecektik hani
Gideceğiz demiştin
"Uzun yürüyüşte birlikte mola vereceğiz"
diyordun ya
hani dağların hep yüksekliklerinde
Taa... zirvelerinde olacaktık
ve ben senin askerin olarak kalacaktım ya
şimdi tek bir düşüncem varsa
o da bana "gideceğiz" demiştin ya
evet gideceğiz,
yine beraber patlatacağız kıyamet toplarımızı
Artık hiç kavga etmeyeceğiz
çünkü sen kazandın
sen kazanmış geliyorsun bizimle

Ama...
hani kavgayı bize de öğretecektin
kahkahalarımız hep çocuklar için olacaktı
ve sen yine bizim komutanımızdın
şimdi güneşin ışığında erirken, en çok bizimlesin
beni yanlış anlama sakın
titrememin nedeni ne ürkütücü vadiler
ne de Andoklar'ın görkemidir.
titriyorum
sana ant olsun ki kükreyerek gidiyorum düşmana
çünkü biliyorum yokluğun, sessiz ve ağıtsız değil
dağlarda tüm otlar daha da yeşil,
sular daha gür ve coşkulu.

Gideceğiz demiştin
Tüm yolculuklarımız beraber olacak artık inan
inan ki bir kez için gidiyorum
Ve Muş Ovası'nı geçerken,
yalnızlıktan korkmayacağım
yaşanacak çok şey var
Seninle nasıl voleybol oynayacaktık
Kürdistan'ın doğum sancılarının çığlığı olacaktık
ve Dağ kapı'da kulakları tırmalayacağız
ve sen yine benim komutanım olacaksın
Güneşte bütünleşmek ve erimek için
Piran'dan Kulp'a gideceğim
oradan yükselen bir ateş olacağım
ve sana ant olsun ki beraber gideceğiz
Tekrar başkent Amed'e
Gaziler Kahvesi'nde, büyük bir bardakta çay,
hem de bir gerilla çayı ısmarlayacağım sana
Yüksek manga yerimize doğru gidiyorum
Gözlerim yine dolu
hasret çiçekleri toplayarak ..

Şehit Cudi SİNAN AMED

ÇAĞRI

Gel Kibele
seve seve yüreğin ağzında
sevda türküleriyle gel
kuş gibi ucsun atın, dirilsin Amazon Kraliçesi
bir elinde mızrak, bir elinde kalkan
yükselen yangınların içinden
ağlayan harabelerin
sağını yolan çığlıkların içinden
keşfedilmemiş yer altı şehirleri
kayıplara karışan halkların gül bahçelerinden
ufkunu şaşırp menzilden geriye düşmesin diye
anıtlar diktim yoluna, mezarlardan
her adım başında ok gibi fırlayıp önüne düşecekler
efsanemizin en bilge öncüleridir ölümler
sakın göz izin kalmasın geride, yaktığın hiçbir şeyde
aşkın göklere uzanan altın kemerli köprüsünü buldum
henüz hiç kimsenin geçemediği
zamana, göklere demir atan dağların büyüsünü
sür üzüm karası gözlerine,
çırılçıplak toprağa,
aslanlar ceylanlar gibi uzan
 boylu boyunca.
Simsiyah bir battaniye örteceğim
 milyonlarca yıldızla ışıldayan
Gezegenin ilk ezgileriyle
 kuşlar uyandırsın hülyalı gözlerini
Sütlü köpükleriyle
 ırmaklar yıkasın baştan ayağa seni
Dağların kalbinden fışkıran.
Püfür püfür esen rüzgarlar tarasın o peri saçlarını

Bir kefiye ördüm ebemkuşağından fırtına geçirmeyen
Kırmızı mühürlü dudaklarında donmayacak şarkılarım
Geçerken Zagroslar'dan
Canım çiçeklerin, yaprakların, burcu burcu toprağın kokusu
Bir koşu mantar toplayacağım tepelerde
 çiseleyen yağmur altında
Vahşi vadi, yamaç otları yemişleri binbir türlü
Ellerimle sunacağım en nefis yemeği antika bir tepside
açlığın bilgeliğini
Göz kamaştıran köşkler çıkmayacak yeşilde yiten
tapınaklar yağmalandı
insan öldü
ateş söndü
bozuldu resimler.

Sihire benzeyen ateşin ilk yakıldığı
 mağaradan çıkıyorum yola
ilk serüvenimizin resimlerle fethedildiği tuval
İlk türkülerimizin sindiği
Peygamberlerin, şairlerin, kaçak sevgililerin sarayı
 adsız kahramanların
canına kıyan zamanların içinden koşarak.
vardım mezarının başucuna
mumyanın çığlık çığlığa sessizliği parçalıyor yüreğimi
sen ki öldün, bütün ölümlüler gibi
mahşeri kalabalık, öyle katmerli hazin bir karanlık
sınırsız yalnızlıkla kuşatılan tanrıça heykelleri
dünyalar dolusu ölü toprakla örtülen
ve ellerinden başka hiç kimsenin açamayacağı
yedi renkli yaralı bir kuş gibi çırpınıp duruyor ruhun
binlerce yıl var ki
çığlık çığlığa çağırıp duruyor bedenini

Gel Kibele
deniz dibi gönöl çeyizinle
Zümrüd-ü Anka olacak çağdasın
şahlansın atın, dirilsin Amazon Kraliçesi
bir elinde kılıç, bir elinde kalkan
yıldırım karanlığıyla yolunu kesen
Görünen, görünmeyen haramileri biçerek
kendine yetişip,
kendini geçmenin taşkın sevinciyle alevlensin gözlerin
güneş kadar korkusuz, güneş kadar uykusuz
bütün cehennemlerin
bitmez-tükenmez ateşini kendine toplayan
sonsuz yaşam bereketine dönüştürüp herkese sunarak
hem herkesin sevgilisi
hem hiç kimsenin,
güneşimiz gibi
ateş basıyor kanımı
yakıp tutuşturuyor
yakınlaşan kılıç şakırtıların inanç olsun
kurşuna dizdim kendimden başlayarak
bir bir bütün katillerini
mezartaşının yanı başında sevişen
yılanlar yaratacağım saçlarından, yedi örgülü
yıldızların ötesini isteyen tanrıça heykelleri
aşkın göklere uzanan altın kemerli köprüsünü buldum
sensiz hiç kimsenin geçemeyeceği...

Şehit Vasfi
Hamza YAVUZ

BEN HALKIM

Ben halkım
yürüyorum yaralı
ve bir yanım uçurum
ölümleri bile bile yılmıyorum
çünkü görüyorum bin yıldan beri karartılmış ülkeyi
güneş gibi doğan o yüce insanı aramaya çıkıyorum
üzerimde akan kan damlalarının kokusunu alırcasına.
uçuyor akbabalar
Ama yılmıyorum
çünkü görüyorum seher vakti ağardığında
bir aydınlık yücelir, umuda doğru ufuktan
ve yine söylüyorum
sığmaz umudumuz
cam kafesine zindanların

Şehit Sedat ÇEKO

İNTİKAM

Geçit vermez acımasız Cilo Dağları
Yüksekova yollarında
yükseğinde yaylaların
dört mevsimin yaşandığı bir arada
siper alıp yürürken kızgın ateşe
göz kırpmadan bekledi Sabri Yoldaş
kurşunların ötesindeki hürriyete
tek emir son sözü:
Hiçbir şey istemem
intikam sadece intikam
özgürleşmek için intikam.

Şehit Seyfi ARAS

KARA GECELER

Moral, coşku
gecenin bir yarısı ateş
ve ayrılık yaşamın sonudur
fidanın kuruyan zamanıdır
ve uzatıyorum size tutmak için elimi
ama canımda kan hareketsiz
gözlerime kara çöktü
dertlerim derinleşti dua ediyorum
ama sesim yok, gözlerim kara
karanlık yaktı bizi cayır cayır
ve şarkılar durdu, sustu bülbüller
kandan nehirler aktı
24 şahin göklerin ötesinde ağır ağır yol aldı
göklerin ötesinde 24 melek karşıladı onları
yüreğimden 24 damla kanadı
her damlada 24 fidan büyüdü
ağlıyorum, bağıriyorum çare yok
çare,
kara gecelerde sizlere ulaşmaktır.

şehit Ali Direj

ANLAT

Bana bir türkü söyle, hüzün yüklü olsun
yıldızlı bir gece olsun
yayla evlerinin yanıp sönen alevleri etrafında
yalınayak çocuklar ko uyor olsun
ve çok uzaklarda
serin geceye karışan kurşun seslerinde
kahramanlar savaşıyor olsun
ve her lanetlinin tepeden tırnağı bedenini utanç sarsın
Spartaküs' n şakırdayan kılıcı altında
bana geceden bahset
ağır sırt çantalarıyla gerillayı
Dolunaylı gecede peşpeşe dizilmiş tırmanışlarını,
 zg rl ge yol alışlarını,
serin su başında verilmiş bir moladan
gizli içilen sigaradan
Erivan radyosundan yükselen K rdili ezgilerden
batan gün ufkunda
ağır kervan misali y r y şt n bahset
ne şair d kebildi mısralara
ne yazıldı romanlara
görüntülenmez bir film gibi o manzaralardan bahset
ve uzanıp yorgun başını sırt  antana koyduğunda
kaç yıldız saydığını anlat bana
g z llikleri anlat, sıyrılmış çirkinliklerden.

Şehit M rxas

UZAKLARDA

Akşam soğuyor
ani ürperiyor ten
kurtlar uluyor
cılız ışıklar geceyi korkuya boğuyor
belli ki çok uzaklarda birileri yaşıyor
-... tamam mı?
-... tamam!
-... hazır mısınız?
-... hazır!
-Serkeftin!..

Ve izli mermiler geceye savruluyor
öfkeyle homurdanıyor uçaksavar
kaleşnikof kuş ötüşünde
belli ki çok yakınlarda yaşam ustaları var

Şehit Mêrxas

CEZA

Bir haer saplanadurur yüreğimin tam ortasına
parçalandı yürekler
dağlanan alınlar aşkına
bir mahkeme kur beynine
katı olsun engizisyondan da
tarihi yargıla önce
sakın merhamete gelme
en hafif ceza idam olsun...

Şehit Mêrxas

DİRİLMEK

Dirilmek, yine de dirilmek
eğer dalından sökülüp alınmazsa çiçek
solmak da var
baharda dirilmek de...

Şehit Mêrxas

YİĞİT HAYKIRIŞLARI

Bir öğlen sıcağı
Yiğit haykırışları yankılanıyordu kayalıklardan
Gün uzun, gün sıcak,
bedenler yorgun
vücutlar terden sırlsıklam
damak kurumuş
dudaklar yanıp tutuşuyor
ciğerler kavrulur susuzluktan
karşı dağda yeşillik
karşı dağda yayla
yayla yerinde pınar
şimdi dudak nemlendiren, yürek serinleten,
yiğide can veren pınar
yayla yerinde pınar
pınar serin,
pınar tatlı,
pınar çekiciliktir uzaktan
ve bir gencecik çoban kız
salınarak gider pınar yerine
yiğitler bağdaş kurmuş kaya gölgesinde
kuru ekmek çiğner
öğlen sıcağında susuzdurlar
ve bir öğlen sıcağı
yiğit haykırışları yankılanıyordu kayalıklardan
haykırışlarda mertlik
seslenişlerde isyan
ve silah seslerine karışan soluklarda
ısrar ve inat

yiğit haykırışları yankılanıyor kayalıklardan
haydi uzat elini, çekeyim
kanlı bacağına kefiyemi sarayım
gel haydi
haydi gel yoldaşım
bak güneş batıyor
ay doğacak birazdan
ortalık serinledi gel artık
birazdan su getiririm pınardan
kanlı gövdeni yük edinirim
sakın bağıрма yoldaşım
yansa da için,
gecenin ayazında bağırmaq uğursuzluktur derler
bak seninleyim, yanibaşında
yalnız değılsin unutma
güleceksin
halay da çekeceksin bilirim
ve kalabalıklara karışacaksın yarın
günortasında zılgıt sesleriyle coşarsın
diren yoldaşım diren!
Diren ay çıkana dek
Diren yük ortağı
Serin suya varana dek diren
Sana bir demlik süt getiririm yayladan
Bir bardak süt içene dek diren
Diren yoluna baş koyduğum
Yarın sana Amed karpuzu da getiririm
Suludur, serindir
Diren yarana kurban olduğum
Diren yarınına kurban olduğum
yarına dek diren
ve gece serinliğinde
yiğit çığılıkları çınlıyordu ay ışığında

Şehit Remzi

ŞEHİTLERİMİZE...

“Hiçbir sınır ayırmıyordu toprağı bizden
şimdi sendin toprak.”

MAVİ DESTAN

(Şehit Abger Arkadaş şahsında tüm geri çekilme şehitlerine.)

Savaştan fotoğraflar var sinemizde
postal kiri adımlar geçiyor zamanımızdan
muharebeler, meydanı terketmiş
yiğitlik, ruh soluğu
çağın dumanına boğulan
Yüzyıl savaşları meydan kaçkını
ve eşitsiz bir savaşın terazisine vurulan

Rötuş darbeleriydi suratımız
gözlerimize dokunamayan
avuçlarımızda dünya, teslim alınmış
gece, ellerimizin gölgesi ayışığından sızan

göğün islisinden sıyrılmakla başlar gün
karanlık, gölgelerimizin katil av zamanları
yerin altından sızıyor sanki görünmez bir el
ve işitilir bir sesle
vuruluyoruz en olmadık bir zamanda
tenhasında bu çağın
vuruluyoruz
olmadık bir vaktinde ömrümüzün
yokluğunda birikiyor intikamı her birimizin
gidiyoruz zaman yitimi acılarla
ramak kala yarınlara yürüyoruz.

vuruluyor en olmadık bir zamanda
sereserpe koca bir dünya
bu vakitlerdi
sırra eren meçhul vicdanların yitik hüznü
bırakıp gidiyorduk
kuşanıp kimsesizliğimizi
bir de umudu toplayıp zulasında inancın
Bırakıp gidiyorduk
orada terkettiğimiz sen kalıyordun
tarihin sayfasına düşen mürekkep resmin kızıldan
hiçbir sınır ayırmıyordu toprağı bizden
şimdi sendin toprak
mavisi düşmüştür gözlerimin
ellerimde kan tazeliğı kokan yarasına
parça parça bedenine .
Ganimet diye topluyor
yürek yoksulu avcılar
vücudundan geriye kalan kan damlalarını
"savaş yengisi" diye mühür basıyorlar
kaç para eder
-yiğit hesabında geçmez akçe-
o çağcıl insanların (!) yüzleri
dağ yüreğimizde

vuruluyor en olmadık bir zamanda
sere serpe koca bir dünya
gülüşü Asur'dan kalma
Med savaşına nakşolan kanıt
tarihin güncesine düşüyor

Ruhumda katmer katmer acı
ruhumda katmer katmer gül
katran karası gece
su beyazı gün açtı

Yüreğinin resmi
dokunur kılıç kesmez
tortusu sökülesi vicdanlara
yüreğinin resmi
ne duygu kurgusu
ne imge ,
ne de simge
apaçık bir gerçek

Ey gerçek arayıcıları!
bildiğiniz her şeyi unutun
çocuk zamanlarımıza ulaşın,
 ondadır yürek
şimdi sendin yürek
şimdi toprak,
 gerçek
 ve yürek
bir dağ zirvesinde
seni özlediğim her yerde o dağ büyüyor.

Zîn Agirî LALEŞ

BENİ DE GÖTÜRÜN

Kötü kötü rüyalar görüyorum, karabasanlar
yatıyorum kabus
kalkıyorum kabus
çığlık attığımı zannediyorum
kalkıyorum...
ne ses var ne de soluk
iki kadın görüyorum
biri Türkmen biri Kürt
biri semaha kalkmış
diğeri dansa
Canda, kırmızı çiçekli Türkmen elbiseli
Sarya, beyazlar içinde
semah dönüyorlar, dans ediyorlar
upuzun saçları birbirine karışıyor
sarı, koyu kestane
Alevler yükseliyor güneşe doğru
gülüyorlar...gülüyorlar
Sonra birdenbire
birden bire eller görüyorum
Uzanıp tutmak istiyorlar
içeri almak istiyorlar
rüya karışıyor.

Alevler

Sarı-kızıl alevler
Sarya ılık atıyor: Ahh!
Ateş emberindeler
Canda'nın titrek sesi ınlatıyor
"Heval! Heval silahımı getirin!
Önderlikten aldığım silahı..."
başka kadınlar karışıyor bu ılıklara
embere genç kızlar karışıyor
El ele tutuşuyorlar
dans ediyorlar, semah dönüyorlar
ve her dansını tamamlayanın kolları
Kanat kanat oluyor
bir bir, sıra sıra
sırası gelen beyaz kanadını açıp
turnalara karışıyor
En başında Canda, ardından Sarya
Sonra yirmi beşler ve diğerleri geliyor
Güneşe uçuyorlar güneşe
"Beni de götürün O Güneş Ülkesi'ne
beni de...
(uyanıyorum)

Özgür ROGÜL

ROZA

(1992 İhanet Savaşı'nda şehit düşen
Roza Arkadaşın anısına...)

Yağmurun şiddeti getirir seni bana
toprağın kokusu götürür
namlular, namlular götürür Roza
Sen, bir bahar yağmuru
sen bir günde dört mevsim
Dağların doruklarında mevzi
namluda kurşun ve fırtınalarda gizli bir öfkeydin
gözlerin, ellerin...hele saçların
bakışların vurdu düşmanı

Roza bir militandı
Nerden bilirdi ki güzelleştikçe düşman kuduracak
ve düşman kadar korkunç bir havan topuyla vurulacak
senin için yazıyorum Roza
gözlerini, sevdanı, öfkeni yazıyorum
utansın gökyüzü, utansın yıldızlar, utansın insanlık
boyun büken ağaçlar, açmayan çiçekler
Korkaklar utansın
ve Roza mavideydi yine
gülen gözlerle taradı saçlarını
minicik avuçlarıyla
çocuksu kahkahalarıyla taradı
üç dakikalık bir tanışmaydı seninle
bir asrın tarihselliğini taşıyan
öfken ne kadar da benziyordu öfkeme
şarkılarıma ortak bir ağızdan nasıl da yankılanırdı
ve nabız atışlarıyla kucaklaşan feryatlarımız
nasıl unutulur

Dünya bilir Roza
dağlara nasıl gelinlik giydirdiğini
hudutların seni tutsak edemediğini
Mevzilerin birer mabet haline geldiğini
dünya bilir
kendi ellerimle gömdüm seni Roza
inanmayan ellerimle, ağlayarak.

kana bulanmış ekmek kırıntılarıydı
yeleğinin sol cebindeki
Sol kaburgandaydı namert şarapnel parçaları
yere kapanmış yüzüstü cansız bedenle
kucakladın yüreğini
sımsıkı sarıldığın sevdan ve boynunda taşıdığın
yeminli kolyenin tılsımı neydi Roza?
doyasıya nefes alamadın bile
cansız bedenlerin gülüşlerini hatırla
ufacık bebelerin çırpınışlarını
seni kucaklamak için gözleri nasıl yollarda
neden, o kadar erken Roza?
Neden?
oysa sabrını dağlara tırnaklarınla kazıydın sen
burada geceler çok soğuk
öfkeli kan rüzgarları titretiyor tenimi
ben şaşkın, tükenmiş, perişan haykırıyordum
bedenin ağlıyordu gözlerimde Roza
bedenin ağlıyordu.

Tanrılara eş güzelliğin
Venüs'ü, Kleopatra'yı...
ne leydiler dile getirdi Roza
o kadar güzelsin
Bitmez-tükenmez bir yangın
Bitmez-tükenmez bir uçurum hasretim
Kendi ellerimle gömdüm seni Roza
İnanmayan ellerimle, ağlayarak.

Hamza AMED

SAİKA*

Gün, geceyi görmeye geliyor
ama sen olmayacaksın bu buluşmada
yüreğin de yok
seni yaşıyormuşum
duyu organlarımla cansızlığıyla
adın bulmaca olsun
Ben çözülüyorum
sorgudaymışım, arayışım kör
ipuçların az
Seni düşünürken düşüncemi seviyorum
hayal kutumda,
beliriyor akordsuz bir ses
...
çocuk kızgınlığıyla ayrıldım
bakamadığım göz renklerinden
oysa dedin ki
"görüşürüz!"
güleç simalar uzak şimdi, göremiyorum
gökten saika indi
göğsümün kemikleri altındaklerine
yalnız kalmak mı sevgiyi doğuran
tahammülün son sınırdı
sen düşünmediysen Besta içtimasını
Kato sana ağlayacak
Çiyayê Reş de küstü sonunda
Sen, ben, Saika
Bizim duygularımız öpüşüyordu sadece
Gök çiçeğinin adı Arteş.

Munzur DİCLE

*Saika: Yıldırım

BERİTAN'A

Şehit Beritan (Gölnaz KARATAŞ) arkadaşın anısına

Onurumun korunağı, uçurumlar Berîtan'ı
İhaneti solumayan solukların havası Berîtan'ı
Naftalin kokulu geçmişleri yaran Berîtan'ı
Ölümünde baharın tek şarkısı Berîtan'ı seviyorum.

Berîtan LELİKAN

YOLCU

Günbatımı gibi yitirilen sevda
hain pusuların kurşunu
tükenen sadece bir ömür
umutsa şafağa kalmış bir tutam sevgi
yine de affetmek mümkün değil seni
Hani ayrılmaz iki can,
iki yürektik seninle
hani seninle umut dolu yarınların şafağını izleyecektik
ansızın sessiz gidişin niye?
Sen sonsuzluğun yolcususun
kaç bahar rengini gözlerimden çaldın
kaç geceye adını verdim
Ve "beni bekle bir gün" dedin
Her şey bıraktığın gibi
değişen sadece zaman ve mekan
şayet bir gün sonsuzluğun yolculuğunda karşılaşırsak
unutmayasın ki
yarım kalan bir sevda
bitmeyen bir şarkımız var
işte o zaman haykıracağız seninle şarkımızı
meydan okuyacağız seninle hasretin çan seslerine.

Çeko ŞİMAL

XEZAL

Ve
Sarımtrak sabahların ayazında
aç timsah misali iğrenç
kan kusan kobralar
bir zıpkın darbesi gibi saplanırken Andoklar'a
bir tek seni anımsarım, uzaksın
seni, kestane gözlü Dicle'nin sularında bilirim
hepten aydınlığına inandığım Xezal

Bilirsin mevsim yazdır
ve inanır mısın Dicle gözlü Xezal
onulmaz kertede ağlaşan
sevgililerin bakışlarına değen
kardelenlere rağmen Berbihîv ayazdır

Sensin elbet
adımında temiz yüzlere umut olagelen
sonrasızlık pınarında kutsanan can
kötünün kendine ara gölge ve bulut olan

Sensin elbet
etkinliğinde havanın: hambeli
üretkenliğinde suyun: şambeli
dahası gün aydınlığında
toprağı Kibele bereketini
Ateşe
Za'nın erkini eken sensin Xezal!
Gayri inkara gelmez meçhul olsa da hikayen
bilme de keşişler otuz dört duayı
unutsa da hatipler Bakara suresini
sensin Xezal öfkenin rengini bilen

Acılarımda kalma diyemezdim sana
Gülemez, duramaz ve sessiz kalamazdın
Ülkemde kopuyorken siyah postallı fırtınalar

Ne bir çiçeğin yakıcı güzelliği
Ne vahanın anlık sanrısı
Ve ardından su dökülenlerin son bakışı değildi seninkisi
Kaybolup gitmek üzereyken
Beşinci hayalin ve sen
gitme diyemezdim

Gittin
gittin Xezal!

Rüyaların Dorşîn'i çalar, dansa tutuşur filintan
Elin uzanır rimanene usulcacık
Ve uçurum diplerine inersin
Bir mızrap gibi sazının kalbine

Açarsın
dölyatağı gül bahçede
Sensin Xezal çiçeğe rengini veren.

Selî HASRET

İKİ FİDAN

Botan'da boy veren iki soylu fidan
Yaşamaya sevdalı
yaşama ölümüne bağlı iki can
Hem yiğit, hem kahraman
Mêrxas ile Berîvan
Mezopotamya'nın gonca gülleri
bahar dalından koparılan
her yürek atışları bir destan
her sözcük bir şiir, bir roman
henüz kitaplara geçilmemiş.
yaşam defterine kanla yazılan
aradılar ülkemin dağlarında aşklarını
Mêrxas Mem, Berîvan Zîn oldu
ne Beko ayırabildi onları
ne de kalleş namlular
toprağa uzanırken bedenleri
taze gönüllere akıttılar aşklarını
Botan'dan Zagros'a
Zagros'tan Serhat'a
yayıldı ülkemin dört bir yanına

Öncesi var
ve sürüp giden bir sonrası
kökü tarihlere dayanan
çağdaş aşk tohumları
yüce aşklara gebe ha doğdu ha doğacak
on binlerce Mem, on binlerce Zîn
sizlerle yüceleşir aşklar
özgürleşir aşklar...

Xemgîn

SIR

Şehit Botan (Sertav Çiya Eker) Arkadaş'ın anısına...

Gözleri yıllardır çözölemeyen gizleri arar
bir bakışta bu gizi çözeceğini sanır
çocuk saflığı olsa gerek
yoksa, bir sır oyununu bozmak kolay mı
duyguların bir ırmak gibi
oluk oluk aktı kayalardan
sır kalacak bir kuytu ararken hep
çözemedin mi yoksa bu gizi?
Gizli ellerin sırlarıyla taşınan, sır kalan sanılar
gözlerindeki ışığı besleyen
tutsak aşkları alıp da koynuna
bir mitralyöz sıcaklığında
sunmadın mı özgürlüğe
bu sırra ermedin mi ?
Oyun bozanın ölüm olduğunu
ve bilerek bu sırrı
ferah yüreğinle toprağı kucaklarken mi gözdün yoksa?

Jiyan KARADENİZ

ÖZGÜRLÜK ÇİÇEĞİ

(Sekiz arkadaşla 10.Kasım.1999'da
Güney Kürdistan'da pusuda şehit düşen
Binevş Siirt Arkadaş'ın anısına...)

Uçurdum sınırlarını yüreğimin
sınırsız ve sonsuz olsun istedim
ancak tomurcuk tutar umudum
çünkü sana böyle ulaşırım
Ey özgürlük çiçeği
güneş şuramda
acılarım büyüdü
soğuklar başladı
direniş oldun Metina Dağları'nda
Ayaklar toprak,
yürekler ateş
hüznüm değilsin
umudumsun
Sen insanlığın sevdalısı
en güzel dünyaların sahibi
tohum gibi düştün bağrına toprağın
uğruna can verdiğin dağlarına ülkemin.

Melsa ROJ

SEKİZ BEDEN

Selama durmuş sekiz ateşten yürek
ve gülden birer demet
sekiz keskin şahin
ak mı ak güvercin
filizlenen fidan
selama durmuş Kandil'den
Teke tek tokalaştılar
bire bir kucaklaştılar
aştılar tarihin dağlarını
kanlı toprakları unutmamacasına
basıp geçtiler
adım adım gölgeleriyle
selama durdular tarihi zirvede
Zagros'un asiliğinden süzülürken
sekiz soğumuş namlu
kokmuyor barut kokusu
selama durmuş barışçılar
barıştan özgürlüğe selama durmuş Gelişim Boğazı'nda
seher vakti olmadan
sabah yıldızı doğmadan
sekiz beden ayrılığın sükûnetinde
her şeyi anlatıyordu.

Cuma ANDOK

VAN GÖLÜ'NÜN MAVİLİĞİNDE

Onlar Van Gölü'nün engin serinliğinde
ipeksi saçlarını yaymış
doruklardan aşağılara inen rüzgarın esintisinde
üç yürekti.
hayallerindeki kahramanların sevdası kadar
hiçbir şey doyurmuyordu onları
Aşkların gizeminde kavga kahramanlarını büyüttüler
yürekleri, Zagroslar'ın, Ararat'ın ve Herekol'ün
erimeyen karları gibi parıltılı
onlar gibi asidir
Her güne duran kasırga gibi yürekleri
düşman siperine karşı
Van Gölü'nün maviliğinde
her gün görünen Erek Dağı'nın silsileleri çekerti onları

Onlar üç yürekti
özgürlüğe tebessüm duran üç yürek
maviliğinde Van Gölü'nün
bahar rüzgarının getirdiği seslere kulak verdiler
tek sığınakları aşklarıdır
Aşk uğruna altın ışıklı güneşe
toprak kokan vatana kucak açtılar
mavilikte üç yürekti onlar
Cihan olur üç yürekten biri
evren kadar
dünya kadar
Işıldayan ay kadar cihan karanlıkların ortasında
parlayan ışık gibi
kayan bir yıldız gibi aceleci Tendürek'in doruklarında
Bir şahin süzülüğü
siper siper, mevzi mevzi kavgayı nakışlar
vatan vatan aşka durur Tendürek'ten Herekol'e
Bahar canlılığında kavganın direniş rengine gebedir

Gün bitiminde
güneş Herekol'ün doruklarını kan rengine boyuyor.
kavganın ateşini bildirircesine
bir kilimin al desenli nakışlarını örer gibi direniş içinde
En güzelinden Cihan, ateş gibi yakıcı Agirî olur
Cihan en güzelinden Delal olur
Cihan süt beyazında
yeşilin bereketinde
Akan ırmak gibi Zelal olur
Cihan hırçın dalgalar
asi vuruşlarda Fırat olur
Cihan dört bedende yüreğin yükünü taşıyan
yüreklere yuva Adnan olur

Nakşın desenlerinde
yaban otlı renklere yer olmaz
Cihan nerden bilebilirdi
baharda Gulan ile
Cihan içinde Gulan
Gulan içinde Cihan büyüyecek
Cihan her bahar akşamı Herekol'ün doruklarında
yoldaşlarına yeni günü müjdeleyen
kutup yıldızıdır artık
Maviliğinde üç yürekte onlar Van Gölü'nün
sonra üç yürekten biri de
Gulan olur Berîtan'ın diyarında
bahar kadar mayıs kadar
toprak kadar bereketli her yağmur sonrası
Bir ufku bir ufukla birleştiren gökkuşağı gibi Gulan
Bazen Zap Suyu' nun taşkınlığı
öncesinde durgun akışı gibidir
Sessiz, sakın fırtına öncesi
durgun yüreği
Sakladığı aşkı gizliyemez
soranlara destan destan anlatır
kötü gözlere yayından fırlamış ok gibidir
Faraşîn' in kır çiçekli yaylalarında
dansa tutuşan güller gibidir

Her gece ay ışığında
siyah saçlarını, yıldız süslemeleri içinde savurur
ve bir gün, kimseler görmeden
kimseler bilmeden
bu dansın ritmi içinde
kendi gizemindeki aşkı
vatan vatan toprağın güzelliğine
çocuğun özlemiyle sarmalar
ananın şefkatiyle kucaklar Gulan 'nın aşkını

Maviliğinde üç yürekti onlar Van Gölü'nün
üç yürekten biri adsız kalır
kara çalılarda, karanlıklarda kalır
kimseler bilmez, kimseler duymaz
direniş içinde, adı bilinmez adsız şehit olur.

Polat BERİVAN

BİZİM HAVARİ

He kurban öyleydi işte
yüzyılların öfkesi
yüreğinin derinliklerinde
öfkesi sele dönüşmüştü
gözleri çakmak çakmaktı
şehitlerin ardında
Bir aslan gibi kükrüyordu
her pençesi bir parça koparan
ceylan hassaslığında
yıldırım patlamasıydı
gülüşü hafif bir yel
hüznün yağmuru sızıyordu yüreklere
can
havariye dönüşmüştü
işte böyleydi bizim havari...

Azadî

KARADAĞ'DA KÖK SALANLAR

Bir direniş türküsüdür Karadağ'dan yükselen
bir ağıt, bir şiir olur bu türkü
ve yankılanır destan gibi anlatır fidanlaşan altı bedeni
Onlar ki
her biri bir yiğit, bir efsane
yaşama sevdalı Tanyam
Kök salarken toprağa görkemliliğiyle ZİLAN'ı
gülüşiyle ZİN'nin güzelliğini
hasreti, umudu anlatırdı
Sevdası yüreğine sığmayacak kadar yüce
hırçın bir şelale gibi akardı
şimdi bir direniş türküsüdür
coşkusu dillendirir kinini öfkesini, özlemini Tanya
Mavzerimin sıcak namlusunda haykırırım intikam yeminimi
ve dillendirir kendisiyle toprağa kök salanları

Arman'ın kısacık, ama onurlu ömrünü
gülyüzlü Ronahi'nin yaşama sevincini
Zana'nın yarım kalan umutlarını dillendirir
Şaho'nun tutkuya dönüşen intikam yeminini
Tavar'ın onura ulaşma mücadelesini haykırır
Onlar
barut karışırken kan kokusuna
ve can çekişirken ihanet, kök saldılar tarihe
Gittiler, yarım kalmış umutlarını yüreklerimize bırakıp
yüreklerimizi de kendileriyle götürdüler.
Gittiler hem de başları dik
gülerek gittiler
Birer kan çiçeği olup yıldızlara ulaştılar
ışıldadıkça öldürdüler ihanetin kör karanlığını o an

Birleşti sevdalarımız
yürekleri milyonların yüreği oldu
ve ben her günbatımında
her şafak vaktinin g ndoğumunda
seni düşünürüm Dersim'in asi kızı
köprüler kuruyorum sana ulaşmaya
şimdi ise
Tan atışına dikip gözlerimi
devredip geceye h zn m 
intikam yeminimle sana döneceğim
Can Tanya
sevdama sevdanı katacağım.

şerzan AYDIN

ÜLKEM

Üçtük, beştik, on beştik
bu dağlar bizim
tuşuna vurulmuş piyano gibi bağımsızlık melodileri çalan
Mesken tutmuştuk
orada işlerdik
tarlada ekin, fabrikada ürün
bağımsızlık üretirdik
zanaat meskeni dağlarımızda
Ülkem dağ olalı böyle bir sevinci yaşamamıştı
On beşinde kızlarının
ve bıyığı terlememiş yiğitlerinin
basmamıştı baharına
Üçler, on beşler kol gezerken
bir hainin muhbirliğinde
akşam beşte sarıldık
şimdi beş idik
Bütün gece oynadı yıldızlarla namlu alevlerimiz
sabah beşe dek direndik
Ve sonra
sonra bombalar yağdı üstümüze şafakla
şarapnellerle parçalanmış bedenlerimiz
yan yana uzandık
Yükselirken üstümüzde güneş
bıyığımızda iki damla ter
ilk güne gülümsedik
yetişmek için bahara
Beş can tohum olduk sevdaya
ve ardından Ararat'a
ikimiz selama durduk gelecek yarınları.

Serhat ARARAT

GİDİYORLAR

Peş peşe düşmüş gidiyorlar
tek tek gidiyorlar
çift çift gidiyorlar
gülerek, slogan atarak gidiyorlar
gidiyorlar
üçer beşer gidiyorlar
kimi vedalaşmadan
grup grup gidiyorlar
Gidiyorlar kızıl güller
kimi kucağımda gidiyor
kimi uzağımda gidiyor
özlüyorum, dönmüyorlar.

Navdar ROJHAT

ATEŞTENDİR BEDEN

Fırtınalar kopup geçerken mayıslarımda
seller sürüklendi, çığlıksız gözyaşlarımda
dikildi darağaçları bir bir çocukluk anılarıma
ve o ıslak toprağa kulağımı dayadım
ne sözler duydum duvarların ardında
Karşılama bir mayıs sabahını uykusuz
beklemek tatlı günbatımını yorgunca
buluşmak alacakaranlıkta fısıltılı
ya da dolunaylı bir gecede yürümek sessizce
Adı ne olacak diye beklemeden
doğacak çocukları
Öylece selam bırakıp giden
o tutkun simaları, gölgenin her boyutunda
bakışlarıma arattım
Anılar kopup geçerken mayıslarımda
hüznüm hep on sekizinde bir deli fırtına
ve sen
Güneşin çocuklarını duydun mu
işte o, benim gençliğim
ateştendir bedeni
söndürmeyin.

Serhat SOFİ

ŞEHİTLERİMİZ

Biraz sevda
biraz aşk diyorum yaşamak için
tohumları atılıyor her geçen gün
daha güçlü yetişsin diye başakları
Suyunu umuttan alıyor
çoğalmak için yarınlarda
Toprak ana kucaklıyor onları
biraz sevda
biraz aşk
işte onlar şehitlerimizdir.

Rojda SEKVAN

BİRİLERİ YAŞADI DİYECEK Mİ?

Ben benim
hasretim bana ait
ne dört duvar engel bana
ne kırık kapı pencere
 sınırsız karanlıktır diyarım
Ama tutsağım
bir şimşek çakışına ve yağmur yağışına
belki de sulara kapılan bir tüydür adım
unutmadığım tek bir anım var
közler üşümesin diye
 kenetlendiğim andır
Seninle veya başkasıyla
 yaşamın var olduğunu anladım
bunları düşünürken sigara söndü elimde
Sahipsiz miyim yoksa
Erzurum'un karlı dağında
ya da ovada kalbi kırık biri mi
belki de sitemkar biriyim
Ya ben, kendim değilsem
dünyanın umurunda mı
yine gece olacak,
 karanlık
ve gündüz aydınlık
öğrendiğim yaşamı sana bırakıyorum
yanında ölümü de öğrendim
Bak...
hem hissediyorum ölümü
veda ediyorum artık yalnız kaldığım anlara

kalbim kalem olsaydı
çok şey yazardım sana
yazmasam da, anlarsın
anlarsın değil mi?
Gömüleceğim topraktan bir avuç alırsın
örüklerimi anneme yollarsın
tanıdığım yaşamı sana bırakıyorum
gerisini sen yaşarsın
Şerafettin Dağları'na hasret
Evet, sen yaşadın
Ve yaşıyorsun.

Deniz ERZURUM

BABAM

(1990 yılında Mardin-Savur kırsalında şehit
düŖen babam Hacı Zinar arkadaşına...

Acı nedir bilir misin?
hiç acı çekti mi sen?
kurşun yarasını, acısını bilirsin belki
belki de bir hastalığın
ya da işkencenin acısını tatmışsın
Ya gözünü ilk açtığında
baba hasreti çekti mi sen?
Yıllar sonra hasret kaldığın
babanın cesedini gördün mü sen?
Tabutun içinde babana sarıldın mı?
işte bunun için acının tadını bilir misin?

Zeynep ZİNAR

ÇİYAYE SPİ

Ey çiyayê Spî
Ey kanlı dağ
duyuyor musun beni
Bilir misin sözümüz var sana
söz onurdur ve onuru çiğnetmeyiz
Söyle ,
kızıl bir gelinlik giydirmedik mi sana
ve utku ağacı, defneden
sayısız taç takmadık mı başına
her karışını kanımızla, terimizle sulamadık mı Metina'nın
her gece uğramadık mı Garê'ye
Dumansız ateşlerin başında
her gün dilana durmadık mı Deştâ Sêmalê'de
çatlarcasına susuzluk çekmedik mi Zawite sırtında
Sayısı belirsiz yürüyüşler yapmadık mı
asma bahçelerinde salkım salkım
üzümler koparıp sevinmedik mi
Duhok, Zaxo' yu seyredalmadık mı
ve dizlerimizde derman kalmamacasına
her bir yanında sayısız pusuyu yarmadık mı
Komutan Battal'ın kahreden ayrılışına
ve komutan Zeynep'in lime lime doğranışına
yine yüzlerce
belki de birlerce şahinin
sonsuz maviliğe kanat çırpınışına şahit olmadık mı
basmadık bir karış toprak mı bıraktık sende
Sen söyle Çırav
sen yüreğimin zaptedilmez doruğu
dilin lal değil, bilirim
Çektiğim acılarla konuşmazsın
Ey Çiyaye Spi.

Gezgör SURUÇ

TANRININ GÜNÜ

Güneş ışınları en görkemlice dağa vuruyordu
Isı, o gün ruhumuza işlemiştii
tanrının o gününü hatırlıyor musun
bir mucizeydi
vadi lanetlenmişti
kara bulutlar gökyüzünden inip
yeryüzü vadisine savrulmuştu
bütün şeytanlar
münafıklar o an lanetlenmişlerdi
bize kıyamet, cehennem gibi geldi
sanki rüyadayız
sis sardı bizi
anımsıyorsun değil mi?
tanrının bize yakın gününü
Felat o gün yanımızdaydı
Tanrısal bir vasiyet veriyordu
tıpkı tanrıça Berwar gibi
O da gidip bir daha gelmedi
bulutların üzerine
Felat ve Berwar elele verip yürüyorlardı ışığa doğru
Sen fotoğraf çekiyordun
Bense seyredalmıştım.
o kutsal gün, bizi bulmuştu
çünkü biz güneş tanrısının militanları
bulutlarda yürüyenlerin artçısıyız.

Ferit AZADI DOĞAN

ONLARSINIZ

Şimdi en mutlu günlerin hüzün parçası, kırık aynaları
geçmişimin tek damlaları, toprağa belendiniz
karanlığın aydınlığa gülen yüzleri yıldızlar sizlerdiniz
sanmayın şimdi bizler mutlu
sizler unutuldunuz
sanmayın çaktığınız kibrit aydınlık şehirlerde koybuldu
Kamaşmaz bu gözler spotların altında
hala oyun "körebe"
ve sesinize geliyoruz
Barut acısında ölümü tadanlar
her sabah güneşle yeniden doğarlar
ve asla
unutulmazlar.

Berîtan LELİKAN

LELÎŞAN

Botan'ın asi dağlarının kır çiçeği
baharın karanfili,
Cudi'nin nergisi
Herekol'ün papatyası,
Besta'nın menekşesi
bütün çiçeklerin bileşkesi
asil gui kızı Lelîşan

Kentlerin yabancısı
dağlarla coşan
bir ceylan Lelîşan,

Ne bitmez sevdadır gidişin
amansız isyan edişin
dağları mesken edişin
bir şahin olup diyar diyar gezişin vatan topraklarını

Erişemedim, erişilmiyor sırrına Lelîşan
sen ki bir ırmak misali akarken sınırdan sınıra
ne gözcü ne devriye
ne pusu ne mayın dinlerdin

Bir de Tendürek'ten tanırım seni
Cehennem deresinden
Gordî mıntıkasından
Cehennem yaylasından
inancınla iradeni bilerken
cesaretinle düşmana korku salarken
ben şahidim
dağlar şahittir
tarih şahit
Sen rengarenk çiçeklerle bezenmiş
insanlık bahçesinin soylu bir tohumu olup
Botan'da yeşerdin
tam zamanıdır deyip
Tendürek doruklarında Newroz'da gül verdin.
Bahara yeni bir renk
insanlık bahçemize apayrı bir güzellik serdin
çünkü sen yaşamın yeni adısın.

Lelîşan Gui kızı
nasıl tarif edeyim seni
medeniyet maskesi altında gizli
ilkel toplumun gerisindeki vahşî insanlığa
Ne Demeter
ne Atena
ne Afrodit
ve sayamadığım daha niceleri
gelip geçti dünyamızdan
ama sen başkasın Lelîşan
bütün güzellikler sende toplanır
dört mevsim sende yaşanır
ağaç, börtü- böcek
doğa seninle canlanır
sen tanrıçalar tanrıçası

Sen Kürdün güzel gelini
aşık olduğun dağlara verdin elini
yaydın ülke topraklarına sevgi dolu bereketini
sen şan ile şerefin yeni adı...
özlemiyle yandığın sevda kokan toprağına uzandın.

Xemgîn

SANA HİTABEN

Şehit Azime Arkadaş'ın anısına...

Baktıkça uzayan,
uzadıkça alıp götürür oldu
dağların yüksekliğinde bir yılan gibi süzülen yollar
alıp götürür oldu kalles kurşun
Kar renkli sırlarımızı sorar oldum
kuş uçmaz kervan geçmez
geçit vermez asi dağları
Ceylansın diye sorar oldum, seher vakti göklere
en parlak yıldızsın diye
Sorar oldum
yağmur damlasında dans eden Arap kızlarına
baharda gelesin diye
Sorar oldum
güle oynaya koşan çocukların
dudaklarında ki gülücüklere
Sen bir umutsun diye
ve seni kaybettiğim yerde aradım
soluğumda hissettim kalp atışlarını
tomurcuk tomurcuk gözyaşlarındaydım
tebessüm dolu yüzündü seni anlatan
gülüşünde yeşeren bir dünya
gamzelerinde bir tarihi anlam
dudaklarına öpücük kondurdu güzelliklerin
yeni yaşamın kanatlarında uçuyordun
sen dağlardaydın devrim sendeydi
yaşanmamış öyküler
yarım kalmış hikayelerdeydin
sen Zehra'ydın
Zehra Azime'ydi
Azime; Ağrı Dağı kadar görkemli, asi
dağın asi kızıydın

Tarih, sayfasını kapatmadı
ölümsüzlük tacını giydirdi başına
Tarih, kara yazıldı diye değil
seninle aklaşacağı için
sen yüceldikçe yüceleceği için
döndükçe başın barut kokusundan
Nasırlaşan ayakların ilerledikçe siperlerde
el tetikte, mevzide dans edercesine
mermi araları can pazarı
savaş alanında
tanrıçalar diz çöktü güzelliğine
gözlerinde hırs, özlem
kim, sevgi, intikam
aşk ışınları
Sen ay tenli kraliçe
Yitik ülkenin aşk tanrıçası...

Özlem KARDELEN

ÜÇ YÜREK

Üç yürek
ateş kıvılcımlarında üç can
sen, ben ve gökyüzünde yıldızlar toplamı
kenetlenmiş sevdalı yürekleriyle
hep güneşe
Bir şimşek çaktı gökyüzünde
okyanusların en dibinde bir çığlık
bakışlarında güneşten kıvılcımlarla
üç yürek
seher yıldızı tazeliğinde....

Zelal REWŞEN

SESLENİŞ

(Şehit Hasan DURSUN anısına.)

I.
Sen ki terkedilmeyen proleter sevda
kızıl ışık olup yanıyorsun dağlarda
sen ki, ölümüne kucakladığın bu kavga
sensiz de olsa sürececek kurtuluşa dek seninle.

II.
Özgürlüğün bitmeyen türküsü
insanlığın sevgisiydi
nisanın bir gecesinde haykırdığımız
notalar eşliğinde, dizelerde paylaştığımız
yeni yaşama bir adımdı
İntikam duygularıyla namlulara mermi sürüp
gecenin bir vaktinde attığımız
Ve sonra sen
ülkenin, kavganın doyamadan tadına
güzelliklerine dağların
canlılığına gök mavisinin.
Hain bir kurşun bizi hasret bıraktı
kurşun geçmez o sert gülüşüne
haziran sığının gün ortasında
akışını kızılaştırırken Peri Suyu 'nun...

Azad WELAT

KIRMIZI MENDİLİMİ ZAGROS'A VERDİM

Hafif titreşen bir lakırdı
pamuklu şeker tadında kıkırdama
hele hele rüzgarın saçlarına takılmayla
başlamaz burada gün

An olur, yer gök tufan
nemli gözlerin gizil bakışlarından arta kalan
bir çift sıra gözyaşıyla aydınlanmaz burada gün

Çınarların serinliğinde muhabbet olur-la
dahi cisminde ebet olur-la
doğmaz burada gün
bir uyku uzar her andan evvel
rengi
şemali
vechi
ve kokusu kadar
yoktur esasta pek mühimi
lakin görünmez aydadır
yakutta
aynada
bilinmez halde Zagroslar'da
ve ama tufan çekilmez
önüne geçilmez
katlanılmazdır
alıp giderken yediler kar fırtınasında
rüzgar tufanında
yürek bundan akar olur
alev şahmarana dönmez
sis olur şahmaran cehennem yaveri
keşkem cehennem sıcağına
ve artık vurmuşum çekilmişim yedi ezel-ebet volkana
üçgende isyana kurulmuşum
yol şaşırmışım tanrı oğlu Xakurke'de

anlaşılmaz
bir garip uyku benimkisi
vakit gelir
andım pınar kesilir
bedenleşir buzdan yedim
ve hükmüm Zagros
kahrolası anlaşılmaz

seni gördüm Urmiye’de
güllülerin salkım salkım
düşünüyorum da hani ellerimle değil
kenetlenmiş toz bulutunda
Şekif’e ağır ağır çeken
ve karpuz gibi yerken
Urmiye Gölü kenarında
Mahabad’da
Kermanşah’ta
Hewler’de
Ve işlemeli elbisesinde bir kadın değil
Anlamak mümkün
diğer bende
diğer bende yaşamın yüreğini görmek

Düşünüyordum da ve hani
Mümkün müdür diye bağırmak
Diljîn...
Diljîn...

Kendimle ilk karşılaştım Urmiye’de
Güllülerin salkım salkım
iri zeytin gözlerinde kaldı
Alamadım.

Kıpırdayan rüzgarlı havayı severdin
Açmak şemsiyesini saçlarının
Manasızdı
Kıpkısacıktı saçların
ve koşarken doğa ananın ülkesinde
F-16’lar depreştirir de etrafı tahakkümü sürerken obüslerin
fırtınaya dönerdi rüzgarlar
tunçtan kaplardı dağları
ve çığlık çığlığa
kıpkısacık saçların tılsımlarda
Diljîn...
Diljîn...

Sendeki manamdır
Koşarken mevziden mevziye
ne alabildik BKC'yi senden
Ne manivelasına doydun kleşnikovun
Gün el-amandır
Haşin ve yamandır
Seninse sırrına eren
Lelîkan
Avaşîn
Lolandır.

Bekleye durdular
Gelecek, ha gelecek

Ne salkım salkım güllülerin
ve iri zeytin gözlerin
ne kleşnikovun manivelası göründü

Umut söne-durdu
gün karanlığı buldu
Şekif
Ebdalkovi
Karker
siyah toz bulutlarını giyerken
soldu

Ve tılsımın dahili etkisinde
uyanır uykudan
Geçersin dağları ateşler içinde.
bir dokunuştur bu
ince bir gülüştür
ağlayıştır bu, benim bilinmezim
Yaban mısın
Mêvan mısın
nesin sen ay can?

Kasılır tüm bedenin
ama değil parçasında obüslerin
havanların
mermilerin

Çenen kakılır sonsuz dirinde
Hafif , zarif
Soyut musun
Der misin
isyanda mı kalır karşı kahrım?

Sonsuz dirin bitmez engelindir
harcına kalakalır külün
saf, ari ve temiz!

Benliğine ağır ağır koşunca kasırga
Ardiz olur rüzgarda Makedonyalı İskender
Zagroslar'dasın yani şeytan üçgeninde
fırtınada
sessiz

Beyaz ölümdesin
yani ulu
yani orta
ışık parıltısı kadar sıcak
güllülerin de salkım salkım
gülümsemedesin!

Ve gözlerin kadar derya
işte o an volkan
işte o an isyan!

Ardısıra gevşerken bedeninin depreşir
sonsuz dirinde güllülerin
hani dolayumsuz çekiliverince özsuyun
Ve ya da
çizgiyi duyumsadığın an
tek ağızdan çığlıklarımız
anlatımda sen çıkarsın
Diljîn
Diljîn
veyahut Diljîn!

Sisleşir görüntün
ağlaşır kalırsın gece düşlerimde yalnızsın a canım
isyan, volkan yalnızı
patlamaya gelirsın haşince
ve ya da
sessizliğin hazalı gibi narince
Kızıla boyanmaz
Kasılmaz
Depreşmezsin, ısrardasın
erdemın oyununda a canım!
Ve öyle bir şeysin ki a canım
an olur
Dicle'de bir çift maviş
Mavişte Dicle
Zilan'da bomba
Tanımı insan dışı inmesin beyinlerde
Patlarsın
Bilmem kaç ellide Zilan
Yer gök
mahşer mahşer
Dersim olursun.

Ve öyle bir şeysin ki a canım
çaldın kendini yüce dağ kuytularında
bir şah atı, deli rüzgar ardında
bazen su sesinde perde perde
bazen yoğunlaşınca
güneşin olduğu yerde
ne anlamsız bilir misin
vakitsiz çöker gidersin
gün ağarınca yürekler nazlı canda buruk
ve ben
duyar olur kahrolurum
görür olur mahir olurum
sever olur ahir olurum
bir garip ruh hali işte
Netice: Kafir olurum.

Seli HASRET

YAŞAMALISIN

Gece ısıltılı bir gece
Venüs bir ay parçası gökte
Evrenin tüm yıldızlarını avuçlayıp gözlerimle
Yerleştirdim yüreğime
Yoldaşım yaralı bir özgürlük savaşçısı
Yaralı, yorgun bir güvercin misali
Koymuş başını göğsüme
Soluk alışı bile soluksuz bırakıyor düşmanı
Ben paylaşmanın güzelliğini
Dünyaya merhaba diyen bir çocuk çığlığına
benzetebilirim şimdi
Bu yürek tümünden bana ait değil yaralı yoldaşım, sana da
Peki kimin bu yürek kimin
Bir elmayı bölüp, bir cevizin taze kabuğunu soyup yer gibi
Ölümü de paylaşabilsem seninle
Anlatsana düşlerimi yoldaşım neredesin şimdi
Yürek atışlarına eş bir mevzide
kurşun mu sıkıyorsun düşmana
ya da bir sabah çıkarken dönmemek üzere evinden
öpmeyi unuttuğun anneni mi öpüyorsun ak saçlarından
yüreğimin içinden yıldızları sayıyorsun belki
neredesin şimdi
senin için tüm kopartılmış çiçekleri yeniden yeşertebilirim
bir anda içip evreni
keşfedilmemiş gezegenlerin yüceliğini anlatabilirim
şaşıarak, iri açılan gözlerini
soluğumu paylaşabilirim seninle
bir elmayı parçalayıp
bir cevizin taze kabuğunu soyup yer gibi
yaşamalısın yoldaşım
yaşamalısın
uzun tut soluğunu
unutma ki
sen bir özgürlük savaşçısısın.

Asra JİYAN

YENİDEN DİRİLİŞTEN KAZAN ÇAĞINA

15 Ağustos 2000 Pazartesi günü Kenda Kolê katliamında şehit düşen
dört yaşındaki Beritan'ın anısına yazılmıştır

Çok dinledik öykülerden
Eski masallardan
Ninelerimizden
Dedelerimizden
Eli kulağındaki dengbejlerden çok dinledik
Mem û Zîn'deki bahar söylencelerini
Kürdün Newroz coşkusu
Dağlara, zozanlara çıkarlar dediler
Büyükçe ateş yalımları etrafında halaya dururlar, kızlı erkekli
En yanık sevda şarkıları mırıldanır dediler
Ve Kürtler de
Dağlar, taşlar, ağaçlar gibi yeniliklere bürünürler dediler

İşte yine geldiler
Gözlerinde bahar tomurcuklarıyla
Çocuklar en önde geldiler
En çok çocuklara yarar bahar çünkü
Renga renk giysilerle kadınlar geldiler
Yanakları benli koçer kızları...
Yeni baharlara sevdalara gebedir bu topraklar
Yanık sevda türkülerinin üstüne
kana kana pınar suyu içmeye geldiler
Koyunların sevinç meleyişlerine keyif çatmaktadır çobanlar
Isıkllarıyla yön vermekte sürülere
Taze otların tadına çoktan ermiştir sürüler

Cümbür cemaat geldiler
Oba oba kurdular zozanlara çadırlarını
Kilim nakşı gibi dizdiler yan yana
Hısım akraba beraber oturdular aşiret sofrasına
Tazelemek için eksi anıları
Bağdaş kurdu ihtiyarlar
Konuşurken rihsplilerin kefiyelerinde püskülleri sallanıyor
Ne bedeller ödedi onlar bilir hesabı
Ne de umurundadır olanların
Yüzyıllardır gelirler
Her gidişte biraz daha yabancı ve ürkek
Ne hükümetler, ne zorbalar tanımışlar
Daima içlerinde kalmıştır hevesleri
Öyle açılmışlar her ele
Ondandır elin parmakları bir değildir derler
Hoş sohbettirler
Yüz hatları bir dosta hep hasret kalmıştır

Öyle kocaman değildir umutları
Ama yeterdir kendilerine, karışan olmazsa
Bir zozandır dostları
Sahipleri umutları da Kürdistanlarıdır
Severler namuslu dövüşü
Yenilmediler de hiç
Felek utansın ama
Diriliştir, karşılamak gerek baharı
Onların geçmiş zamanların eli tüfekli eşkiyalarıydı
Sevdaları hep anlatılanlardaki gibi kaldı
Hep hükmedilendiler yaban ellerde
Kavim kardaşa bile hep öyle kaldılar
Yaşamları iki dudak arasında
uranyum çağının insafına kalmıştır hep

Kendi topraklarının kiracısıdırlar
İleri gelenleri, geriye götürür özlemlerini
Taşın altında kalıp güneş görmeden sararmış ot misali hayalleri
Hayalleri bile çoban sofrası kadar mütevazî
Bilirler, fazlasına tanrı bile güler
O kadar mahsumdurlar.

Hükümdarlar birbirlerine devretmiştir kaderlerini
İkibinbeşyüz yıllık bir özlemin çelişkisidir yaşananlar
Tarihin şeytan yüzü hep onlara çarpmıştır.
En ağır bedeller bu topraklarda verildi
Toprak utandı nicedir
Tarih utanmadı ama
Altmışiki yıldır ödenenler
İkibinbeşyüz yılın ceremesidir
Yine adaletsizdir tarih
sıra gelince onlara
yine çıkını boştur tarihin
uykularına giren rüya nuru değildir
öyle acınası kendi hain yüzleridir
en çok güveni kendine gelmez
ve en çok kendilerinden korkarlar

işte yeni bin yılda
en çok yine onlar umutlandılar
yeni bir bahar ertesi
dirilişi kutlayalı kaç gün olmuştu daha
çekilen halayların teri soğumamıştı bile
yine geldi işte tarihin o şeytan yüzü
kullanılan, yeni bin yılın bilimidir
Ey Nebu, tabletlerine kaydet bunları

Vurulan mega kentler değil,
Cam yüzeyli binalar değil
Gökdelen ticaret merkezleri değil
Vurulan
İçinde, posta sıkıştırılmış birkaç kilo
çökelek bulunan kıl çadırlardır
Uçak resmini bile görmeyen
Albenili koçer çocuklarıdır
Ağzı memeden yeni çıkmış bebelerdir
Yanağı döğmeli çoban kızlardır
Süt sağan koçer kadınlardır
Vurulan şişko göbekli efendiler değil
Vurulan yarı tok yaşayan dört mevsim
bahar gülüçüklü Beritan'dı.

Adından korktular Beritan'ın
ülkesini düşünecekti Beritan
arzuhalini yazacaktı belki halkının
Beritan'ın gözleri, rehberi olacaktı özgürlüğün
Beritan büyümek istiyordu
İmralı'ya giderdi belki
İlk kez fotoğrafta tanımıştı O'nu
Ve çok sevmişti
Gözleri birbirine benziyordu
Umut dolu,
Işık dolu,
Aydınlık dolu,

Beritan'ı kolsuz verdiler toprağa
Beritan'ı başsız
Beritan'ı gözlersiz
Artık bir cennet kanaryasıdır Beritan.

Sen acı onlara Beritan
Sen acı
Çok erken öğrendin acının, acımanın anlamını
Sen acı onlara

Yenilmediler hiç namuslu dövüşte
Sırtlarındaki hançer yarasıdır onları bitiren
Devr-i devrana
Kazan çağına yenildiler
Ve hüznle izleyen ay ışığında gittiler
Hoşakala bile vakit kalmamıştı
Yüreklerinde karanfil sızlarıyla gittiler.

Yağmur çiçeği yapraklarını kalplerine gömerek gittiler
Yeni bin yılın ilk toplu kıyımından kurtularak gittiler
Yeni bin yılın yüzellidokuzuncu akşamında
yine kendi milenyumlarına gömülmeye gittiler
Dört ciğer parçası umutlarını geride bırakarak gittiler
Yeni bin yılınız sizlerin olsun ey insanlık diyerek, gittiler
sizin globalizminiz,
yeni düzeniniz başınıza yıkılsın diyerek, gittiler
sürüler ilk kez
çoban ısığı çalmadan düzenli gittiler
ve çobanlar ilk kez
dünyaya ısıık çalmadan gittiler
geride ikibinbeşyüz yıllık dileklerini bırakarak gittiler
Hoşcakal tarih
Biz sensiz yaşayacağız diyerek, gittiler
Ve, Beritan'ı almadan gittiler

Aram ALİBAZ

YİRMİ DÖRT SEVDALI YÜREK

(Şehit Ali Direj anısına...)

Yürüyorlardı Ağrı'nın çocukları
Ateşin ve güneşin çocukları
Gözlerinde inanç
Yüreklerinde umut ile...
Sevdalıydılar güneş ülkemin
Cennet dağlarına
Ve Ağrı akşam mahşerliğinde
Serin havasıyla
Sarıyor bedenleri
Onlara güç vermek için
Onları kurumak için
Ama yapamadı...
Bu sefer kuruyamadı
Sevda yüreklileri
Artık çok geç olmuştu
Durduramıyordu Ağrı zamanı
Durduramıyordu yaşam düşmanını
Ve an Rodrigo'nun ağlayan duvarından
Daha hazin
Meksikalı çocuk Pepeto'dan daha hırçın...
Çünkü an Ağrı'nın kan ağladığı an'dı
Çünkü an yirmi dört özge canın
Kendilerini usulca Ağrı'nın kollarına bıraktıkları andı
Kucaklıyordu kutsal Ağrı onları birer birer
Haykırıyordu Komutan Ali
"intikam" diye
"ulaşacağız size yoldaşlar
kutsal ananın topraklarında ulaşacağız
ve uzanacağız sessizce yanınıza..." diye
kan da ağlasa yüreklerimiz
dayanacağız her acıya
Ağrı'nın doruklarında
yine söyleyeceğiz sevda türkülerimizi
yeminimiz var yoldaşlar...

Ali Direj yoldaş
Sen her yürüyüşte öncü
Her saldırıda komutansın
Sen Ağrı'nın doruklarında
Sönmeyen bir ateşsin.

Medya AGİRİ

TOPRAĞA YAZILAN ŞİİRLER

*"Ölesin ey yüreğim
vatansız ve aşksız gidersen."*

FERMAN

Yaprağın yeşili
gülün kırmızısı
başağın sarısı
-da çalındı yürek talanında
yas kararı yalnız mübah
ışığı güneşte
suyu ırmakta
toprağı tarlada gördük, bildik
istilalar vurdu bakışlarımızı
türkülerimizi işgalci atları aldı
ağıtlar bize kaldı
beşikten mezara yol kısaldı.
Gözlerimiz yasaklı
sarıda
kırmızıda
yeşilde kaldı
Zorbanın Tunç eli her değdiğinde
Adın gümüş kapıdan taşan bir isyandı
Düzgün Baba otuz sekiz yerinden dağlandı
Dağlanan her yerinde bir gül açtı
-kendi solgununun dilini arayan dilsiz bir gül

Çaldığım kapılar Urfakapı, Mardinkapı
hangi kapıdan çıksam Dağkapı
oysa benim kapım dağa açıldı.

Patikalar kadar uzundu başlangıç
Ve yollar Dîlok'un içine kanıyordu
Yüreğinin yarısını Akdeniz'e veren
aşkın ve nefretin birbirine sokulu sınırında
yangını soludu Dîlok.
Malatya'da bir ana tarihi dokudu
sarı, kırmızı, yeşil ilmeklerle
Özgürlüğe kulaç atan ruhum
Van Gölü'nün maviliklerinden topladı umutlarını
Süvariler, yangınlar ve talan kokan sokaklarıyla
Maraş, kanlı bir geçit oldu işgalcilere.

İşgaller uğrağı uzak ülkem
sesin çalınmış adresim
talan sonrası bir tablo yüzün
yüzünün coğrafyasında kayboldum
Doğmamış,
adı konulmamış çocukluğumdu hasretim
Ölüme uzanan aşkta yol buldum
Lüksümüz ölümlerden ölüm beğenmekti
seni beğendim
Kudurgan bir adressiz ırmak
sende duruldu ey ölüm!
Seni, ölüm manzaralı sevdada buldum
yüreğimi asi dağlarına vurdum
dağlarına sığındım, koynuna al beni.
Hüznü derin vadilerin saklısında
asırlardır yitirdiğim sesim yankılanır.
sesime uydum.
işgal dokunmazı dağlarında yol buldum
ölümün yoluna durdum
Yüreğimi dağlarına verdim
yalçınında dağ laleleri derdim
Bildim ki,
kaybolan coğrafyanda kaybolan bendim.
yüreğimin fermanını seninle verdim:
Ölesin ey yüreğim,
Vatansız
ve aşksız gidersen.

Dilzar DİLOK

ADSIZ ÜLKE

Ağır gelir bize çoğu zaman,utanırız
cebimizde kalem
çantamızda defter-kitap taşımaya
Ellerimizde mavzer, omzumuzda tarihin ağırlığı
Gezdik yıllar yılı
vahşi dağları, koyu ormanları
yüreğimizi demirledik kıyılara
Medeniyet, süslü bir kelime dilimize dolanan
lakin, bir gururumuz vardı bizi ayakta tutan
Gizli bir sevda, toplumsal tortuların yığınları arasında
bir sarsıntı, bir patlama
Fay hattında kurulu ülke, şiddeti bilinmez
kokusundan geçilmez insan enkazı
Yeni-eski çatışması
İdealizmin değişmezlik yasası
Felsefesiz halk, günü birlikçi
kaderciliğin bir yansıması
karşıtların sentezi
antagonist bakışlarda netleşmeyen gelecek
şimdi geçmişe gömülü
Hümanist çarpıklığın yozluğuna mahkum bir sevda
vicdanlı yüreklere hasret ölür
geride bırakılan tarihin karanlığına sunulmuş bir ömür
onbeşinde yaşama veda edenler
oluk oluk akan al mürekkeple yeniden yazılırlar.
El, kaleme alışmamış olsa da
yaşam defterine yazılan gelecek
onurlu yarınların özgür çocuklarına
sevda-hayat
su-ekmek

Xemgîn

TOPRAĞIMA

Seni yarınlar için diri tutmalıyım
kök salmışım her karışına
her karışında benim kanım
seninle iken diriyim
Yaban ellerde mülteci
Sen özüm, çığlıklarımın dili
Çocuğun benim bir parçam
Sen hepimizin kök saldığı yer
Her çocuğunun dokuz ay sancısını çektim
uykumu verdim
çocuğum çocuğundur
Gökyüzünden yıldızlar topladım
dünyama dur dedim
Her türlü zülmü göğüsledim
çocuğumun uykusu için
acılarımı gömdüm yüreğimin en kuytu köşesine
Sırtımda umutlarım
Çocuğumun her kan damlası binlerce hücreme bedel
Yüreğimin sıcaklığını örttüm bedenlerine
Güzel sesimle ninni söyledim
Saçlarımı kanat gerdim
Kestiler saçımı.....
Aldılar çocuğumu
Yabancı oldum yavruma
yavrum, sen yabancı düşmemelisin toprağa
Fırtınalar, ağaçlarını sökmemeli
dikilmelisin karabulutların karşısına.

Gulan BOTAN

HIRÇIN

Dökölmez yaprak sarısısın
haykırışların ferman sancısısın
tarihin bitmez öykülerindesin
aldanma hırçın olup bitensin
Uçurum derinliklerinin destanı
kendini saklayansın
Ben, elleri silah namlusunda
hırçın yaşıyan
doruk misali dağlarda
gelin olup davul-zurna çalanın
anlamam onun-bunun şanını
ben de anlarım namuslu olanı
çünkü namus, ülke
ve hırçın toprağım benim
Benim ey kara destanım
toprak ana fermanım
yazılsın tarih
yazılsın hırçın sevdam...

Serhat ARARAT

BOTAN

Dağlar göç eder mi,
bir yumruğa sığar mı kavgam?
aynen öyle gözüm
yumruk kadar yüreğime dağları gömdüm
ve yürüdüm
Gözden ırama vakti
dizlerim dondu
nefesim kesildi
yüreğimin nefesiydi
 taşımakta zorlandım
Bu uzağa kararlıydım
ikilemsiz yakınlaştım
alnımdan, yüreğimin dağlarından aktı
 güneşin gözyaşları
Bir özlem oldu Botan
arayış oldu
 nakşolurken benliğime...

Berîtan LELİKAN

AFRİKALI DOSTUM

Yoktan var olmak
yeniden yaratılmak
Ya da ölü candan
ölümlü yaşamdan kurtulmak
nasıldır bilir misin Afrikalı dostum?
"Önce bizim kitabımızı uçurdular
sonra bizi sömürgeleştirdiler" diyorsun
Ya bizim,
var mıydı uçurulacak kitabımız?
bizi anlatan bizi bize gösteren
bir kitabımız yok dostum.
ne "tarihin, şurasında şu noktasında
şöyle yaşadınız" diyen bir kitabımız
ne de "bu toprak bizim,
Kürdün cenneti burası" diyebilen düşlerimiz vardı
Bizi bizden çaldılar dostum!
Çaldıkları biz, kendi soyunu tüketen keklik olduk.
Anlayacağın dostum
topraklarımızdan önce ruhumuzu teslim aldılar.
beynimizi vurdular sonra, vatansız halk dediler
İşte böyle, kitabı uçurulan Afrikalı Dostum
işte biz böyle yoktan var olduk,
yeniden yaratıldık
Bilir misin dostum,
birbirimize benzeriz
birbirimizi anlar, anlatırız
tıpkı beyaz adama
"Benim topraklarımda güneş başka doğar"
diyen kızıl derili reisin bizi anladığı gibi

Ya Şimdi
Şimdi biz, güneşi karartılamayan ülkemin
ateş yüzlü çocuklarıyız
Kanımız insanlıĒa karışmış
insanlık bizde kendini bulmuŐ
ve bizimle varolmuŐ
bundandır ki Afrikalı Dostum
bulmak istiyorsan kendini
yüzünü Kürdistan’a d n
bizdeki dirilişi selamla!

Mervan G  

SEVDAM

Sevdam
Kürdistanî gecelerin
barut kokan karanlığında
ve Kürdistanî gecelerde
yanan ateşin etrafında ısınan gerillanın
yürek parçalayan türküsünde gizli.

Sevdam
ne al yazmalı
ne de elleri kınalı,
beyaz fistanlı

Sevdam
Kürdistanî gecelerin karanlığında
Roma devriyelerince işkence tezgahlarına sürüklenen
çıplak bedenin yüreğindeki özgürlük tılsımına olan tutku

Sevdam
Zümrüt parlaklığında parıldayan yıldızlar
Nemrut'ta tarihe ışık tutan efsanevi güneş

Sevdam
ilk paranın
ilk yazının
ilk tarımın yapıldığı
insanlık beşiği Mezopotamya
Sevdam
Mezopotamya'nın kalbi KÜRDİSTAN

Mervan GUİ

AYAZLI DORŞİN

Bir kuş süzölmüş volkanik kaya parçaları arasında
büzülmüş tir tir titriyor
Bak duymuyor musun Dorşîn
sanki yüreğı parçalanacak
Kuş ötmüyor, nefesi duyulmuyor, susmuş
sanki ölümün içinde
adı yasak, dili yasak
kuş ötmüyor
kanatları kırık, uçmadan nasıl yaşar
kanatlarını açıp Dorşîn zirvesine
uçmak ister
ama kuş yaralı
kanatları, sivri kayalıklar arasında
akar durur kırmızı kanı
Kuşun, mahsum gözlerinde ayrılık damlaları dökölür
kuşum bu diyardan gidiyor
sessizliğe gömölüyor
Karabulutlar Dorşîn'de uçuşur
acının resmini çiziyor
baykuşlar dört dönüyor zirvede
ve uçurum kenarında
kekik ve karanfil kokan dağlarına
acı, hüznün veriyor
doğanın vahşiliğinde
Gör ki Dorşîn'i
güneşin doğduğu Andok'a bakar.

Çığlıklarımıdaki geceyi yırtıp
dağların ötesine ulaşır
güneşi kement ,ayı halka yapıncaya dek
evrendeki milyonlarca yıldızlara haykırır
feryatlar yağdıracağım
ayazdan yağmur yağmur Dorşîn'e ...
Kuşun tüyleri solgun renklere büründü usul usul...
katmerli kayalarda uzanmış
sanki ölümün tablosunu çizer gibi
Şimşekler düşüyor gecenin sessizliğine
zifiri karanlık, aydınlığa açılıyor
Tan yeri ağarır
ayazlı Dorşîn'de...

Mahir AMED

FIRAT VE DİCLE

Oy Diclem, bilir misin bu deliliğim niye...
Aşkım Munzur için değil
 senin içindir turnam
Nice bedenler götürdüm
şu asi deli dalgalarımda
aktım insanların beyninde
sen beni kıskanmayasın diye.
şu Kürdistan'ın bedeninde
akan iki nehiriz
Yalnızca insanlar mı aşık olur
Aşığız seninle
Mem ve Zîn gibi
Onlar ölümlü varlıklardır
Aşkları sadece dillerde kalır
Oysa biz dünya coğrafyasında
ölümsüz iki nehiriz
Kürdistan'ın bağrından akan iki aşığız
Bizim sevdamız ölümlü değil
Sonsuza dek süren bir aşk hikayesidir...
Nice aşklar yaşandı ve öldü
Ama biz hala yaşıyoruz
Aşk budur işte
sevdası için ayakta kalana aşık derim.

Dicle 'm bilir misin, sevdiğim
çoştukça coşuyor bu asi ve hırçın dalgalarım
keskin bedenine akmak içindir deliliğim
bu yüzdendir bana deli Fırat diyorlar

Oy Fırat'ım benim
bir kılıç kadar keskinim şimdi
sessizliğim, sensiz olduğum içindir
Bilir misin Fırat
benim için nice delikanlı bedenler savaştı
şu çağlayan yerimde hırçınlaşmadım onlar için
titrek bir alev gibi sessiz durmam
sana hasretimden, özlemimdendir...
Asi yüreğim bilir misin yeminimi
Kürdistan tek beden oluncaya dek
birleşmeyecek bedenlerimiz
Ahdım var Fırat'ım, sessiz duracağım.
bir kılıç gibi de keskin...
sessizliğim sensizliğindendir.
açmayacağım bedenimi
ne Munzur'a ne de Murat'a
sevdamız tarihte saklı
destanlarda değil.

Sozdar AMED

GÖÇ

Sürgün mü oldu adımız tarihin sayfalarına asılmışçasına
Bir hüznü anlatamamanın acısıydı anlatamadığımız
Gidiyoruz
Tüm rüzgarlar sizin olsun
Gidebileceği yapraklarsa eğer tutmayalım nefeslerini
Soluğunda sürgün çocukların
Hasreti ateş böceklerini yakalamaktı
Sürgün mü kaldı adımız yanan ağıtlarda
Göçün ağrısında kaldı
yüreğimiz yine her soluk alışta.

Rojna ZAGROS

GERİLLAYA YAZILAN ŞİİRLER

*"Ülkemizin gecelerini güne açalım
savaşalım yoldaşlar."*

UMUDU YARIM KALMIŖSLARA

I.
Karda keklik izleri
bir tank gezinir aklımda
geceye top vurulmuŖ
sabaha kurŖun değer yanı baŖımda
Nergiz açar Zap Dağları
Bir geyik tatlı uykusunda
Küçük, güzel taya acırım
Bir ülkenin özlemi vurur baŖıma

II.
Uçup gider
elimde kalır dikenlerin yarası, üŖürüm
yüzümde kış rüzgarları
Yalan bilmez Ŗair
ben vurulmuŖum baharlara
gözümde bir damla yaŖ
o da düŖer dizelerimin arasına

III.

Düşlerine, umutlarına canım
ağlama, çiçek ekeceğiz
Bugün kurşun yarası ise
yarın tepelere gül basacağız
Zap suyuna, Doçka tepesine
bir de Metina'nın şu yamacına
kurulup da yanı başına
dağların sevdasına
avuç dolusu çiçek ekeceğiz.

IV.

Umutları yarım kalmışlara
yarınlara çiçek ekeceğiz, unutma
Ve bir sabah, şafak vaktinde
Tepeden tırnağa hasret bir ülkeye
yürek dolusu özgürlük salacağız.

İdris GÜZEL

BANA BIRAKMA ANLATAMAM

Bana bırakma anlatamam
çoktan unuttum sesini kuşların
Sen söyle yaprakların rengini
güneş nasıl doğar
kır çiçeklerini sen anlat

Bana bırakma diyemem
dağlara gizlenmiş sevdamı
bir hançer saplı durur
bir bıçak keser boynumu

Sen anlat
siyah üzüm gözlerini çocukların
bir gencin yaralı gömleğini
gerillayı sen anlat.

Bana bırakma anlatamam
ey yeryüzü güneşi
ey güneş gözlü
ey özgürlük, ey gerilla türküsü
sen anlat Denizleri
alacakaranlıklara vurulmuş bir ceylanı

Sen anlat, bana bırakma
yürek dolusu gülüşleri
umutları, türküleri diyemem
Silahımı bıraktım sana
Son kez bakmışın dağlara
hasretimi gizledim de geldim.

İdris GÜZEL

UMUDA YÜRÜYORUM

Dindirmiyor susuzluğumu çeşmeler
doldurmuyor avuçlarımı
ölü canların bakışları
Gözlerim keşifte
Karınca yürüyüşümle
ter damlaları tanığım
Taşlar, patikalar
yazıcı meleklerim...
Bakışının yüceliğine ulaşmak
fani yüreğimin beyin dalgalarıyla buluşmasıdır.
Kaç kez tökezledim renk alırken soluk soluğa
patikalar, şikeftler bilir
her mevsim kızilla sulayışımı toprağı
gözümde akan uyku damlaları
takılırdı namlunun ucuna
Baykuşun uğursuz sesinde
döktüğüm kan damlaları
Dicle-Fırat olur akardı içime
Ağırlaştığında gözkapaklarım
binlerce çocuk gülüşü, süzülürdü hücrelerime
Dağlar kuytulaştıkça yalnızlığımda
Ağır olur ilk kurşunum
Düştüğümde ateş çemberine, Dörtler olurum
Azrail çaldığında kapımı Sema...
Napalm çocuğuyum, kuşatılan
Mumu söndürüp yükseltirim alevleri
Susuzluğumda Gundê Filleh'de bir damla suyum.
yüreklere serpilen

Sarya'yım Cudi'nin zirvesinde
Direniş halayındaki ezgiyim serhildanlarda
Besta'nın serin sularının meltemiyle
 çoşan fidanım
Asayım dağlara tırmananların elinde
Mawa'nın sarnıçlarında avuçlara dolan serin su...
Topluyorum emeğimi dağ dağ
 yürek yürek
Alevlerim pişirirken Metina'da pinoyu
inanç olurum soğuk gecelerde
Zagros boğazında
yerle göğün bir olduğu fırtınada
bir parça şeker olurum öncünün elinde
Tutkuyum
 özgürlüğüm
 kadınım...

Gulan BOTAN

SEVDAMIZ

Zifiri karanlıklar zincire vurulduğu gün
özgürlük ateşlerinde yanmak kaldı bize
öyle gürleştı ki alevlerimiz
geceyi yaktı usul usul
sabaha çıkan
gül kırmızısı bir şafaktı sevdamız.

-.-

HEVAL

Sesli bir y¼rek gibisin
alnında sonsuz bir güneş
ellerinde fırtınalı nehirler
söyler misin
bu ışıklı acılarda nerdesin?
Bakışını unutturken bende
kavuşmak demiştin, hasrete inat
Ateşe ve suya söz geçmez artık
yel taşımaz sesini
uğultular, cehennem kasvetidir
her sokak kör bir karanlıktır.
yoldaş neyleyim ben böyle günü
şimdi ya öldür beni
ya da özlemek öldürür.

Diren PİR

ÖZGÜRLÜK YOLCULARI

Uzun bir yolun yolcusuyduk biz
bir türkü tadında yürürdük bazen
bazen de ne olduğunu bilmediğimiz
kulakları sağır eder melodilere bıraktırdık kendimizi
Upuzun bir yoldu bu, molası olmayan
bazen bir i imlik  aydı bizi birbirimize anlatan
bazen de bir eylem anıydı
ya da bir ateş etrafında kurulmuş çemberde
derin ve uzak düşünceler altında
Birbirimize bakan g zlerimizdi
belki biraz duygulanırdık o zaman
-bir an bile olsa-
türkü söylemek gelirdi içimizden
sevda türküleri değildi bu
yakı ık almazdı
Öyle d   n rd k ya da utanırdık
belki de zamanı değildi
hep militan türküleri söylerdik
sempatizanlığı bıraktığımız halde
aslında ne söyleyeceğimizi bilmezdik
hani i te, nabza  erbet olsun diyeydi belki de.
yarın için d v   p
yarını d   nmezdik
belki de ne olduğunu bilmezdik
nasıl bir şey diye hiç merak etmedik
gerek de yoktu zaten
nasılsa bir gün gelir, derdik
birbirimize öyle fazla ısınmazdık
ama bir gün ayrı kalsak da  zlerdik

Sahip olduğumuz duygulardan mı habersizdik
yoksa anı mı yaşamıyorduk
belki de hep olmayanı aradık
olan bizimdi zaten
ne diye arayacaktık
uzak kaldığımız zamanlar hariç
biz bunu fazla anlamazdık
öylesine yaşırdık işte
Görürdük ama bilmezdik
bilirdik ama hissetmezdik
severdik ama duygulanmazdık
Hayatın öznesiydik aslında
ama hep bir nesne gibi yaşadık
dünyayı bile değiştirirdik
ama kendimiz değişmezdik
ya da değiştirirdik de biz fark etmezdik
Bir şeyi iyi bilirdik: biz uzun yolun yolcusuyduk
zamanı ve mekanı fark etmeyen bir yolun
sırat köprüsünden geçerdik adeta
Köprünün sonuna yaklaşıyoruz şimdi de
tek sıra geçiyoruz
yolu çok iyi bilenlerle hiç bilmeyenler dışında
herkes zorlanıyor
kimisi bükülerek geçiyor
kimisi düşmek üzere
elleri- ayaklarıyla tutunmuş
en çok da kör bilginler zorlanıyor
kimisi çok dengeli, çok hesaplı
kimisi dimdik yürüyor
ama çok az.
köprünün sonuna yaklaştık
düşenler mi var
haydi kurtaralım, diyoruz
ellerimizi uzatıyoruz
kimisi tutuyor ellerimizi
buz gibi eller yeniden ısınıyor
kimisi uzatmıyor ellerini
yolculuk mu zor geldi acaba
yoksa yolun sonunu kendi sonu mu görüyor
belki de hep orayı özlüyordu
bilerek atladı.
her neyse
biz devam ediyoruz

ve nihayet köprüyü geçiyoruz
mutlu bir yorgunluk hissediyor herkes
bir mola verelim diyoruz
önce izin vermiyor sabredin, diyor
ve biz yine devam ediyoruz.
yeni bir dünyaya açılıyorz sanki
her köşe başında kendimizi buluyoruz
meğerse
yaratıp görmediklerimiz hep buralara taşınmış
bir bir uğruyoruz, kendimizi görüyoruz
övünüyoruz ama fark ettirmiyoruz
yine devam ediyoruz
çocuklarla karşılaşıyoruz
ne kadar da çok hem de cıvı cıvı
ismi yabancı değil hiç birinin
toprağa gömdüğümüz isimler burada
boy vermiş demek
anılar zorlanıyor belleklerimizde
bu defa duygulanıyoruz
gözyaşı döküyoruz
yumruklarımız sıkılı
ürküyoruz bu halimizden
yeter artık diyoruz öncüye
öncü kızıyor
"yaratılan ve yaratılan değerlidir" diyor.
yine anlamıyoruz
Öncü devam ediyor
biz yine arkasındayız
nasıl olduğunu anlayamadık ama
birbirimize zamanla ısınıyoruz
yaratılanları gördükçe
birbirimizi daha iyi anlıyoruz
birbirimizin gözlerine bakarak değil artık
yürekten anlıyoruz
sözlerden anlıyoruz

yürüyüş tek sıra değil artık
el ele, yan yana
fethedercesine yürüyoruz
kenetlenmiş ellerimizin sıcaklığından anlıyoruz artık.
Bir okula rastlıyoruz
Girişte kocaman bir yazı
"özgürlüğe giden yol buradan geçer"
içeri giriyoruz okul müdürü karşılıyor bizi
Mazlum'a ne de çok benziyor
Kitaplarla dolu olan bir yere götürüyor bizi.

Bir öğretmen var orada
parmağını dudaklarına götürerek
Gürültü yapmayın ders var, diyor
Fısıldaşmalar başlıyor
Zilan değil mi bu?
Okul yönetimi yavaş yavaş toplanıyor
Hayal mi görüyoruz yoksa
hepsi tanıdık
Kemal, Hayri, Agit, Berîvan ...
Bir sessizlik çöküyor, kimse konuşmuyor
düşünceler bulanıklaşıyor, duygular karışıyor
mistik bir rüzgar geçiyor bedenlerimizden
ürperiyoruz, yürüyoruz
Okul müdürü önden
biz arkadan
Bayraklar, kitaplar ve silahlarla dolu
bir yere giriyoruz
İçerde güllerin keskin kokusu var
Bir kamelyada olduğumuzu fark ediyoruz
Sessizlik ve merak iç içe
Okul müdürü bir adım kadar yaklaşıyor
ışık hüzmeleriyle açılıyor yeni bir kapı
duygularımız ve bilincimiz bize emrediyor
emri yerine getiriyoruz
huşu içinde saygıyla eğiliyoruz
ve tek tek çıkıyoruz
yolculuğumuz bitiyor
sonra dünyanın dört bir yanına dağılıyoruz
ne yaptığımızı, neler yaşadığımızı görebilmek için
yüreğimizde sevgi ve özlemi hep taşıyarak.

BİR YİĞİT VURULDU

Korkuları yanı başımda
Diyarbakir sokaklarında
ipek bulutlarda kayıp bir sabah
şafak vurur gözlerime
bedenim bölünür zamansız vedalar alır beni
Nasıl anlatsam
zamana hükmüm geçmez
Ölüme inat düşlerimde gün yıkanır
Artık rüzgar dilinde bir öyküdür geçmiş
İtip korkunun dehşetini bir yana
An, tarihte çözülürken ülkemde
bir yiğit vuruldu, dediler
Tarih yorgunu gözlerimi yağmurlara serdim
şakaya gelmez ölüm
bedenimden bir parça verdim.
Gün doğar
çöker karanlık
ve geçer ömür
zulmün acısı kesilmez
Ömrüm toprak özleminde şimdi
gök mavisi sabahlara hasret
Yağmurlara serdim yüreğimi
sen hüznünü şarkılara bırak
yorgun ve karanlık gecelerin ardından
kavgaya sun kendini
çünkü senin dağların var
günümüz geçmişin hesabıdır.

Bahar AGİRİ

KARA BULUTLAR GÖKYÜZÜNDE

Yağmur yağıyor bardaktan boşanırcasına.
dağ doruğu sisli
dağ doruğu sessiz
sessizlik can sıkıntısı
ve uğursuz baykuşun sesi.
Toprak gidiyor ayaklarımın altından
ama hiç de tanıdık bir yer değil
Oysa ne garip, tanımam gerek bu yeri
Birden yıldırım düşüyor gökten
korkuyla alıyor beni bu düşünceden
ve kasabadan yükselen silah sesleri
çığlık oluyor kulağımda
feryatlar kopuyor.
Bir gerilla çatışması bu
uzak yeknesak düzensiz kurşun sesleri
haberci görünüyor ansızın
yorgun, perişan görünümlü haberci
ağlamaklı
"vurulanlar var" diyor
lal olmuş dil
lal olmuş yürek çırpınıyor
vurulan kim ya da kimler, bilen yok
İçimi bir ürperti sarıyor
tüylerim diken diken
bakışlarım tek ifade
soğuk ve donuk
yoksa vurulanlardan biri olmasın mı o ?

Bir türlü geçmiyor zaman
saatler yıla dönüyor sanki
gerilla yorgun, aç
susuz, uykusuz gerilla
Çekilmek gerek
neylersin ki çatışmak da zor
kara haberi çekilenler bildiriyor
ağabeyim yaralı bırakılıyor
Bir yürüyüş başlıyor, tek sıra
çekilen düşmandan sonra
kasabaya yürüyoruz
kan- barut kokusu soluyoruz
harabeye dönmüş kırık-yarık yollar
yıkık-yanık evler
keskin duman kokusuna karışmış et yığnağı
Kasabanın varoşlarında
ilerlerken çatışma yerine
ayaklarım dolanıyor birbirine
rüzgarda sallanan alev misali titrek ellerim
Karanlıkta yürüyor gibi görmüyor gözlerim
Nihayet çatışma yerine varıyorum
yüksek bir duvar
duvarın üstü dam
dizlerimin bağı çözüktü
tırmanıyorum dama
yaralı bırakılmış burada
damda kanlı bacak iliştiriyor gözüme
bu bacak ağabeyime ait
parçalanmış bir cesetten artakalmış
kokuşmuş kesik bacak
Yürek kırılğan
bu acıya nasıl dayanacak
bu acı kardeş acısı
hasretimi gidermek için sarılıyorum bacağa.

akan kanı yitirmemek için
damlatıyorum mendilime.
bir sebebi vardır elbet,
ama ben de bilmiyorum.
çatışmalardan sonra
ölülerin üzerine çöken ilk şafakta
ağlamak istiyorum,
sesim çıkmıyor.
haykırmak istiyorum
dilim dönmüyor
çıldırıracasına çırpınıyorum
Dağlanır gibi ürpertiyle uyanıyorum:
Gerillanın “Roj baş!” saati.

Berîvan ZİLAN

UMUDUN GERİLLASI

Umudun gerillası dedim ona
Özgürlük deryasında kendini ararken yapayalnızdı hep
Hep bir yerlere dalar
zamanı yudumlardı rüzgarlarda
hep gülerdi parlayan gözleri
Gözlerine gömülmüş özlem derinliğiyle
hep güzeli arardı yanı başında
Elleri umuda sarılmış
dağlara sevdalanmıştı
Umutlu minicik yüreğinde taşıdığı saf, temiz
ve bir su damlası kadar berrak
umudun gerillasıydı O
Özgür özgür
özlem özlem yanan gözlerinde
umuda yolculuğun kervanıydı
sessizlik tanrısına hasımdı
Dingin duygularında fırtınalar kopardı hep
umudun gerillasıydı
umudun zaferine kilitlemişti kendini
kök salmıştı dağların sarp kayalıklarına
Güneşi hep ilk O görürdü
kirpiklerini kırpıştırıp
selam gönderirdi yalnız esen rüzgara
sessiz sessiz dolaşırdı gelinlik giymiş yamaçları
Sabah seferinde kardelen oluyordu bir dem
buz kesen toprağı kesercesine
boy verirdi yıldızlara ulaşmak için
Ama hep sessizdi
petek petek biriktirirdi umudunu
ilmek ilmek dokurdu hasret rüzgarını gökyüzüne.

Damıtılmış yıllara saklamıştı geleceğini
O hep umudun gerillasıydı
Yaşama sevdalanmıştı yüreeği
Süzülmüş acılardan arınarak yaşamak
onu hep güzel kılmıştı
Özgürlüğe kilitlemişti volkan yüreeğini
bilenmiş inancıyla umuda koşuyordu
Bir an Atena oluyor silah kuşanıyor
bir an güvercin oluyor sonsuzluğa uçuyordu.
ve sonunda geleceği yaratan
umudun gerillası oluyordu.

Zafer

ARKADAŞ

Yüreğın açık mı
sıcak mı?
açık değilse aç.
Kararlıyım bu akşam samanyolu ile gelmeye
Toprak kokulu zamanlarda
yoldaş sohbetine hasretim.
Gece çimenin sisi özlediğı kadar özlemişim
insan samimiyetini, dürüst bakışları...
Kulaklarımda acımasız zamanın rüzgarı
seni bana taşır
Kendimden kaçmak istemiyorum.
karanlık tarihin kanla yazılışını
güneşle aydınlanışını görmek.
Zamanın beni sürüklemesini değil
karanlık sayfaları renklendirenlerin
eylemine kapılmak istiyorum.
Yakamozda kansız geceleri düşleyip
saç tellerimi Kürdistan dağlarına salacağım
Kan damlasıyla sulanışını hissedecek
Karanlık beyinlerin aydınlanışını izleyeceğim
Adımlarken samanyolunu
Zîlan çağrısında
insanlığın ısını taşıyacağım.

Gulan BOTAN

SANCILIDIR SONBAHAR DOĞUMU

Sonbahar sarısında
ekim şafağında bir çocuk
ve ceviz yeşilinde açtı gözlerini.
İlk umut, ilk göz ağrıydı
Ninni diye ağıtlar fısıldandı kulağına
meme yerine kavga verildi
ekmek yerine karanlık tarihi öğrendi
alışmadı kulakları ağıtlarla uyumaya
Ama ağıtlarla güldü
ağıtlarla ağladı
Yanık yüreklerin sesini, söz bildi
Ağıtları destan, sözleri namus bildi
Koşmadı ayakları sobeye
alnına yazılmıştı bir kez kavga oyunları,
kapatmadı gözlerini
açtı hayal penceresini
görmediği, bilmediği, sokaklarda
ama unutmadı sonbahar sarısını da
ceviz kabuğunda saklı hayalleri
unutmadı gölgesinde umut yeşerttiği ceviz yeşilini
gözleri dikildi labirent taşlı binalara
anlamadı içindeki canavarı
duymamıştı bu sesi kulakları
Neydi bu kabus
her gün taş attığı Sarım Çayı'ndan
esen rüzgarla toplamaya koştuğu
cevizlerden kararmış minik elleri
beyaz elleri kalem tutar oldu

Tanımadı ilkin ellerini
ama öğrendi ilk ağızdan
yazdı kalem, sesini
yazdı kalem ilk sözcükleri
"bu kader değişecek"
artık gözyaşını değil
kavgayı yazacak minik elleri.
Deniz koydu hayallerinin adını
Dağlardan yükselen seslerle ağıtlar birleşti
ve doğdu silah seslerinde
Musa yerine Agitler
çoğaldı dört bir yana Agitler
ama ekim çocuğu unutmadı
ilk kulağındaki Asê Ana'nın ağıtlarını.

Dilan AZİZ AMED

HİÇBİR ŞEYİM YOK

Hiçbir şeyim yok sevdamdan başka
bir de kleşim.
Can yoldaşım olmuş dağlar
Satılmasın insanlık diye
sarılmışım kavgaya.
Belki güneş doğmadan, düşer bedenim
kızıllaşan toprağa
Sızlanmasın yürekler
sevdam için düştüm ben
selam size ey halkım
selam size yoldaşlar
selam insanlığa.

Mustafa GÜNEŞ
(Hamza)

DOĞUŞ

Üzgün zamanların son vakti
yüreğim Dicle gibi, sığmıyor kafesine
Ayaklarımda beni
periler uçuruyor sanki
Yürürken ve koşarken
o ırak yolu
yorgunluk adına
terin kokusunu bile alamadım
Bileniyordu karşımda önce iki namlu.
Gerilla ve mutlu şafak
Adı bilinmeyen duygulara daldım
Birkaç adım kaldığında
bir gerillayla karşılaştım
bir güneşle.
Gün, beni yeni tarihle buluşturuyordu
gözlerim başka görüyor
dudaklarım farklı konuşuyor
ben bu gün doğdum

Munzur DİCLE

SEVDA TÜRKÜSÜ

İnsan yirmisindeyken
neden ölmek istediğini bilir
yaşamına bedel bir ideal bulmuş
yaşamını vermekten korkmaz.
Bir ateş dansıdır sürer
yüzyıllardır bu topraklarda
toprak biğer
ama aşk yok
evlatları var dönmez
Med yurdundan
đnk evlatları lmez kavgada
Ölmeyecek anlar
Ölmeyecek, hiğer zaman
onlar yiğer evlatlardır bu kavgada.

Serhat ARARAT

YOLDAŞ

Beraberiz biz her anımızda
düşüncemiz doruktaki bir iz
geçmiş ve karanlık tarihi beraber gördük biz
ve analarımızın vasiyeti
Ülkemizde halkların tohumu olabiliriz
Ülkemizin tarihini, halkımızın kimliğini
beraber dağlarda arardık biz
Sen Zagroslar'da ben Botan'da
yek-vücut olur ellerimiz
şahinlerin sesiyle uyanırız hepimiz
Cudi'de doğduk ikimiz
eşittir şanlı tarihimiz
o dağda toprakla nişanlıyız
çünkü yoldaşça yol aldık kavgada biz.

-.-

ATEŞE TÜRKÜ

Kavalını al ve görünmeyeni çal
ateşle gürleyen dağları
hücrelerimize giren ateşi
vur, yankılansın sesimiz.
Sesimiz uzaklara, dağlara ulaşsın
bir kıvılcımla ateş olsun.
Gördüğün tek şey ateş,
çağlayan bir yanardağ
bir toprak
kıvılcıma dönen sevda olsun.
Yanıp tutuşsun
Dağlarda buluşsun...

-. -

DAVET

Bu daşlarda bomba sesleri
bu gece, bu gece yine rüyamdasın.
Sınırlar mayınlanmış, tuzaklar kurulmuş
görmeden bilmeden sessizce vurduğumuz
Uykudan uyandım; beş parmak yok
ayak kopuk
ya onbeşinde
ya onsekizinde genç bir kadın
paramparça...

Sınır tuzağında yine ölüm
mayınlanmış toprağında ayaksız-kolsuz kalan canlar.
Yeni doğmuş şafaklardan
nehirlerden, daşlardan
Ülkemizin gecelerini güne açalım
savaşalım yoldaşlar.

AZAD'A

Dağdayım
Zagros eteklerinde
saat sabahın beşi
şiiir çekiyorum gökyüzünden
ilkelleşmeye inat en insan yanımla
biliyorum direncimi, kavgam kadar büyük
Dağların koynunda sevdam kadar
Selam diyorum dünyanın tüm çirkinliklerine
büyük bir alayla gülüyorum onlara
amansız yerle bir ediyorum hepsini
yoldaşlarıma selam
yarını kurmanın sözünü
bir okyanus kadar büyük veriyorum
aldırmadan sabahın buz gibi soğuşuna
ant içiyorum
Yıkacağz zindan duvarlarını
sevdamızı çepeçevre saran.
Adını aldığım yoldaş
yirmi birinde idam mahkumu,
tek hasreti gerilla olabilmek
kutsal ülkenin yüce dağlarında
adımlarımız farklı yerde bassa da toprağa
şunu bil ki yoldaş
bedenlerimiz yarı yarıya özgürlükse bugün
yarı yarıya da zindandır
karanlık mahzenlerde, kör hücrelerde seninleyim
çünkü, öbür yarım seninle
sizlerle kaldı
bunu iyi anla.

Ben, sende ne var ne yok
hepsini getirdim
bir eskici gibi
ne var ne yoksa hepsini toplayarak
yüreğime doldurdum
bakmadan beni her gün ezen ağırlığına
dokundurmuyorum kimseyi
bekliyorum seni yoldaş
hasretin küçük bırakıyor dağları
başı bulutlarda kaybolan dağları
Kavuşmak faslında ömürlerimiz
son sözlerimizi büyük söylemeliyiz.
düşmana ve dünyaya inat
darağaçlarına ve yağlı kurşunlara
yüzüne insan maskesi takanlara
boyun eğmeyeceğim
boyun eğmeyeceğiz.
Güzel bir dünya
ve yarınlar adına
gücümüzü güneşten alarak bilemeliyiz
cihanı saran sevdamızı.

Azad KAREER

ANILARIMIZ

Anılarımız albümlerde, arşivlerde
cansız resimlerde,
beyaz defter yapraklarında kaldı.
Anılarımız dağların zirvesinde
vadilerin derinliğinde kaldı.
Anılarımız yüreğimizin
kanayan yarasında kaldı.
Anılarımız canlanır yüreğimde...
Gidiyor yoldaşlar,
bana anıları kaldı
Gidiyorlar, bana hasretleri
bana özlemleri kaldı.
Gidiyorlar, dönmüyorlar.
Anıları yüreğimde ateş
yanıyorum.

Navdar ROJHAT

HAYDİ GİDELİM

Güneşle ufkun buluştuğu yerde gözleri
Bakamazlar ki ardlarına, çünkü gamsızdırlar
Güneşle ufkun bakiştiğı yerden yürürken siluetleri
Yürekler bembeyaz, gülüşleri bereketli
umut çiçekleri kucaklarında
en güzel baharları açarak
mevsimine doymamış sevdaları başlarına taç yaparak
çocuk ritminde adımlarla yürürler
hiç dayanır mı ki duvarlar
kulağını bir daya göğüslerine
her dil, renk ve yaştan süzülmüş melodiyi dinlersin
destanlarını bırakıp giderken
bu seslenişidir yüreklerinin
gör bak gözbebeklerine
yemyeşil dünyanın kuytuluğunda çiftleşen
sütbeyaz güvercinlerin gülüşünü görürsün
masumdur bakışları
kara ölüme savurur şahin dalışı yumruklarında
ezerler örsle beraber
ve böyle yaratılar yaşam adına ne varsa
herşey onun uğruna diyerek.
Sokratçaydı duruşları
Mezopotamya güneşe sökende
Mazlumların cemresinde “of” çekişlerimizi gömdük.
Güneşle ufkun tutuştuğu yerde gözlerimiz
İşte böyle yürüyoruz artlarından.
Önümüzde açan baharları
ve bir de o güzel selamlarını toplayarak

Serhat SOFİ

KADINA YAZILAN ŞİİRLER

"Sen baktıkça gözlerinde diriliyor asırlık harabeler."

ZİLAN

Bu dünya yıkılsa da
çağrı var
Zilan'dan yana
Çünkü Zilan yeni bir dünya
saydam düşlerimin somut aşkı.
Bilinçaltımın çılgılığıdır Zilan.

Medya DOZ

***PAWAN**

Dağların eteğinde dilsiz bir aşk türküsüdür
Pawan'ın yüreği.
Gözlerinde satılma korkusu, sivrulma korkusu
Zincirsiz bir köle
ilkel gözlerin bakışlarına maruz kalan
Sınırlı bir arazi alınıp satılan.
Diren Pawan,
bildiğin kadar diren.
Boyun eğme boyun eğen dünyaya
dünya bildiğin kadar büyük değil.
Sen deniz dalgası
köpüklerinin eylemi yok
çırpınışlarının ise adı konulmamış

*Lewje mahkumiyet yuvasısın
Pawan'ın yüreğine sınır .
Ve sen kendi sınırında taşlanmaya mahkumsun.

Pawan, sen sorgumun alınterisin
sen gerçekliğimin gerçeğisin.
Lewje'nin vasatlığında ,
yanıp sönen ışıgım
asiliğimsin diren
boyun eğme.....

Medya DOZ

Pawan: Bir Soran kızın ismidir. Anlamı sınırlı arazidir.
Lewje : Pawan'nın yaşadığı köy.

ANNEME HİTABEN

Kaç yıl oldu görmeyeli
kaç mevsim
yüzüne hasret kaldığım günler
Ne çabuk büyüdü
anımsar mısın beni
Ben senin sarışın kızın
hayalindeki yüzüm
şimdi büyüyen çocukluğum.
Hayalimdeki yüzün
ak saçların
acılı duruşun
ve sesin
güven veren dokunuşların
yıldızlı gecelerimde huzur veren
anadilimde yüreğime işleyen
ninni ve masalların
sevgi ve barış kokan masalların...
Masalların sabaha de sürsün isterdim
çocuksu özlemlerim güneşi koynunda
huzur veren masallarınla
selamlamak isterdim.
Masalların düşlerimde tamamlanırdı.
Ak saçlarında dilsiz bir tarih
çocuk yüreğime anlatamadığın
gizli yaşanmışlıklar.

Büyüdüm
bir uzun yolculuk bekliyordu beni
artık senin için bir masal
genç bedenlerin savaşında
yaşama dönüşerek
görkemli dağlarımın yolculuğunda
Beni uzun, dönüşsüz
yolculuklar bekliyordu anne.
Suçlusu masalların olan
adını bir türlü koyamadığım
bana yabancı gelen
masalsız o kenti bırakmışım.
ardımdan ağlamalarını istemem anne.
Dağlarımın tüm çiçeklerini
armağan ediyorum.
Toprağa düşen masal çocuklarını
unutma anne!

Zelal REZAN

KADIN İÇİN

Bakışların girdabında yüzüyor olmak
ya da esir olmak
uçurumlar yaratarak
ve kendinden bir şey bulmamak
kendi ömründe
kendi kaosunu yaşarken
sorgular cehenneminde
yine de müptela olmak
zifiri karanlıkta çizilen tarihsel kalıntılara.
Oysa
dinginliğin dizginlenmez yalnızlığını yaşarken
darmadağın olmak,
Sınırlarını çizemediğin
sonsuz bir zaman diliminde
ya puslu bir yürek dalgasında
ya da evrenin doruk noktasında bulmak kendini.
Zor değil
dört bin yıllık bir yolculuk gerek sadece....

Sema BERİ

ANSIZIN

Sessizliğin sularında yitiyor
yine bir tarih
Ve
Ömür sayıklamaları dökülüyor dudaklarından
yüreğine uzanan yamaçlarda
siliyorsun tüm ayak izlerini,
bir kadın bakışlarında yıkanıyor acılarım
sessizliğim ,
sululuğuma devriliyor
sesimdeki ıslıkla
nice kayıp zamanlara
bir ağıt oluyor,
ansızın.

Özlem JİYAN ARZEBA

SUSUZLUĞUM

Sen susuzluğumsun
tenimin çöl renginde.
uçurumların çağrılarını
coşturur tüm zamansız şarkıları.
Gün toprağa döner
dökölür gökyüzünden tarifi bin yılları alan öfke
aşkın unutulmuşluğuna inat
ve sevmişliğinin ötesine.
Sen acılarımsın,
yalnızlığın kırbacını derin soluyan
Gecenin vurdum duymazlığında
kaybolan sesinde
büyür deryam, büyür sabrım.
Sen acılarımsın
varlığımın en somut haliyle dokunduğum.
Sen özlemimsin
yağmurlarla gelen yüreğime,
arılığın ufkunda saklıdır gizin.
Acılarıma yarenlik eden gül yaprağı
kokususun bazen
Sen gerçekliğimin
başka dilerde söylenen türküsü
sevda sınırsızlığının sonsuzluğunda saklı olan.
Sen yani ben'sin .

Dorşin POYRAZ

DENİZ KIZI SEN OL

Suratların yalancılığı seni kandırmasın
Gözlerin hep derinlerdekini arasın
Oralarda bir yerlerde saklanmış
hazine sandığını bulmalısın
Sen kadınsın, güzellikler yaratacaksın
O yalancıyı sen kendi güzelliğinle vurmalsın
Özgürlüğün yolcusu
ve doğayla özdeş deniz kızı misali
derinlerde yüzmeyi bilmelisin
bulduğun sandığı su yüzüne çıkar
sandık öldürülmüş, yalancı erkektir
sense güzelliği yaratan
aşk ve sevginin timsali,
sandıktaki gizli hazinesin.
Ama dikkat
şişko göbekli, kirli sakallı deniz kızı avcıları
ve denizleri kirleten doğa düşmanları
her zaman, her yerde olacaklar.
Sense daha derinlere, daha derinlere dalmalısın
Ve kimse inanmasa da
özgürlük ateşini orada
suyun içinde yakacaksın.

Nuray DENİZ

HASAT ZAMANI

Kadın narinliğinde başaklar sararırken
Haran Ovası'nda,
Emek, güneşte kavrulmuş ürün veriyordu.
Çıplak ayaklı toprak kokan kadınlar
gözyaşlarıyla toprağı sulayan çocuklar
ve
Aristokrasinin kopyası beyaz fistanlı
erkekler
yarına umutlar bağlanmışlar,
yarın da onlara, bugünden kalan.
Bu gün yaptıkları, taşırdı kendini geleceklerine
Ne zenginlikte fakirliği yaşamak
ne sofrasına kurulmuş aristokratlara meze olma
Ve ne de bilinmezliğe bilmeden gizlenen vardı.
Başaklar sararmaya durmuştu bir kere.
Kurtarılmayı bekleyen Hasankeyf dışında
acıya bürünmüş hayat
mutluluğa gebe düşmüştü.
Güneş doğudan yükseliyordu,
doğu Harran'da.
Kapıları medeniyete açık Amed ötesinde
tarih kokan Nemrut,
ve mutluluk gözyaşlarıyla dolmuş Van gölü
Başaklar sararmaya durmuş bir kere
Ayrılık treneleri
hasret ve umut treninde yol alıyor
Geri dönmüyor gidenler
kalanlar toprak evlerine,
kara çadırılı zozanlarına,
çobanın kavalına
berivanın türküsüne
ve dudak çatlatan su kaynaklarına
sütüne, kaymağına, balına döndüler

Başaklar sararmaya durmuştu bir kere.
Hasat vaktiydi.
Okyanus maviliğinde Muş Ovası
Harran savruluyordu.
Zagros'un asiliğinde ,
kar ve fırtına
güneşin yakıcı alaborasına tutulmuştu.

Başaklar sararmaya durmuştu bir kere
Aşk yaşamla başlıyordu
Ayrılıksız.
Sevgi ve güzellik sözcükleri dudak tiryakiliği
sinmişti duygulara,
ruhlara...
Aşk, sevgi, güzellik
tanrı ve tanrıçalarla Agiri'de toplanmıştı.
Demirci Kawa bedenlerini
dirhem dirhem eritenlerle
yeryüzü cennetinde dans ediyor.
Ahmede Xani, Mem û Zinler de dirilmişti,
aydınlığa yürüyen özgürlük aşığı gerilla da.

Başaklar sararmaya durmuştu bir kere.
Güneşi görmenin mutluluğu
ve sevinci içinde
başardık... başardık... başardık...
diye haykırıyorlardı.
Kadın güzelliğinde doğa
yaşam, renk cümbüşünde
gerçeğe yol alıyordu durmaksızın
çalınmış hayaller
hançerlenmiş
ihanete uğramış duygular
Ve
tarihin imbiğinde damıtılmış sevdalar.
her şey kendine dönüyordu çünkü

Başaklar sararmaya durmuştu bir kere
başak, özgürlük
Başak, geleceğe özlemli
özlem artık gerçektir
Başaklar sararmaya durmuştu bir kere

ANA

Senin de hayalin
yıllara hasret kaldığın oğlunu görmek değil midir ana?
Kimi gecelerde ninnilerle
kimi gecelerde lori de lori ile nakışlı beşiğinde uyuduğum
korkunç fırtınalı,
yağmurlu gecelerde sevgi-şefkat dolu kucağında
apak sütünle emzirdiğin oğlunu görmek değil midir ?

Yalınayak gezerdim,
Kaldırımlı uçsuz ve sonsuz asfalt yollarda
bir kedinin atikliği, küçük çocuksu yüreğimle.
Bazen diken batardı ayak parmaklarıma,
canım yanardı.
O vakit göz pınarların dolup taşardı
Zamanla çocukluğum özlem oluyor.
Bak ana,
yüzlerce büyüyen çocuk
özgürlüğün beyaz güvercini
onların her biri hançerdir zülme, barbarlığa.
Her biri tomurcuk güller.

Ve yıllar oldu duyamıyorum
küçük şömineli odada yankılanan müziği
bazen çağılayan sular eşlik ederdi dağlardan
rüzgarın mahsum esintisi.

Biliyor musun ana, artık sessiz söyleniyor şarkım
ve bana senden kalan
karanlık ve yıldızsız gökyüzünde
lori de lori sesinin yankısıdır.
Hala yüreğim, elindeki dövmelerin acısı
kulağımda dinmeyen ses tonu.
Fakat, bir gün ana, bir gün
saplanırsa göğsüme yağlı kurşun
bilesin ki beni öldüren kurşun değil
gözlerimin açık, arkada kalması
ve alnımdaki öpücüğünün ıslaklığının kurumasıdır
Nasırlı ellerinden öperim ana.

Çeko ŞİMAL

KADIN ÇİÇEĞİ

Ha kadın çiçeği
ha ağlayan gelin
boynu bükük
ve gözeneklerinde tutuk kalmış
asırlardır aynı kaderin furyasına akan
hiç bitmeyen sınırsız mekanın
ateşli tutkunu yaşlar
Dört bin yıllık kana inat gibi
toplamış kendinde bütün kızıl tonları
soluk aldırılmaz tahakküme,
dur dercesine soylu
ve savaşçı
Hep gelinler olur,
veren-verilenler
Bilimsiz bir mitin
dingin
ve kuytu bir tarih cenderesinde.
Kimi zaman yas dolu avuçlarında
kimi zaman ağıtların yakıcılığında
zılgıtların isyanında
ama hep tutuk ve durağan
sessiz ve körce
ve hiçbir ezgiye benzemeyen
notasız bir melodidir çığlıkları.
Hiçbir duyunun idrak edemediği
ama her bahar
aynı görkemiyle...

Sema BERİ

TÖRE VE ÇOCUK

Töre denen elbiseyi nerden bileyim
içimdeki şu çocuğa nasıl giydireceğim.
Ben değilim söz dinlemez.
Bir canım bir de beden.
İnanırsanız şu günahkara
sözlerim en içten
ve derinde
asıl isyan eden o,
isyan çocukta
Uzun yıllar ataçağdan bu yana
hepinizden çok inanmışım ona
içimdeki çocuğun hain suskunluğuna.
Naçar bir bekleyişmiş bu benimkisi
yüreğimin mezarında, bahar sanmışım
kendimi tanımadım, yıllar yılı ağlayan çocuk sesini.
Hıçkırıklarında sevdam,
haykırıışlarında göğsüm delinmiş

Affet beni çocuk!
Affet!
Olur sanmıştım,
kendimi aldattım.
İmkansızın kucağında
ölümüne uzandım.
Sınırsız sınırlardan
vicdansız sınamalardan
sürmüştüm seni.

Yapayalnız, bir başına
ulaşılmaz adaya
Bütün yalnızlığınla patlamaya
her şeyi yıkmaya hazır
bir atom gibi yüreğin
vurdukça deliyor bağırimi
her vuruşunda çocuk
ataçağın kadınlığı dökülür
paramparça olur yerde.
Benden geriye sadece onlar
bütün duraksız hayallerim
ve sen kalırsın.
Su gibi duru bakışında yıkanır
yıkandıkça aklanırım çocuk!
Sınırlardan yükselen
ihtişamlı dünyam titrer sesinde
Ve seni yok sayan dünü
depremlere varan ilk adımına
sana koşarım çocuk.

Beritan LELİKAN

GÖZLERİM ZİLAN'IN GÖZLERİNDE

Tanrıça Zilan
Zilanca bir öfkeyle bakıyor gözlerime
Güneşimi çaldılar diyorum, güneşimizi.
sözcük boğazımda düğümleniyor
konuşamıyorum daha fazla
"tarihe bak" diyor
sana miras bırakılan tarihe
uzaklara değil
yanı başındaki tarihe
ve alıp başımı kollarının arasına,
saçlarımı okşuyor
bir ana şefkatiyle.
Sonra
başımı alıp avuçlarının arasına
tebessümle
"bak ışığa bak" diyor
destan olanlara, kahramanlara
Etrafıma bakıyorum, el yordamıyla ...
Komutan Agit halaya durmuş biraz ötemizde.
Dayanamayıp koluna giriyorum,
zılgıtlar eşliğinde....
Ve Mazlum'u görüyorum
Dörtler'i, Sema'yı
Ronahî ve Berîvan'ı
Ve daha nicelerini...

AFRET

21.yüzyıla göre ayarlı zaman falında
zamana “geçersen geç” diyen
çılgın bir kadın çıktı.

Zaman
belirsiz kaynağından akan
yürek sızlatan bir yeşilmiş
umurunda mı ?
El aynasında saklı
Afrodit aynasında
Güneyli bir Kürt kadının -Afret- yansıısı
Sağanak masalsı anlatımlar
günbatımlarını düşlerken
yeşilmiş bir bahar.

Yıldızları gece esintisinde
gözlerine yerleştirip
ağlayacak
her hangi bir kadın var mı?.....

Asra JİYAN

YANKILANACAK SESİN

Işık gözlü güzel
uyan ve etrafına bak.
Üstün kapatılmış,
kapılar ardında sessiz bir çığlıksın.
Yok edilmişsin.
Kaldır başını,
uzat ellerini, yırt karanlığı
Güneşe uzan
Uzan ki üşüyen ellerin
Titreyen bedeninde sıcağa kavuşsun.
Tomurcuktan çıkıp filizlere dursun.
Güneşle gözlerin açılacak
yeniden merhaba diyeceksin
Ülkeme
Dünyaya
Evrene
Duyacak yedi cihan
Kapalı kapılar ardından
Mavileşecek evren, dünya ve ülkem
Kırılan kapılar görecek
Uyanan gözlerle
ilerleyen adımlarla

Zinarin NUPELDA

SELENA

Ah Selena
burada hüznle koyun koyuna yürekler
gözler bir savaş sonrası, yorgun muharib
Ne zaman karanlık sarılsa kirpiklerime
usulca sen sızıyorsun hücrelerime
"ömür" diyorum belli-belirsiz
o tekil şahıslar istilasında şimdi
hepimiz bir yerlerde unuttuk mevsimlerimizi
ondandır belki
her bahar bir hamleyle koşturur ardın sıra
yalın ayak çocukluğumuz.
Bunun içindir ki
her serüvende
emanet yorgunluğuyla yalpalar gençliğimiz.

Söyle Selena,
zaman durgunlaştıkça gözlerinde
gri bir tınıyı alkışlıyor sesin
ve geleceğin motiflerinde şarkın.
Bak Selena,
sen baktıkça, gözlerinde diriliyor asırlık harabeler
sarı bir sonbahar kokuyor bakışların
ve bir yaprak dökümü dudaklarında sitekler
taştıkça içindeki o coşkun deniz
gözlerinin uçurumunda vurulur bir çocuk
yaralanan ben olurum apansız
Çılgınlıkla klavuzumuz
tarihe bir damga mı
ne dersin yaptığımız?
Yalnızca bir dokunuş belki de
amatör coşkunluğumuz.
Bilmem hala ürkek,
hala utangaç mı o kız?

Utanmama adına bakıyorum desem
bakışlar hırçın, esmer bir perçem.
Baksam kanayacak birileri
bakmasam inkar gibi Galile'yi.
Sakın yitirme gözlerinde yaşamı
yitirmek
yitirmektir kendini.
Bir tek ayrılığa titrer ellerim
Ayrılık diyorum,
zoraki bir kopuş alışkanlıklardır
İtaatkar zincirler çıplak ruhlarımızda
çıplaklığımız, bir kopuş maddeden
ve başlangıçlarla yitirilen
eksik bir süliet, fırça darbelerinde
tamamlanmamış bir resim gibi
yarım gözümüz.

Susma Selena,
doğruluk keskinleşse de olanca hızıyla
sözcükler kanatsa da dudaklarını
ve
bilsen ki ıslanacaksın lanet yağmurlarında
yüz çevirse de tanrılar, tanrıçalar
sana dipsiz kuyularda çekilse de akışlar
Susma
sen, sen olmanın ayrıcalığında.
Ben mi Selena,
dilimde ki tek lisan yalnızlık şimdi.
Bir dizi telaşa savuruyorum belleğimi,
içimdeki koridorlardan yükseliyor ayak sesleri
ve
varoşlarımda isyana duruyor,
çığlık çığığa bir kadın.
Kapasam gözlerimi
kendimde hapsolacağım

Özlem JİYAN ARZEBA

SERBEST ŞİİRLER

*"Meğer içindeki ateşmiş
gözlerindeki kirlenmeyen yanın kaynağı."*

KAVGAYA UYANDIM

Sessiz
ve dingin bir rüzgarın
boşlukta uğuldaması sözlerin.
Her defasında
nefes dahi alamadan başlayan
tamamlanmayan mazeretli serüvenlerin
yılların ayaklarının ayaklarıma bıraktığı
izler misali uzak coşkular
Ah!
Balta girmemiş dünyamın hırçın beni
Sahi bu sefer
kavgayla bulmaya mı geldin kendini?

Özlem JİYAN ARZEBA

AŞKA DAİR

Oynanılan bir aşk değil benimkisi
yürekler ürkek kalıyor karşısında
gerçekliğin ta kendisi.

Yaşamın zorluklarından öğrendim
sevmenin kutsallığını.

Unutulur-geçer aşklardan değil
güvenilir aşkların ölümsüz olanı.

Bazen yıldızlar kadar uzak olsa da
deli yüreğimde saklarım
sevgimin coşturan sözlerin bilgeliğini.

Gözlerinin içine baktıkça keşfediyorum
güzelliğın sırrını
Engin denizin güzelliğinde geziniyorum.
öyle bir güzellik ki
zamansız ve sınırsız.

Dicle DENİZ

SEVDACAN

Seni kucağında büyütmek isterdim
seni sevgiyle.

Belki niye gitti,
bu nasıl sevgi dersin,
sevgimi, anlayamazsın belki.

Dinle çocuğum,
bana gelen bir ses
özgürlük sesi
o sese doğru koştum.
Mavi perdeli beşiğinde unuttum.
Unutmuş muydum,
yoksa seni uyandırmaya kıyamadığımdan mıydı,
gözlerim yaşlı, arkaya bakarak gidiyorum
uzaklaştıkça
bakıyorum, gözlerin kapalı
Ah... yüreğin beni istiyor.

Oysa
çoktan yüreğimi kopardım senden
ama yüreğim hala kanıyor.
tüm dermanlara rağmen
damarlarımda kan durmadı.
dermanını aradım
acısı hep derinden vurdu.
Yıldızlara bulutlara
akan sulara
dalgalara
ağaçlara taşlara
kır çiçeklerine
yüreğimdeki acıyı anlattım.
Hiçbirinde derman yoktu.

Bu bir ana yüreği.
zgrlğm,
kaybolan ocuğumu arıyorum.
Ne acı bir duygu,
ocuğunu kurşunlar, bombalar içinde büyütmek.
Sana ninniler söyleyemedim,
ben seni bağrımda bytemedim.
Ayrılıkların sebebi benden.
Bu ses özgürlüğün zafer umudu
güneşin aydınlığıdır.
Ne talihsiz
ne de tarıfsız desinler birileri bize.
Tarihimizi yeşerten Güneşimiz var bebeğim.

Tanya XEBAT

ZAMAN

Kimi yolculuk yaptı
kimi sadece baktı
kimi tarihe somutluk verirdi
kimi aradı... aradı
kimi yetişir gibi oldu
kimi onu aştı
ama anlaşılmadı için doğrusu
O, okyanusta yüzmek gibi bir şeydi
ne eni belli ne sonu
Zamana isim koyanlar oldu
bir millet ömrü biçildi adına
öncesi unutuldu
sonrası uyduruldu
Bu bazen karpuz kafalı bir kral
bazen kabuk başlı bir mimar oldu.
Kılıçlar dönüştü silaha
silahlar büyüdü tank oldu
uçak oldu
çemberlerin etrafında dönmeye başladı her şey
adı oldu global dünya
döndü, döndü
ne sana kaldı ne ona
ne de Sultan Süleyman'a.

Özlem KARDELEN

UMUT

Bazen gözden inen bir damla yaş
bazen dudaklarda mutlu bir gülücük
çatık kaşlar arasında fışkıran öfke
Koşarken bir meydanda, sıcağı sıcağına
ardından gelen mermi hızındaki coşku
ya da çok uzaklardan gelen sıcak bir merhaba da gizliydi
Umut; adı- sanı silinmiş her şeyin bittiği anda doğar
yeniden bir doğuştur umut
En güzel duyguların beklentisinde heyecandı.
O bir vatandı, özgürlüktü
o bir dağdı, çiçekti
o bir aydı, güneşti o
 sevilene ulaşma sevinci
yüreklere kazınmış silinmez bir sevdaydı
"Bilirsiniz arkadaşlar, ben devrimden sonra."
diye sürüp giden sohbetlerin
"Hoşçakal yoldaş, bir daha görüşmek üzere."
deyip ayrılan yoldaşlıkların varlık gerekçesiydi.
Kardelen çiçeğidir karlara bile meydan okuyan
kara inat serpilir yamaçlarda
o; ateşin kızılığında
alev, alev yanan vücutların
 kızıl kıvılcımlarında
kendini bomba yapıp
 patlatan canların cesaretidir.
Güzel insanın dediği gibi
"Umut yücedir"
"Umut zaferden daha değerlidir."

Özlem KARDELEN

AŞKIN GERÇEK YOLU

Tanrılardan gerçeğe giden yolu bulduk
iki yoldan kurtulduk.
Umutun ve korkunun satın alamayacağı
katıksızlığı anladık.
Soruların ve cevapların üzerindeki bilinmeyenlerin
en sade gerçeklerle yaşıayıp
aşkın gerçek yolunu bulduk.

Botan FIRAT

İŞGAL

Geçitsiz bir yoldu varmak istediğimiz o yer.
Adımlıyoruz sürekle avından geriye kalan zamanı.
Gençliğimizde duraksadı ömür.
Duvarlar kadar eski bu zamanda
yenilenen
yinelenen bedenlerde ruh tutsakları.
Kıyamet sonrası-cennet öncesi bir yolculuğa başlıyordu.
bizden habersiz
biz haberdar.
"Merhaba" diyordum oysa
"nereden çıktı bu ölüm?..."
(Doğan bebeklerin şaşkınlığı!)

Ozon deliniyordu.
Çöplüklerimizi değerlendirmemiz bile fayda vermiyordu.
Evren gün geçtikçe kirleniyordu.
Teori patlamaları çöp yığınlarından önce ses duyuruyordu.
Yıldızlar telaşa düşmüş
gezegenler gün saymakta.
Çünkü ne karalar ne denizler bizi doyuruyordu.
İşgal büyüyor
büyüyordu.....

Zin Agiri LALEŞ

MÜMKÜN MÜ

Bazen hissettin mi kendini
puslu ve yaşamın sonuçsuz kaldığına inandığın
izbe bir hayal deminde
ya da yeni bir imgeyle
aralamışken savaşın kapılarını
ümitsiz bırakmak
hapsedilmiş gayeleri
Ürkekçe ödenen bedellerin
sonucu mudur yoksa
tevekküllü yaşamak
ödemışken bunca diyet, boğulmaya yüz tutmak
Okyanus sandığımız bir yağmur damlasında
Ve tarihi tekerrüre zorlamak
doğuma gebe aşkları
ağlarını sökemediğimiz karanlığa hapsetmekle...

Sema BERİ

NANNA

Seni böyle mi görecektim.
Gözlerin kafi geliyor bana
içindeki saklı gerçeği anlatmaya.
Ne olursun durma öyle mahsum.
camdan bir prizmaya dönüştüm karşında,
dokunsan kırılacağım.
Her bir parçam bir tarafa dağılacak
her bir parçada ise yeniden kırılacağım.
Haksızlık bu yaşadıkların
tarihin korkunç haksızlığı
bu haksızlıklardır bana ağır gelen.
Düşlerimiz vardı
dağların öte yanında
yeni bir dünya..
Güzel yüzlü insanlar vardı
sevecen çocuklar, yürekli kadınlar vardı.
Bir de sen vardın.
İsmin gülümserdi dudaklarda:
Nanna!

Seni anlatacağım herkese,
sonsuzluğa sinmiş gözlerini.
Akan sulara
taşkın denizlere anlatacağım.
Dağ çiçeklerine vereceğim ismini,
Nanna Çiçeği

Yeryüzündeki bütün çiçeklere benzerdi bir yanın
bir yanın da benzemezdi hiçbir çiçeğe.
Kahramanların da yitip gittiği bu dünyada
sen de yitip gideceksin tüm kahramanlar gibi
bütün zamanlarda bilineceksin
sevgilerin büyüttüğü çiçeklerin içinde...

Dağ rüzgarları götürsün seni beraberinde
harabelerin olduğu yerlere taşısın sular seni
okyanusların yitik bölgelerine
kokun, sesin dağılsın tüm evrene
Nanna!
Sesin evrenin gizi
bak yürüyor dağlar, ovalar
gidiyorlar uzak ülkeme
yürüyor taş, toprak, ağaç
uçuyor tüm kuşlar
sadece göçmen kuşlar mı göçer sandın.
Bak göçüyor tüm kuşlar
gidiyorlar buralardan.
Gidişin hareketli kıldı zamanları.
Yaralı kanatlarından kanlar damlıyor.
Utansın, seni vuranlar
utansın gökler
utansın
Aldanma sakın Nanna!
böyle çaresiz yakarışlarımıza.
bizimkisi
gözyaşlarıyla gizlenen bir yaşam bahçesi
bir düşünce deryası
felsefik bir karmaşa
geçmişin doğurduğu ağır gelenekler silsilesi.

Bizi tanıklar bilirler,
uzak kalmadık hiç kimseye
uzak kalmadık göklere.
Yüreğimize giden yolları açık tuttuk daima.
En uzaktaki yıldızlar bile şahit olmuşlarsa
eğer yaşamımıza
duygularımızı paylaşıyor olmalılar.
Gelecek yıl bu zamanda
güneş sarı tepelere ışığını vurduğunda
ben yanında olacağım
Nanna!
Kuşlar çıplak kayalıklara konduğunda...
çiçekler havaya savrulduğunda...

Şahan WELAT

ÇOCUKLARA ARMAĞAN

Şiirlerin yüreğinden anlatmak
gülüşlerin yitirildiği anı,
anıların kurşuna dizildiği anı...
Aramak,
zamanda dans edercesine.
Günün kırmızımsı örtüsünde
toprağın kokusuyla yabancılaşmadan
uyanmak o vakit.
yüreğinde hüznü kaybedenlere
uzatmak avuçlarla karanfilleri.
Ve
şairlerin bakışlarıyla bakmak
çocukların çamur kokan ellerine.
Çocuk yüreğiyle görmek bazen
yitirilen oyunları.
Mermilerin kapattığı yolları doldurmak
bir gece vakti papatyalarla ...

Roşna ZAGROS

GERÇEĞİNE DÖN

Suskunluğumu değil
suskunluğum altındaki öfkeyi sor.
Beni, yaşanmamış anılarda değil
yaşanan gerçekte ara.
Umduğun yaşamı bende değil
yaşamı, yaşanabilir yaşamda gör.
Sevgiyi renklenmiş biçimlerde değil
renksizliğin altındaki ruhun güzelliğinde bul.
Aşkı "sana aşığım" sözlerinde değil
aşkın savaşla meyvelendiği dağlarda ara.
Kendini başka yerde, başkasının ruhunda değil
kendini sana gizleyen ruhunun derinliklerinde bul.
Bilincinin sonsuzluğunda gerçeği
ve seni senden alıp götüren ruhsuzlarda
gör, tanı!
Ve gerçeğine dön!

Mervan GUİ

SOĞUKTUR YALNIZ DORUKLAR

Ey hasretin yüzündeki keder
narin kelebeğin hafif ruhu
Lawkê Xerîb'in umut gülüşü
namlu ucundaki sıcak ısıklar
duyun beni
Duyun ki uzak diyarlarda
müjdeli bir düştüyüm
düşümde sen varsın
senin için burdayım
bir de hayatın adı için.
Yani El-Araf'tayım, doruğunda
çıldırta yüksekliğindeyim.
Bakıp dururum etrafıma öylece
gönlümce kaygısız.
Ardından süzülürüm gözlerinden yavaşça.
Dört dönerim etrafında ayak izlerinin.
Sonra ecelsiz usulca
bırakırım kendimi aşağılara
taa yolların geçtiği yere.
Ve şunu derim
El-Araf
ey ulu doruk
tanrının yeri!
Biliyorum gözler büyük görür sende.
Kirli perdeler kalkmıştır sınırında
açıktır her şey.
Amel defteri gibisin.
Ana sütü kadar temiz
melek gibisin
yalansız, dolansız.

Hem söylesene nedir ki yalan.
hayallerin utancıdır onlar
zayıflığın kurtarıcısı
yalnızlığın sevgili eşi
çıplağın kılıfı, gevezenin lakırdısıdır.
lakin aynı kapıya çıkar hepsi.
Yuvarlanıp giderler boşlukta
Konu olur masallara
ama yolu geçmez ki masallardan.
Büyüler tutmaz, numaralar sökmez.
Yine de sen yalnızsın El-Araf.
Şeytanî kurnazlıklar adını anmazlar,
akılsızları ise silmişsin haritandan.
Unutulmuşsun arsız duygularında münafıkların.
Her iki dünyaya giderken uğramaz sana kervanlar
yollar şaşırıp gider eşiğinde.
Sense ortasındasın iki alemin.
Cennete santim yakın
cehenneme ise aşıkâr.
Terazinin direğinde momentisin gerçeğın.
Merhamet yok mu diyorlar sende,
aldırma onlara.
kaç gramdır ki ağırlıkları, tartsan akıllarını.
Buzullarda yanan volkansın
yüzünde billur hayat
içinse alev alev
ufkunda düşün...
Gerçeğı arıyorsa kimse
ne cennettedir o ne de cehennemde,
senin altındadır
tam bastığın yerde
ve sen, kendin olmadan yaşıyorsun.
hayatın adanmıştır gerçeğe.

Xeyrî MALAZGİRT

ÇOCUK YÜREKLİLERE

Bir nokta mısın yoksa bir çizgi mi
Ey yüreği sevdıyla çarpan gül yüzlü çocuk
sen ki dağlara sevdanla
omuzlamışsın çocukça yarınlarını
Peki nedendir, sık sık ağlayışların
doğuşunun sancıları mı gözyaşlarını akıtan
yoksa maviye sevdandan mı
Ey maviye sevdalı serüvenci
ve çocuk yürekli.

-.-

HASRET

Ahmet Arif'in yorgun ve yaşı sesi
dinlendirir beni buğulu zamanlarda.
Zaman ki çekimser bir edayla
akıyor bilinmeze doğru.
Olamıyorum içinde
akamıyorum içinde.
Bedenim hep aynı dinginlikte
yüreğimse zamandan da hızlı.
Bu ayrılık
hangi çelişkinin kaynağından büyütür kendini.
Orası bir muamma
Yüreğim aşka muhalefet
nedeni, kendi gizeminde saklı
saklılığından sıyrılarak gösterir kendini
yüreğimin efendisi hasret.

Canda ANDOK

SANCI

Zaman beşikteyken ılıklarım boğuldu
yarım insan dediler, başım örse vuruldu.
Beni gömen ellerin, ağı ören gözlerin
dokuz ay sancısını çekti narin bedenim
Gittiler, geldiler
güneşe dur dediler
zamanı kirletince karanlığa daldılar.
Sen ağla
akan kirli zamanın çarkına
zincirime takılan isimsiz duruşuna
yine bende gülen bağrımdaki merhamet
yazgısız talihimde zaten kopmuş kıyamet.

Medya

EMEKÇİ KIZ

Bir ben miyim sele kapılan
yaz sıcağının tozlu patikalarında.
Yürüyorum gece yarısında
gerçi gece uzun hava nemli
ve sen emekçi bir kız
anlatabilmek zor
ay ışığında yüreklinin sesini.
Ağaçlar iyi dinler
kalp atışlarının nabzını,
Her adımın ahengiyle yaratılan
güzelliklerin içinde esen rüzgarı anlatırım diye.
Bir şafak vakti
belki bir gece yürüyüşünde
sabahı beklerken
adını yazıyorum taşlı yollara.
Bir aşka tutulurcasına
daha ilk dönemeçte gidiyor.
Çözülmesi zor bir bulmaca gibi
ağzın bıçak yarası gibi
bağırmak isterken bağladılar beni bir ağaca.
Güneşle ölmek yakışır bana.
Sana yaşam ateşi armağanımdır
Emekçi kız.

Pale BARGIRAN

YALNIZLIK

Ne toprağa haram hazineler gömmüşüm
ne de başak veren ekinler
Bazen üç kuruşluk bir hiç uğruna
yanar bedenim
Ben ki sevdayı, kavgayı
birlikte yaşayan insan
her zaman yüreğimde bir yalnızlık saklarım.
ne ben bilirim
ne de bilir dostlarım.

Xezal EKİN ÖZALP

GİTMEK

Acelem var, gidiyorum.

Gitmek, düşler ülkesine
düş görmeden, düşmeden
yollar uzun ve acımasız
ecel pusuda ölüm kalleş
ve ben
düşlerin en güzel çağında olmak isterim.
Bir yanımda karanlığın kör kuyusunda
bir yanımda aydınlıkta, pirlar diyarında.
Çantamda bir lokma azığım
yüreğimde bir demet hasret çiçeğı
gözlerimden dökülen özlem damlalarıyla
Muhammed'in kovulduğı ülkeden yola çıkarak
Kerbela'ya ulaştım.
Ne tarih yazdı bunu
ne de bir ressam çizdi, Mona Lisa güzelliğinde.
Ah ne yaman bir bela.
Dinle ya İbrahim ya İsa!
Sizden daha çok çiledeyim.
Karanlığın çiğ sesini delecek ışık.
Ve o ışığa ulaşmak için
düşlerden çıkıp gerçeğe yürüyerek
kırılmadan umut bir fidan tazeliğinde
kırılmadan inanç
su verilmiş çelik sertliğinde
çok çiçekli güneşe doğru
deryalar ortasında doğacak.
Dün kadar eski, bugün kadar yeni
ve geleceğın portresini çizerek.

Xezal EKİN ÖZALP

HÜZÜN

Meğer içindeki ateşmiş
gözlerindeki kirlenmeyen yanın kaynağı
Kelebek gibi atıyorum kendimi
şimdi o ateşe.
Gözlerinde arıyorum.
Rüzgarsa savuruyor küllerimi,
Ağlıyorum.
Yıldızlar gözyaşlarım.

Zînê NÎDAL

FEDA

Pusatsız sevdalara düşmüşsün
gecenin ayazında.
Soğuk pınarların suyuna
toprağımın katığına vurulmuşum
talan edilmiş umutların diyarında.
Cana can veren güneşin ateşindedir umut.
Eriyerek dirhem dirhem, yaratmaktır tutkumuzu.
Sarsa bile dört yanımı, kahpeliğin şerri
umuttur
her gün yeniden doğan güneş gibi.

-. -

HARABE

Yağmur getirdi sisleri.
Sizler de vardınız sisler arasında.
Ben gördüm,
sizler de gördünüz ışıklarını köyün.
İslandıydınız
üşüyordunuz
sıcak bir bakışa muhtaçtınız.
Köpekler bile hırlamamıştı sizlere.
Işıktı kılavuzunuz
uçurum kenarında buldunuz kendinizi.
Köydü uçurum
ateşti
demli bir çaydı belki de sizi çeken.
Derinliğin çekim alanına girmiştiniz bir kere
düşecektiniz başka çareniz yoktu,
yakacaktınız başka çareniz yoktu.
İnsandınız, gölgeleriniz de vardı
sizi izleyen korkularınız da...
Korkudan yakmıştınız ışıkları zaten
aydınlıktan uzaklaşınca da kadardı görüntünüz,
kendiniz gibi umutlarınız da karanlıkta kayboldu.
Acınası haliniz oyundaki rolünüzdü.
Künyelerinizin uğur getireceğine inanıyordunuz.
Her çaresiz kalışınızda talimatlara sığındınız
Işıklar yakılırdı
miğfer geçirilmiş teneke kafalarınıza.
Hiç tanımadığınız ölümü
görmemek için gözlerinizi kapamalı
ya da cesaretinizi toparlayıp ölüme bakmalıydınız
ya ölmeli ya da uyumalıydınız.
Korkuydu
cesaretti
barutun ölüm kokan sarhoşluğuydu
talimlerde kendinizden geçmenize sebep
şaplı konservelerde yediniz beyinlerinizi.

Gece ulaştınız,
ateşler sönümüştü,
sizden önce içilmişti çaylar
sıcak bakışlar sizden öncekileri ısıtmıştı
ve onların sıcaklığı duyuluyordu hala.
Sizden önce birilerine tutulmuştu ki
çocukluklarında geziniyor rüyaları.
Yer yoktu sizlere
çekip gitmeliydiniz ait olduğunuz yere.
Sizler yaktınız köyleri
sizler yaktınız.
Utanmalısınız!
Yüz boyalarınız akıyor,
aynanın karşısında hep boyanacaksınız.
Gittiğiniz yer, ışığı yanık bir harabe şimdi.

-.-

ALİYA REŞ'TEN

Çiçekler solmasın, he mi ?
Kızım gözlerimde
Ah özlüyorum işte
Kavgamın baharında bir çocuk gördüm
yarı baygın, soğukta
Değil ki karakış fırtınası
sekiz mart gününde ana
yeniye emzirir bahar memesinden
Zannetme okyanus kasırgası
o çocuk
gözlerimin içinde
sıcaklığa hasret
boynu bükük, orada
çiçekler solmasın
Canım
sevgili kızım yüreğimde
o çocuk hala titrer.
Sağanak değil
yağmur ıslatmamıştı bile
bir bahar fırtınası
çiçek beslensin diye
ama baygındı, baygın ...

Tiyatro anfisinde ılık ılığaydı.
O ocuk, kızımın ilk ılığında.
ieğim solmasın.
Yeniye yaratanlardı emek sıralarında
onu gördüm, onu,
mahsumdu
Uyku ölümlü gecelerde, vahşete kini vardı
melül gözlerinde.
Düşündüm de
belki ihtiyaç vardır bir- iki söze
o, gözleriyle konuştu, gözleriyle
mana verdim
ülkemin bu toprağında güneş
tılsımlı kül rengi bulutların ardında
o ocuk
Aliya Reş'ten canım...

Azadî

UÇURUM

Bir çocuğun gülüşünde seni görmek
veya açan bir nergis çiçeğinde.
Bazen bir karda ayak izlerinde
bazen, bir uçurum dibinde
 filizlenen tomurcukta
seni görmek bir gecenin titreyen neminde.
Kabusunu yenip duyulmamış duygulara hitap etmek
ve içine çekmek
 nemli bahar kokusunu.
Küçük bir çaydan, bir ırmağa ulaşmak.
Engin denizlerde kulaç atmak.
Gül yapraklarını dökmek denize.
Ardı sıra yüzmek,
yüzmek ve ulaşmak okyanuslara
Zemzem suyundan içmek.
Damla damla akmak,
 damla damla akıtmak yüreğini.
Seni görmek kuytuluklarda
bir beşik başında görmek seni.
Kadının örüklerinde
ya da o içli ninnide
içine çekmek kokunu

Yağmur sonrası ıslak toprakta
çiğ damlasına adını yazmak
Gökyüzünün yedi rengine
seni çizmek
ve boynu bükük yedi verende
kendini görmek
veya herhangi bir kum taneciğinde
bir x ışığında kendini görmek
kim bilir belki de hep o tekrar eden labirentte.

Dedim ya
bir uçurum dibinde
ulaşmak zordur
bilirsin!...
Ve boynu bükük yedi verenin doğrulması
işte okyanusun dibine kök salmış o gül
ama ulaşmak görmek gibi değil
dedim ya,
uçurum!...

Berfîn ZİNE

TUTANAKSIZ ANILAR

Bir yaprak daha düşüyor.
Sayısız acıların,
kanla sulanmış ömrün bağrından.
Tutanaksız bir zaman diliminde
kaybolup gidiyorum.
Tutanaksız anıların girdabında
hummalı sözcüklerin gizemiyle
onarmak isterken kırıkları
bin parçaya böldüm.
Şiddetli bir deprem sonrasında
bilemem ham duygularımı süslemeyi
ithal sözlere alışkın değilim
bu yüzden tok konuşmayı severim.
Tarifi kolay değil
köksüz bir ağacın dal budak salması.
Her şey anlamlı bir uyum içinde oysa
iyiyi kötüden
güzeli çirkinden
ayrı tutmak zor.
gülü düşünelim mesela
bülbulün ilham perisi
bir de diken
gülün çirkin sevgilisi
Her nedense koyun koyuna yatar bütün karşıtlar.
Aldırmayın gecenin zifiri karanlığına
bağrında taşır her sabahı.

Gönlünüzü ferah tutun a dostlar
yarın yine güneş doğacak
Acılarla yoğrulmalı her anımız
mutlu günlere dair
boşuna aksini iddia etmeyin
herkes olduğu yerde
Kayıplar ve ayrılıklar üzerine
bütün sözlerin
şiiirlerin
ve şarkıların aşkına gülmeli insan
acının çirkef yüzüne.
Halbuki görünendir aranan
gönül süzgecinden göze yansıyan
yaşadığımız andır görünmez olan.
Hep beraberiz oysa
bir ömür boyu
dünyanın her diyarında...

Xemgîn DILBÎRÎN

DOĞANIN SÖYLEDİKLERİ

Bulutlar açılıyor ipeksi bir yumuşaklıkla.
Yıldızlardan geriye bir venüs kalmış
belli-belirsiz
Kuşlar doğadan bir senfoni söylüyor
bir tenörün en nazlı edasıyla
Dağlara çöken duman
keklik sesleriyle buluşup bozmak istiyor
evrenin akıl almaz güzelliğini.
Dağlar şimdi heybetli
dorukları, bulutları deldiğinden midir, nedir?
Sabahın ilk saatleri
beklenen sevgililer kadar nazlı
ve içten gösteriyor güneş,
ilk ışınlarını
karanlık tanrılarını yerle bir ederek
aydınlatıyor dünyayı.

Azad KARER

ALTI YIL

Altı yıl geçti gitti
sensiz babacığım.
Yine sensiz bir yıldıym ...
Uzaklara gitti diyenlere mi inanayım,
vuruldu diyenlere mi
bilmem ki!...

İnanamam ölümüne.
Sen uzaklarda ol yine
buna inanayım...

Bahar AGİRİ

BAŞKA

Burada her şey bir başkadır.
Mayıs başkadır.
Mayıs'ı yaşamak başka.
Senin hemen bir kilometre ötede
soluduğunu düşünüyorum.
Solğunun sıcaklığını göğsümde hissetmek
bir bambaşka düşünürken
tütünsüzlük başka...
En yüksek dağın sıfır noktasında
içinden çılgılık atmayı geçirmek ya da
oturup sivri bir kayanın üstünde
düşünen adam figürünü taklid etmek.
Dedim ya canım
burada ben bile başkayım...

Kenan SARYA

DENİZ BENDE KAYBOLDU

I.
Alabora olmuş yelkenli tekneler
karanlık denizlerle boğuşurlar.
Tayfa Cemil ile gidendir delirmiş deniz.
Sabah şafağından akşam şafağına
dikiverirdi yelken direğini.
Laz Mahmut'un duymaz gözleri
karanlıkta açtı rüzgara yelkeni.
Fakirin çocuğu Cemil ne bilirdi ki
dolunayın getirdiklerini.
Kabarmış deniz, gel-gitli
öylece donakalmış Tayfa Cemil'im.
Başına öpücükleri
bir dilim ekmekle koyuvermişti.
Tahta kapıyı çarparaktan koşuvermişti
ilk günün sevinciyle.
güneş, şafağı uğurladığı vakit
mor ışınlar denize düşer.
Kızıl, pembe, mavi
Ardisıra renk çemberi.
Denize özlemdi onunkisi
ilk okuduğu romandı.
Hayaliyle coşardı denizin.
Görmeden coşmadan gitti
Sahile vurdu şişmiş bedeni.
Ne güzeldi özlemi
özlemi uğruna gidişi...

II.
Seyredalmak süzülenleri.
Deniz suyuna bulanmış
kırmızı gagalı martılar
gayri çöplüklere kalmış.
Sarı Hasan Reis'in günü
kara geçer olmuş
o günden bu güne.
Tutmaz oltalar hamsi.
Deli dalgalar alıp alıp içine çekse
bir ömürlük yelkenli tekneyi
boş döner her vakit
o günün bitmezliğiyle gelir.
Ak sakalıyla vurdular, yetmedi
attılar denize, attılar.
Hep vururdu kıyıya
ona ait olmayanı, deniz.
Ama vermedi Reis'in aksakallı yüzünü.
Kim bilirdi devrimciliğini,
Kürdün acılı dostu olduğunu.
Bilmezdi kimse
neden hep boş döndüğünü teknenin.
Taşımak gerekirmiş,
özgürlük savaşçısının elle tutulur soğuk namlusunu.
Vurdular, onu da vurdular.
Alıp alıp derinliklerine attılar denizin.
Göstermedi denizler
aksakallı güleç yüzünü...

Cuma ANDOK

NİNNİ

Amara düşlerimin kızı.
Ta evvelden kondu adın.
Ana rahmine düşmeden şekillendi yüzün.
Kara gözlerin, küçük ellerinle
Munzur kadar hırçın
Nurhak gibi sade...
Umudumun kızı!
Uyu da tez büyü,
bağrı yanık türküler söyleyeyim sana.

Munzur BOTAN

MEKTUP

Bir mektup yolladım
Hüzün dolu, sevgi dolu
Bulutların üzerinden özlemin dolu.
Bilmem neresinden dünyanın
bir mektup yolladım.
İçinde ruhum dolu

Botan FIRAT

ACI

Kaç bin yıldır
acıyı emziriyor zaman.
Huysuz bir velet gibi
Kınalı yurdumda benim.

Arûnan

GEL

Yağmurlar yağıyor sığınaklarıma
Bir avuç gülüş yetiyor
Sönmüş güneşlerimi doğurmaya
Bayrakla açılıyor
Gel
Gel ki sönmeye yüz tutmuş korlarım alevlensin
Ve yükseltsin yükselsin ateş
Yağmurlar sızıyor sığınaklarıma
Soğuk bir yel esiyor
Yüreğimin ormanlarından
Gülemiyorum...

Dorşin POYRAZ

DORUK

Al beni!
Giriyorum kendimden içeri.
Al ki, solmasın
suyunu senden alan, henüz açmamış gül.
Al ki, kopmasın
toprağa yeni salmış kök.
Yalnız kırık yanı da kalsa yüreğimin
onunla tutayım dalından.
Tutkularım kanatlansın.
Gör bak uçacağım.

Dilzar DİLOK

